

ȘCOALA DOCTORALĂ
FACULTATEA DE DREPT

CONTRACTUL DE VÂNZARE-CUMPĂRARE ÎN SISTEM TIMESHARE

TRANSFERUL DE PROPRIETATE AL VIITORULUI SAU FATA MORGANA A INDUSTRIEI IMOBILIARE?

- sinteză -

Coordonator științific

PROF. UNIV. DR. LIVIU STĂNCIULESCU

Doctorand

DINU ELENA-RALUCA

BUCUREȘTI

-2014-

PLANUL TEZEI DE DOCTORAT

Lista principalelor abrevieri și acronime

PARTEA I - DEZBATERI TEORETICE

Titlul I - CALEIDOSCOPUL PROPRIETĂȚII PERIODICE

CAPITOLUL I - FUNDALUL INSTITUȚIEI TIMESHARE

Secțiunea I - Elemente introductive

- § 1. Informații preliminare, scurt istoric
- § 2. Concept și clarificări terminologice
- § 3. Varietăți ale timeshare-ului
 - 3.1. *Caracterizare generală a organizării activității timeshare*
 - 3.1.1. *Din punct de vedere administrativ*
 - 3.1.2. *Sub aspect juridic*
 - 3.2. *Sistemele pe bază de puncte*
 - 3.3. *Cluburile de vacanță*
- § 4. Modele de funcționare a instituției timeshare într-unele din statele relevante - drept comparat
 - 4.1. *Franța*
 - 4.2. *Quebec - Canada*
 - 4.3. *Ontario - Canada*
 - 4.4. *Belgia*
 - 4.5. *Statele Unite ale Americii*

Secțiunea a II-a - Manifestări juridice ale dreptului de proprietate cu care s-ar putea confunda timeshare-ul

- § 1. Freehold, leasehold, commonhold
- § 2. Leaseback
- § 3. Vânzarea cu pact de răscumpărare
- § 4. Vânzarea cu plata prețului în rate și rezerva proprietății

CAPITOLUL AL II-LEA - PREVEDERI LEGALE

Secțiunea I - Aspecte generale

Secțiunea a II-a - Legislația comunitară în materie

- § 1. Legislația statelor membre U.E. anterior adoptării primei directive privitoare la dobândirea dreptului de folosință pe durată limitată a unor bunuri imobile
- § 2. Directiva 94/47/CE
- § 3. Argumentele care au figurat ca piatră de temelie în acțiunea de virare dinspre Directiva 94/47/CE către Directiva 2008/122/CE
- § 4. Consultările cu organisme active pe piața timeshare-ului și analizele de fezabilitate în direcția revizuirii Directivei 94/47/CE
- § 5. Politicile de acțiune propuse de Comisia Europeană pentru piața economică guvernată de Directiva Timeshare
- § 6. Directiva 2008/122/CE

Secțiunea a III-a - Implementarea acquis-ului comunitar în România prin transpunerea directivelor Comisiei Europene

- § 1. Legea 282/2004
- § 2. O.G. 14/2011

Secțiunea a IV-a - Proprietatea periodică în lumina Codului Civil 1864

Secțiunea a V-a - Statuarea timeshare-ului de către Codul Civil 2009

Titlul al II-lea - SPECIFICUL PROPRIETĂȚII SPAȚIO-TEMPORALE

CAPITOLUL I - CARACTERISTICILE PROPRIETĂȚII PARTAJATE

Secțiunea I - Domeniul de aplicare a normei comunitare și a legilor de transpunere în statele membre

§ 1. Domeniul personal de aplicare

1.1. Vânzător

1.1.1. Directiva 94/47/CE

1.1.2. Legea 282/2004

1.2. Comerciant

1.2.1 Directiva 2008/122/CE

1.2.2. O.G. 14/2011

1.3. Dobânditor

1.3.1. Directiva 94/47/CE

1.3.2. Legea 282/2004

1.4. Consumator

1.4.1. Directiva 2008/122/CE

1.4.2. O.G. 14/2011

§ 2. Domeniul material de aplicare

2.1 Directiva 94/47/CE

2.2. Legea 282/2004

2.3. Directiva 2008/122/CE

2.4. O.G. 14/2011

Secțiunea a II-a - Atributele care încoronează proprietatea periodică

Secțiunea a III-a - Limitele exercitării dreptului de proprietate în sistem timeshare

CAPITOLUL AL II-LEA - NATURA JURIDICĂ A MULTIPROPRIETĂȚII

Secțiunea I - Cadrul internațional

Secțiunea a II-a - Opinii doctrinare la nivel național

Titlul al III-lea - CONTRACTUL DE VÂNZARE-CUMPĂRARE ÎN SISTEM TIMESHARE

CAPITOLUL I - GENUS PROXIMUM - CONTRACTUL DE VÂNZARE-CUMPĂRARE COMERCIALĂ

CAPITOLUL AL II-LEA - DIFFERENTIA SPECIFICA – CONTRACTUL DE VÂNZARE-CUMPĂRARE ÎN SISTEM TIMESHARE

Secțiunea I - Condiții de validitate ale contractului

§ 1. Consimțământul

1.1. Libertatea negocierii contractului și momentul încheierii acestuia

1.2. Nașterea dreptului de proprietate periodică

§ 2. Capacitatea părților

§ 3. Obiectul contractului și obiectul obligației

3.1. Obiectul contractului

3.1.1. Directiva 94/47/CE

3.1.2. Legea 282/2004

3.1.3. Directiva 2008/122/CE

3.1.4. O.G. 14/2011

3.2. Bunul, obiect material al obligației vânzătorului

3.3. Prețul, obiect al obligației cumpărătorului

3.3.1. Directiva 94/47/CE

3.3.2. Legea 282/2004

3.3.3. Directiva 2008/122/CE

3.3.4. O.G. 14/2011

§ 4. Cauza contractului

Secțiunea a II-a - Forma necesară pentru validitate, conținutul contractual și limba de redactare

§ 1. Aspecte clarificatoare

§ 2 Forma și condițiile sine qua non pentru încheierea valabilă a contractului

2.1. Directiva 94/47/CE

2.2. Legea 282/2004

2.3. Directiva 2008/122/CE

2.4. O.G. 14/2011

§ 3. Limba în care trebuie redactat contractul

3.1. Directiva 94/47/CE

3.2. Legea 282/2004

3.3. Directiva 2008/122/CE

3.4. O.G. 14/2011

Secțiunea a III-a - Publicitatea imobiliară

CAPITOLUL AL III-LEA - EFECTELE CONTRACTULUI DE VÂNZARE-CUMPĂRARE DE DREPT COMUN

Secțiunea I - Obligațiile vânzătorului

§ 1. Obligația de a transmite proprietatea bunului sau a dreptului vândut

§ 2. Predarea bunului

§ 3. Garantarea contra evicțiunii

§ 4. Garantarea împotriva viciilor lucrului transmis

§ 5. Obligații legale accesorii

Secțiunea a II-a - Îndatoririle achizitorului

§ 1. Plata prețului

§ 2. Luarea în primire a bunului vândut

§ 3. Suportarea cheltuielilor contractului

CAPITOLUL AL IV-LEA - EFECTELE SPECIFICE ALE CONTRACTULUI DE VÂNZARE-CUMPĂRARE A MULTIPROPRIETĂȚII

Secțiunea I - Obligația de informare a consumatorului

§ 1. Protecția consumatorului prin elemente precontractuale

1.1. Conținutul informațiilor

1.1.1. Directiva 94/47/CE

1.1.2. Legea 282/2004

1.1.3. Directiva 2008/122/CE

1.1.4. O.G. 14/2011

1.2. Forma de prezentare a informațiilor

1.2.1. Directiva 94/47/CE

1.2.2. Legea 282/2004

1.2.3. Directiva 2008/122/CE

1.2.4. O.G. 14/2011

1.3. Caracterul informațiilor

1.3.1. Directiva 94/47/CE

1.3.2. Legea 282/2004

1.3.3. Directiva 2008/122/CE

1.3.4. O.G. 14/2011

1.4. Limba în care trebuie oferite informațiile

1.4.1. Directiva 94/47/CE

1.4.2. Legea 282/2004

1.4.3. Directiva 2008/122/CE

1.4.4. O.G. 14/2011

1.5. Momentul la care se furnizează informațiile necesare pentru punerea în temă a potențialului achizitor

1.5.1. Directiva 94/47/CE

1.5.2. Legea 282/2004

1.5.3. Directiva 2008/122/CE

1.5.4. O.G. 14/2011

§ 2. Protecția consumatorului la momentul semnării contractului

Secțiunea a II-a - Dreptul consumatorului de a denunța unilateral contractul

§ 1. Precizări incipiente

§ 2. Obligația comerciantului de a-l informa pe consumator cu privire la existența dreptului său de a denunța contractul

2.1. Directiva 94/47/CE

2.2. Legea 282/2004

2.3. Directiva 2008/122/CE

2.4. O.G. 14/2011

§ 3. Termenul în care poate fi exprimat retractul

3.1. Directiva 94/47/CE

3.2. Legea 282/2004

3.3. Directiva 2008/122/CE

3.4. O.G. 14/2011

§ 4. Dreptul consumatorului de a se retrage pentru lipsa unor informații

4.1. Termenul de exprimare a dreptului de retract, în caz că informațiile sunt furnizate ulterior

4.1.1. Directiva 94/47/CE

4.1.2. Legea 282/2004

4.1.3. Directiva 2008/122/CE

4.1.4. O.G. 14/2011

4.2. Termenul în care poate fi manifestat dreptul de retract, în ipoteza în care informațiile nu sunt livrate

4.2.1. Directiva 94/47/CE

4.2.2. Legea 282/2004

4.2.3. Directiva 2008/122/CE

4.2.4. O.G. 14/2011

§ 5. Condiții de formă pentru exercitarea dreptului de retract

5.1. Directiva 94/47/CE

5.2. Legea 282/2004

5.3. Directiva 2008/122/CE

5.4. O.G. 14/2011

§ 6. Efectele exercitării dreptului de denunțare unilaterală a contractului

6.1. Directiva 94/47/CE

6.2. Legea 282/2004

6.3. Directiva 2008/122/CE

6.4. O.G. 14/2011

Secțiunea a III-a - Prohibirea plăților efectuate înainte de expirarea termenului pentru exprimarea dreptului de retract

§ 1. Directiva 94/47/CE

§ 2. Legea 282/2004

§ 3. Directiva 2008/122/CE

§ 4. O.G. 14/2011

CAPITOLUL AL V-LEA - DURATA CONTRACTULUI

Secțiunea I - Directiva 94/47/CE și Legea 282/2004

Secțiunea a II-a - Directiva 2008/122/CE și O.G. 14/2011

CAPITOLUL AL VI-LEA - ÎNCETAREA RAPORTURILOR CONTRACTUALE

Secțiunea I - Cauze de încetare

§ 1. Cauze de încetare a dreptului de proprietate periodică

§ 2. Cauze de ineficacitate a contractului de vânzare-cumpărare în sistem timeshare

2.1. Clarificări incipiente

2.2. Anularea contractului

2.3. Rezilierea pentru neexecutarea obligațiilor

2.4. Pieirea bunului

2.5. Desființarea titlului

2.6. Înstrăinarea bunului

2.7. Expirarea termenului

2.8. Denunțarea contractului încheiat

Secțiunea a II-a - Accesorium sequitur principale

§ 1. Stingerea contractelor accesorii

1.1. Directiva 94/47/CE

1.2. Legea 282/2004

1.3. Directiva 2008/122/CE

1.4. O.G. 14/2011

§ 2. În particular, stingerea contractului de împrumut

2.1. Directiva 94/47/CE

2.2. Legea 282/2004

2.3. Directiva 2008/122/CE

2.4. O.G. 14/2011

CAPITOLUL AL VII-LEA - CONTRACTUL PRIVIND PRODUSELE DE VACANȚĂ CU DREPT DE FOLOSINȚĂ PE TERMEN LUNG

Titlul al IV-lea - ÎNSTRĂINAREA PROPRIETĂȚII PERIODICE

CAPITOLUL I - MODALITĂȚILE UZUALE DE TRANSMITERE A DREPTULUI TIMESHARE

Secțiunea I - Donarea bunului deținut în proprietate periodică

Secțiunea a II-a - Sublocațiunea bunului asupra căruia poartă dreptul de folosință pe durată limitată

Secțiunea a III-a - Cesiunea contractului timeshare

Secțiunea a IV-a - Transmiterea dreptului timeshare mortis causa

Secțiunea a V-a - Realizarea ipotecii imobiliare sau mobiliare asupra bunului ce face obiectul contractului timeshare

CAPITOLUL AL II-LEA - REVÂNZAREA PROPRIETĂȚII TEMPS-PARTAJÉ

CAPITOLUL AL III-LEA - SCHIMBUL MULTIPROPRIETĂȚII

PARTEA a II-a - IMPLICĂRI PRACTICE

Titlul I - PLÂNGERI FORMULATE PE ROLUL ORGANELOR COMPETENTE

CAPITOLUL I - SEMNE DE ATENȚIONARE PENTRU CONSUMATORI

Secțiunea I - Date statistice privind număr plângerilor depuse

Secțiunea a II-a - Rațiuni în virtutea cărora proprietatea temps-partajé este o investiție nesigură și elemente pe care dezvoltatorii sunt refractari în a le împărtăși

Secțiunea a III-a - Escrocherii

§ 1. Inducerea în eroare cu privire la semnificația reală a unor termeni

§ 2. Schema “banii înapoi”

CAPITOLUL AL II-LEA - NORME CONFLICTUALE ÎN MATERIA CONTRACTELOR ÎNCHEIATE CU CONSUMATORII - ELEMENTE DE DREPT INTERNAȚIONAL PRIVAT

Secțiunea I - Contractul de vânzare- cumpărare în sistem timeshare - contract încheiat cu consumatorii reglementat de art. 6 din Regulamentul Roma I?

Secțiunea a II-a - Legea aplicabilă formei și fondului contractelor încheiate cu consumatorii

- § 1. Directiva 94/47/CE
- § 2. Legea 282/2004
- § 3. Directiva 2008/122/CE
- § 4. O.G. 14/2011

CAPITOLUL AL III-LEA - IDENTIFICAREA SANȚIUNILOR APLICABILE ÎN CAZ DE ÎNCĂLCARE A PREVEDERILOR ÎN DOMENIU

Secțiunea I - Căi de atac judiciare sau administrative

- § 1. Directiva 94/47/CE
- § 2. Legea 282/2004
- § 3. Directiva 2008/122/CE
- § 4. O.G. 14/2011

Secțiunea a II-a - Competență, sesizare și control național

- § 1. Directiva 94/47/CE
- § 2. Legea 282/2004
- § 3. Directiva 2008/122/CE
- § 4. O.G. 14/2011

Secțiunea a III-a - Informarea consumatorilor și soluționarea extrajudiciară a litigiilor

- § 1. Directiva 2008/122/CE
- § 2. O.G. 14/2011

Titlul al II-lea - MEDIUL ECONOMIC ȘI PLASAREA PRODUSELOR TIMESHARE PE PIAȚA IMOBILIARĂ

CAPITOLUL I - PIAȚA IMOBILIARĂ TIMESHARE - O AFACERE CU VENIT DE MILIARDE DE EURO ANUAL

Secțiunea I - Date statistice privind consolidarea pieței imobiliare timeshare de-a lungul anilor

Secțiunea a II-a - Marketing și declin

CAPITOLUL AL II-LEA - GRAFICUL ACTUAL AL FENOMENULUI – PLANIFICAREA PENTRU VIITOR PRIN RAPORTAREA LA TRECUT

CAPITOLUL AL III-LEA - PONTURI PENTRU REALIZAREA UNEI ACHIZIȚII INSPIRATE

CONCLUZII

CAPITOLUL I - SCURTE PRECIZĂRI ASUPRA PRINCIPALELOR REPERE ALE VÂNZĂRII ÎN SISTEM TIMESHARE

CAPITOLUL AL II-LEA - PROPUNERI DE LEGE FERENDA

BIBLIOGRAFIE

LEGISLAȚIE, DOCUMENTE OFICIALE
CURSURI, TRATATE, MONOGRAFII, LUCRĂRI GENERALE
Doctrină românească

Doctrină străină
ARTICOLE, STUDII, REVISTE, PERIODICE, CULEGERI DE STUDII, COMPENDII DE
SPECIALITATE, GHIDURI
Doctrină românească
Doctrină străină
JURISPRUDENȚĂ
Jurisprudență comunitară
Jurisprudență românească
Jurisprudență franceză
Jurisprudență spaniolă
Jurisprudență maghiară
Jurisprudență italiană
Jurisprudență grecească
Jurisprudență olandeză
Jurisprudență austriacă
Jurisprudență nemțească
Jurisprudență portugheză
Jurisprudență britanică
SURSE INFORMATICE

ACTUALITATEA ȘI GRADUL DE CERCETARE A TEMEI INVESTIGATE

Lucrarea de doctorat se dorește a acoperi toate palierele de interes teoretic și practic, tratând tematica contractului de vânzare-cumpărare în sistem timeshare din toate perspectivele, complexitatea și dificultatea abordării acestui subiect datorându-se pe de o parte caracterului multifacțat al dreptului timeshare, care este greșit calificat de legiuitorul român ca fiind o specie a dreptului de coproprietate forțată, iar pe de alta faptului că doctrina nu s-a preocupat de tematica proprietății periodice, în mare măsură pe motiv că aceasta a devenit o instituție reglementată și recunoscută ca producătoare de efecte în legislația românească abia prin intrarea în vigoare a N.C.C., argument mai puternic în favoarea actualității temei neputând fi invocat.

Doctrina românească a produs numai câteva articole numărabile pe degetele de la o mână, iar acelea nu mai sunt de actualitate întrucât vizează Directiva 94/47/CE și Legea 282/2004, în prezent abrogate prin Directiva 2008/122/CE și O.G. 14/2011. Cu privire la dispozițiile N.C.C. în materia proprietății periodice nu s-au pronunțat decât doi autori, iar acele mențiuni sunt punctuale, netrecându-se în revistă decât anumite aspecte, multe altele, chiar mai problematice, fiind lăsate într-un con de umbră. Contractul de vânzare-cumpărare în sistem timeshare a fost pe deplin neglijat, neexistând niciun suport științific, pe care să-mi fundamentez cercetările, iar jurisprudența românească în domeniu este sublimă, dar lipsește cu desăvârșire, pentru a cita dintr-o operă comică de mare notorietate.

În virtutea acestei situații date, sursele prime pentru elaborarea acestei monografii au fost înseși actele normative, schelet pe care am modelat structura lucrării, îmbrăcând-o, cu precădere, cu straie de import (doctrină și jurisprudență străină).

INOVAȚIA ȘTIINȚIFICĂ, IMPORTANȚA TEORETICĂ ȘI VALOAREA APLICATIVĂ A LUCRĂRII

Caracterul inovativ al acestei teze de doctorat este incontestabil, căci ea apare pe un teren arid din punct de vedere al cercetării științifice, însă productiv ca potențial de obținere a unor descoperiri doctrinare, dar numai prin apelarea la un mecanism de forare în adâncimea tematicii.

Această lucrare este prima de gen în literatura românească de specialitate, o deschizătoare de drumuri pentru viitoare studii aprofundate, un șerpaș pe cărările nebătătorite ale contractului de vânzare-cumpărare în sistem timeshare. Pe lângă calitatea de a fi un almanah, în care se regăsesc toate opiniile doctrinare naționale răsleț exprimate, referitoare la dreptul de folosință pe durată limitată, monografia se caracterizează prin originalitate, din perspectiva poziției personale, pe care a trebuit o să o adoptăm cu privire la aspecte precum natura juridică a dreptului de proprietate periodică (eronat indicată de N.C.C.), natura juridică a contractului de vânzare-cumpărare în sistem timeshare, forma pe care trebuie să o îmbrace acesta, modalitățile de încetare a raporturilor contractuale, maniera de înstrăinare a bunului asupra căruia poartă dreptul de folosință pe durată limitată, stabilirea normelor aplicabile în cazul conflictului internațional de legi, etc.

În plus, materialul doctoral prezintă evoluției instituției timeshare, nu numai din perspectivă istorico-juridică, ci și din cea a ilustrării implementării dispozițiilor legale pe piața reală de consum și se adresează omului de rând, potențial achizitor de drepturi timeshare, prin consilierea acestuia în sensul efectuării celei mai inspirate alegeri din punct de vedere al raportului satisfacție-cost.

OBIECTIVELE MONOGRAFIEI

Lucrarea și-a propus să puncteze următoarele sectoare de interes:

- lămurirea originilor instituției timeshare;
- prezentarea evoluției juridice a dreptului de folosință pe durată limitată și a argumentelor care au determinat revizuirea Directivei 94/47/CE, cunoscută ca Directiva Timeshare (directiva mamă);
- clarificarea domeniului personal și material de aplicare a textelor de lege;
- punctarea atributelor dreptului de proprietate periodică și a limitelor exercitării acestuia;
- determinarea naturii juridice a multiproprietății și a contractului de vânzare-cumpărare în sistem timeshare;
- analizarea contractului de vânzare-cumpărare în sistem timeshare prin prisma condițiilor de validitate, a efectelor de drept comun și specifice ale acestuia, a duratei, a modalităților, uzuale și specifice, de încetare a raporturilor contractuale și a modalităților, comune și speciale, de transmitere a dreptului timeshare;

- identificarea normelor conflictuale în materia contractelor încheiate cu consumatorii;
- indicarea sancțiunilor aplicabile în caz de încălcare a prevederilor în domeniu;
- prezentarea jurisprudenței relevante;
- expunerea unor date statistice cu privire la mediul economic din piețele interne;
- lansarea unor sfaturi către potențialii titulari de drepturi timeshare;
- efectuarea unor propuneri de lege ferenda.

SUPORTUL METODOLOGIC ȘI TEORETICO-ȘTIINȚIFIC AL MATERIALULUI DOCTORAL

Am redactat această lucrare utilizând un limbaj accesibil, inteligibil, adresându-ne deopotrivă specialiștilor și neinițiaților în științe juridice.

Monografia vizează, pe lângă clarificarea aspectelor de natură legislativă, atât acoperirea palierului economic la nivel de individ și la nivel macroeconomic, cât și repercusiunile resimțite de orice potențial doritor de a se aventura prin hățișurile proprietății spațio-temporale. Teza se apleacă asupra legislației în materie și explică metamorfozările pe care aceasta le-a suferit, atât pe plan intern, cât și la nivel comunitar, insistând și asupra naturii juridice a dreptului timeshare și a contractului de vânzare-cumpărare în sistem timeshare, în funcție de care se determină prevederile aplicabile și nu omite să facă referire la aspecte de drept internațional privat, având în vedere că aceste contracte de vânzare au, în proporție de 95%, un element de extraneitate.

Metoda de analiză este una teoretică, însă cu note pragmatice (și chiar cu referiri la date statistice), concentrându-ne strict pe tematica aleasă, nedivagând, neabordând subiectul cu referiri colaterale inutile, considerând că în fața cantității prevalează calitatea și neapelând la înșiruirea de „cuvinte goale ce din coadă au să sune”. O proporție însemnată a lucrării este fundamentată pe tehnica oglindirii a patru acte normative, cele 2 directive (Directiva 94/47/CE și Directiva 2008/122/CE) și cele 2 legi de transpunere din România (Legea 282/2004 și O.G. 14/2011), rațiunea fiind aceea de a se evidenția mecanismul „înainte-după”.

Teza este multidisciplinară prin prisma caracterului compozit, mozaicat al contractului de vânzare-cumpărare în sistem timeshare, vizând următoarele ramuri de drept: drept civil (dispoziții referitoare la formarea contractului, la forma pe care trebuie să o îmbrace contractul și implicit la obligațiile de publicitate imobiliară, la modalitățile de încetare specifice contractului de locațiune), drept comercial (efectele juridice ale contractului de vânzare-cumpărare comercială), dreptul consumatorului (calitatea părților și mențiunea legilor de transpunere privitoare la completarea prevederilor acestora cu cele ale O.G. 21/1992 privind protecția consumatorilor, cu modificările și completările ulterioare), drept comunitar (transpunerea diectivelor) și drept internațional privat (caracter transfrontalier al contractului de vânzare-cumpărare în sistem timeshare).

Pentru această rațiune, bibliografia este voluminoasă, eterogenă, vizând atât doctrina străină, cât și pe cea națională, dintre cele mai diverse sortimente (cursuri, tratate, monografii,

lucrări generale, articole, reviste, periodice, culegeri de studii, compendii de specialitate, ghiduri, articole de ziar, surse statistice, surse informatice, etc.), iar jurisprudența este, de asemenea, relevantă și densă, punctând cu tact practica instanțelor europene și străine, căci în România nu s-a pronunțat nicio hotărâre în acest domeniu. Lucrările de specialitate au reprezentat doar o tușă de culoare peste schița trasată prin raportarea la principalele acte normative cu care se completează legea specială în vigoare, mai precis O.G. 14/2011.

Astfel, demersului nostru de a asigura o documentare cât mai exactă au servit documentele interne ale instituțiilor europene și ale Ministerelor de Justiție din diverse state membre U.E. și normele N.C.C. și ale legii sale de punere în aplicare, ale Codului Comercial și ale dispozițiilor speciale care îl întregesc, ale Legii 296/2004 privind Codul Consumului, ale O.G. 21/1992 privind protecția consumatorilor, ale Legii 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, ale Legii 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, ale Legii 245/2004 privind securitatea generală a produselor, ale Legii 240/2004 privind răspunderea producătorilor pentru pagubele generate de produsele cu defecte, ale Legii 455/2001 privind semnătura electronică, ale Legii 365/2002 privind comerțul electronic, toate cu modificările și completările ulterioare, și ale Regulamentului Roma I.

Ținem să facem o precizare în ceea ce privește faptul că Directiva 2011/83/UE modifică dispozițiile Directivei 93/13/CEE privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii și ale Directivei 1999/44/CE privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe și abrogă Directiva 85/577/CEE privind protecția consumatorilor în contractele încheiate în afara spațiilor comerciale și Directiva 97/7/CE privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță. Directiva 2011/83/UE privind drepturile consumatorilor are menirea de a revigora cadrul legislativ preexistent, referitor la drepturile consumatorilor ce derivă din contractele încheiate între comercianți și consumatori, cu precădere cele încheiate la distanță. Pe motiv că termenul limită de adoptare a directivei în legislația națională era 13 decembrie 2013, un raport al agentului guvernamental pentru Curtea Europeană de Justiție, Serviciul Contencios dezvăluie faptul că împotriva României a fost declanșată, la data de 27 ianuarie 2014, o acțiune de infringement (constatarea neîndeplinirii obligației de transpunere a Directivei 2011/83/UE), în baza art. 258 TFUE, aceasta aflându-se în faza precontencioasă (cauza 0191 din 2014). În cele din urmă, pe 13 iunie 2014 a intrat în vigoare O.G. 34/2014 privind drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii, fiind legea de transpunere mult așteptată, la acest moment fiind abrogate O.G. 130/2000 privind protecția consumatorilor la încheierea și exercitarea contractelor la distanță și O.G. 106/1999 privind vânzarea în afara spațiilor comerciale. La o atentă examinare a ordonanței, descoperim că prevederile O.G. 34/2014 nu sunt aplicabile contractelor care intră sub incidența O.G. 14/2011 (legea specială în materie timeshare), după cum rezultă din art. 3 alin. 3 lit. h).

Din moment ce Directiva 94/47/CE avea un caracter permisiv, neimpunând decât un standard minimal de protecție pentru dobânditorii de drepturi de folosință pe durată limitată asupra unor imobile, statele membre și-au acordat libertatea de a suplimenta prevederile comunitare cu norme naționale, ceea ce a condus la existența în paralel a numeroase sisteme de reglementare, fapt care s-a dovedit a fi în detrimentul intereselor consumatorilor, căci legea aplicabilă raportului de drept internațional privat ar fi putut fi desemnată una care îl dezavantaja pe titularul dreptului timeshare. Din această rațiune s-au impus referiri la legile naționale de transpunere a Directivei 94/47/CE, însă spre deosebire de majoritatea tezelor de doctorat, care dedică o secțiune aparte dreptului comparat, am considerat că metoda cea mai eficientă de prezentare a specificațiilor în cauză este de a le însăila în țesătura materialului doctoral, motiv pentru care pe parcursul întregii lucrări se regăsesc trimiteri la legile naționale ale celor 27 de state membre ale U.E., până la acel moment.

Pe fondul revizuirii directivei anterior amintite, Directiva 2008/122/CE a uniformizat regimurile jurice distincte ale dreptului timeshare, prevederile acesteia fiind chintesența practicilor statelor membre și varianta indicată drept preferabilă de majoritatea participanților la consultările și atelierile (inclusiv reprezentanți ai guvernelor statelor membre), organizate în vederea adoptării unui act normativ comunitar care să înlocuiască Directiva 94/47/CE. Din această cauză, în secțiunile destinate reglementărilor Directivei 208/122/CE nu se regăsesc decât sporadic mențiuni cu privire la implementarea normelor directivei prin legile naționale.

Chiar și referirile la cazuri jurisprudențiale sunt risipite în secțiuni, în partea a II-a a tezei (practică) prezentând doar o statistică a plângerilor formulate de cetățenii statelor membre.

SINTEZA CONȚINUTULUI LUCRĂRII

Teza de doctorat este bicefalică, fiind compusă din două unități care se completează și se potențează, una dedicată dezbaterilor teoretice, iar cealaltă vizând aspectele practice pe care le implică încheierea unui contract de vânzare-cumpărare în sistem timeshare.

Părții I i se subsumează Titlul I denumit „Caleidoscopul proprietății periodice”, care are menirea de a trata fundalul instituției timeshare (Capitolul I) și prevederile legale care diriguiesc materia dreptului de folosință pe durată limitată a unor bunuri (Capitolul al II-lea); Titlul al II-lea intitulat „Specificul proprietății spațio-temporale”, ce înglobează caracteristicile proprietății partajate (Capitolul I) și natura juridică a multiproprietății (Capitolul al II-lea); Titlul al III-lea care consemnează trăsăturile contractului de vânzare-cumpărare în sistem timeshare și în cadrul căruia este identificat contractul de vânzare-cumpărare comercială ca fiind *genus proximum* (Capitolul I), urmând a fi clarificată diferenția specifică (Capitolul al II-lea), și dezbătute efectele contractului de vânzare-cumpărare de drept comun (Capitolul al III-lea), efectele specifice ale vânzării multiproprietății (Capitolul al IV-lea), durata contractului (Capitolul al V-lea), modalitățile de încetare a raporturilor contractuale (Capitolul al VI-lea), pentru ca în final să fie analizat

contractul privind produsele de vacanță cu drept de folosință pe termen lung (Capitolul al VII-lea); Titlul al IV-lea care privește înfrînarea proprietății periodice și învederează modalitățile uzuale de transmitere a dreptului timeshare (Capitolul I) și cele două maniere specifice prevăzute de legea specială, anume revânzarea proprietății temps-partagé (Capitolul al II-lea) și schimbul multiproprietății (Capitolul al III-lea).

Partea a II-a este alcătuită din Titlul I, care, sub cupola dezvoltării subiectului plângerilor formulate pe rolul organelor competente, punctează semnele de atenționare pentru consumatori (Capitolul I), stabilește normele conflictuale în materia contractelor încheiate cu consumatorii (Capitolul al II-lea) și identifică sancțiunile aplicabile în caz de încălcare a prevederilor în domeniu (Capitolul al III-lea) și din Titlul al II-lea ce anvizajează mediul economic și plasarea produselor timeshare pe piața imobiliară, prezentând o suită de informații referitoare la datele statistice și evoluția fenomenului de-a lungul anilor (Capitolul I), graficul actual al pieței timeshare (Capitolul al II-lea) și se încheie cu oferirea unor sfaturi pentru realizarea unei achiziții inspirate (Capitolul al III-lea).

Lucrarea este finalizată prin emiterea unor concluzii structurate în scurte precizări asupra principalelor repere ale vânzării în sistem timeshare (Capitolul I) și propuneri de lege ferenda (Capitolul al II-lea).

Instituția timeshare a făcut obiectul unor ample controverse care priveau până și denumirea și originile conceptualiste ale acesteia, căci în diverse state, chiar dinainte de edictarea Directivei 94/47/CE, au început să producă efecte niște contracte similare. Nici dreptul statal și nici prevederile internaționale în materie nu au statuat o terminologie universală pentru această noțiune, astfel că în sistemele de drept european, continental sau american, doctrinarii fac referire la proprietatea timeshare întrebuițând următoarele denumiri: times-property, interval ownership, time-span ownership, club-trustee, teilzeitwohnrecht, multipropriété droit, droit de jouissance à temps partagé, propriété spatio-temporelle, propriété saisonnière, nuvelle propriété, pre-propriété, l'écopropriété, multiproprietà, multipropriedad, propiedad periódica, direito de habitação periódica.

Utilizarea extensivă a concepului de multiproprietate a fost motivată de practicienii francezi prin trimiterea la geneza instituției, care a izvorât din forma comună de coproprietate. În ciuda celor prezentate, inadecvarea folosirii noțiunii de multiproprietate sau multiutilitate a condus la reconsiderarea naturii mărcii care fusese aplicată acestei instituții. Conceptul a fost descris drept prea vag și ambiguu, în timp ce acela de proprietate periodică, îmbrățișat și de legiuitorul român în Cartea a III-a, Titlul al II-lea, Capitolul al V-lea din Noul Cod Civil, a fost caracterizat drept incapabil să surprindă adevărata esență a instituției timeshare.

La origini, timeshare-ul putea fi lesne denumit, metaforic, „Vodă fără țară”, căci avea statut de raport juridic ce producea efecte, în concret, însă era lipsit de orice reglementare, prin care să se statueze asupra elementelor contractuale minimale, cum ar fi: calitatea părților, obiectul contractului, domeniul material de aplicare, natura juridică a dreptului dobândit în urma parafării contractului, un set clar de obligații ce le incumbă co-contractanților, sancțiunile aplicabile în cazul nesocotirii clauzelor contractului sau legea

aplicabilă în ipoteza incidenței vreunui litigiu, din moment ce aproape în integralitatea lor, contractele timeshare sunt transfrontaliere. Vidul legislativ (numai Portugalia, Franța, Grecia și Marea Britanie beneficiau de dispoziții speciale, dar și acelea fragmentare și deficitare) și creativitatea, incorect direcționată a furnizorilor de timeshare, au generat numeroase insatisfacții pentru dobânditorii, care se lăsau furăți de mirajul promisiunilor amăgitoare ale operatorilor economici. Aceste frustrări se manifestau pe două planuri, pe de-o parte din pricina tehnicilor agresive, pe care le practicau comercianții, ce puteau fi neîndoielnic caracterizați de dictonul „îi dai afara pe ușă și intră pe fereastră”, iar pe de altă parte de vinderea unei aparențe a dreptului de proprietate, creată prin mecanisme psihologice fine aplicate de vânzători, care prin stăruințe și atingerea coardelor sensibile, reușeau să le insufle consumatorilor un entuziasm artificial. Mai corect formulat, aceștia nu erau vânzători de drepturi timeshare, ci vânzători de iluzii, care se spulberau odată cu debutul exercitării folosinței pe durată limitată.

În contextul în care, comercianții deveniseră mai abili speculatori decât jucătorii la bursă, instituțiile europene, cu precădere Parlamentul European, au fost luate cu asalt de sesizări din partea cetățenilor europeni, care deplângeau starea pieței imobiliare timeshare și reclamau practicile dezvoltatorilor de resorturi turistice.

Pornind de la aceste premise, prin procedura codeciziei, Parlamentul European și Consiliul au adoptat, pe 26 octombrie 1994, Directiva 94/47/CE, denumită în doctrină Directiva Timeshare și care, de altfel, a rămas de referință, rațiune pentru care, în elaborarea acestei lucrări, am urmărit firul logic al narațiunii juridice, linia trasată din punctul P1 (adoptarea primei directive) până în punctul P2 (revizuirea directivei inițiale) și am subliniat modificările și cauzele care le-au determinat, prin punerea în chenare alăturate a tuturor aspectelor reglementate de cele două directive. Directiva 94/47/CE a intrat în vigoare în data de 28 noiembrie 1994, lăsându-li-se statelor membre răgaz să o transpună în 30 de luni de la data publicării în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.

Scopul declarat al adoptării acestei directive reiese din expunerea de motive, care reprezintă un pasaj antemergător al prevederilor per se, concentrându-se asupra punctării celor mai importante aspecte reglementate de textul comunitar. Astfel, sunt recunoscute disparitățile dintre legislațiile interne, clamate și de consumatori, care erau apte să obstrucționeze funcționarea adecvată a pieței interne și să distorsioneze concurența loială, fenomene care, într-un final, să conducă la închiderea piețelor naționale. Pe acest fundal, legiuitorul comunitar și-a propus să instituie un set minimal de norme, care în urma deblocării piețelor interne, să le fie de folos tot dobânditorilor. Directiva viza numai informarea asupra elementelor constitutive ale contractului, a metodelor de realizare a informării, a procedurilor și a metodelor de anulare, rezoluțiune, reziliere și retractare, toate celelalte aspecte fiind de natură să-și găsească reglementare în statele membre, fiecare dintre ele stabilind norme de conduită, prin care să se asigure un grad cât mai ridicat de protecție a consumatorilor.

Directiva instaura un regim riguros de protecție atât precontractuală, prin remiterea unui document informativ, ce trebuie să cuprindă un ansamblu de specificații ce se regăseau

în lista anexată la finele actului normativ, cât și contractuală, căci ad validitatem contractul trebuia să fie redactat în scris, să prevadă o serie minimă de informații (anexa în integralitate) și să fie încheiat într-o limbă indicată precis, dintre limbile oficiale ale U.E. De asemenea, se insista asupra dreptului de retract (denunțare unilaterală) de care beneficia dobânditorul, în termenul de 10 zile, conferit acestuia pentru decantarea informațiilor furnizate prin documentul informativ și contract, fiind prohibite toate plățile în avans în interiorul acestuia. În final, directiva avertiza asupra faptului că în baza principiului subsidiarității, statele membre au posibilitatea de a adopta sau de a menține dispoziții mai favorabile în domeniu, fără a aduce atingere obligațiilor statuate de aceasta și sunt dezavuate tentativele de a eluda prevederile sale minimale, prin desemnarea ca lege aplicabilă contractului a legislației unui stat nemembru.

După cum impunea directiva, România a transpus normele acesteia prin intermediul Legii 282/2004, care a intrat în vigoare la 28 septembrie 2004. Inițial, textul de lege trebuia să poarte o altă denumire și anume „Legea privind folosința temporară, în indiviziune a unui imobil”, însă legiuitorul român a decis probabil să nu riște, întrucât, prin folosirea acestei titlaturi ar fi inoculat opinia că natura juridică a dreptului de folosință pe durată limitată este de proprietate indiviză, preferând să lase netratată această chestiune spinoasă, întocmai precum directiva-mamă. În preambul, A.N.P.C. susține că, din pricina valului de notificări depuse de consumatori, care semnalau practici de percepere în avans a unor sume, ce ar constitui prețul unui contract timeshare, s-a recurs la adoptarea Legii 282/2004. Această alegație frizează ridicolul, întrucât în România nu s-a consemnat decât un caz răsunător (Vila de Aur din Poiana Brașov), situație în care nu s-a manifestat nici un incident. Fie pe motiv că traducerea expunerii de motive a Directivei 94/47/CE s-a realizat fără discernământ, fie din negarea adevărului, potrivit căruia României îi revenea obligația de transpunere, indiferent că încheierea contractelor timeshare era sau nu o practică în țara noastră, efectul este același, ilarul răzbătând dintre rândurile acestui preambul. Legea 282/2004 nu aduce nicio completare comparativ cu directiva, rezumându-se la a desemna A.N.P.C.-ul ca organ constatator al nesocotirii prevederilor ei și la a institui răspunderea contravențională pentru vânzătorii care diminuează coeficientul protecționist al legii.

Contractul timeshare, așa cum a fost reglementat de către Directiva 94/47/CE, avea o formă rigidă, iar raportul dintre protecția, pe care o asigura, și încorsetarea, pe care o impunea, a înclinat spre cea din urmă, motiv pentru care au apărut varietăți de contracte timeshare, dar care nu puteau beneficia de prevederile acesteia, întrucât nu se încadrau în limitele tiparului de exercitare a unui asemenea contract. Deși, inițial, aceste operațiuni juridice mai flexibile au apărut pe baza mecanismului cerere-ofertă, iar consumatorii erau încântați că pot personaliza un contract timeshare, acest demers nu a fost decât în detrimentul lor, căci, în ipoteza înregistrării unui litigiu, protecția directivei nu putea fi extinsă și asupra lor.

Practica a determinat conturarea unor neajunsuri ale Directivei 94/47/CE, iar ajungerea la momentul în care aceasta a devenit anacronică și vetustă a reprezentat punctul de

cotitură pentru revizuirea ei. Instituțiile europene au cooptat la dezbateri, pe această temă, numeroși actori ai scenei imobiliare timeshare, realizând ample cataloage de consemnări și propuneri din partea organismelor ce au luat cuvântul. După mai multe etape de consultări, s-a schițat proiectul Directivei 2008/122/CE, menită să amelioreze și să revigoreze piețele interne.

Directiva 2008/122/CE a intrat în vigoare pe 23 februarie 2009 și este, curent, norma comunitară la care se raportează statele membre, în materia protecției consumatorilor, în raporturile ce surprind drepturile de folosință a unităților de cazare. Rațiunile pentru care a fost necesară revizuirea Directivei 94/47/CE acoperă evoluția pieței imobiliare timeshare, apariția unor noi produse de vacanță similare dreptului de folosință pe durată limitată și a anumitor tranzacții referitoare la dreptul timeshare (contractele de revânzare și contractele de schimb) și constatarea că anumite aspecte, deja reglementate, trebuie să beneficieze de o actualizare și clarificare, pentru a preveni dezvoltarea unor produse concepute astfel încât să eludeze dispozițiile directivei, și că lacunele existente în reglementare creează cazuri de denaturare substanțială a concurenței și generează probleme grave consumatorilor, împiedicând astfel funcționarea corespunzătoare a piețelor interne.

Astfel, prin noua reglementare se urmărește armonizarea completă pentru a se asigura același nivel ridicat de protecție a intereselor economice pentru toți consumatorii din Uniunea Europeană și pentru crearea unei veritabile piețe interne. Cu toate acestea, directiva permite o abordare flexibilă, oferind statelor membre atât posibilitatea să aleagă modalitatea de aplicare a anumitor prevederi ale acesteia, cât și să adopte norme proprii pentru aspectele nearmonizate de directivă, așa cum rezultă din paragraful 3 al expunerii de motive din directivă.

Directiva 2008/122/CE are o sfera mai largă de aplicare, comparativ cu actul normativ precedent, totuși lăsând autonomie decizională statelor membre asupra posibilității introducerii sau menținerii unor dispoziții legale, cu privire la efectele exercitării dreptului de denunțare unilaterală în cadrul raporturilor juridice care nu intră sub incidența directivei, asupra prevederilor conform cărora nu poate fi încheiat niciun angajament între consumator și un furnizor de bunuri cu drept de folosință pe durată limitată sau de produse de vacanță cu drept de folosință pe termen lung și nu poate fi efectuată nicio plată între aceste persoane, atât timp cât consumatorul nu a semnat contractul de credit pentru finanțarea achiziției acestor servicii, asupra căilor de atac prevăzute în dreptul contractual general, asupra înregistrării bunurilor mobile sau imobile și transferul bunurilor imobile, asupra condițiilor de stabilire, a cerințelor și a regimului de autorizare a comercianților și asupra determinării naturii juridice a drepturilor care fac obiectul contractelor reglementate de directivă. Aceasta clamează prin paragraful 23 al expunerii de motive că ea nu depășește ceea ce este necesar pentru a elimina obstacolele din calea funcționării corespunzătoare a pieței interne și pentru a atinge un nivel ridicat, comun, de protecție a consumatorilor.

Acquis-ul comunitar creează cadrul necesar pentru sporirea gradului de protecție a dobânditorilor dreptului de folosință temporară asupra unui bun mobil sau imobil, necesitate

devenită stringentă pentru rațiuni obiective, care au ca laitmotiv pierderea încrederii de către populație în instituția juridică, careia i s-a mai șters din patina conceptual contractuală, devenind o figură ușor de digerat, prin prisma scopului principal pentru care se încheie (turistic, de petrecere a vacanței), dar care deopotrivă a căpătat o aură de construcție ideatică la hotarul ilicitului, prin masivele fraude realizate de companii de mai mică anvergură.

Introducerea unei structuri juridice și a unui regim uniform pentru schemele investiționale administrate a avut menirea de a diminua riscul instituțional, de a îmbunătăți concurența la nivel internațional, în domeniul industriei serviciilor financiare și, așa cum am învederat și în paragraful anterior, de a augmenta protecția oferită consumatorilor. Cu toate acestea, operatorii timeshare susțin că dezideratul nu numai că nu și-a atins scopul, ba, din contră, a acționat tocmai în sens contrar, cadrul normativ ridicând o suită de obstacole administrative, care angrenează și costuri semnificative pentru domeniul reglementat, relaxând concurența internațională și aducând prejudicii protecției consumatorului.

Legiitorul comunitar plusează și accentuează că țelul elaborării unor norme, care să reglementeze fenomenul, este acela de a consfinți libertatea de circulație între statele membre ale Uniunii Europene și asigurarea dreptului de liberă ședere în spațiul comunitar.

Cu titlu general, modificările aduse de intrarea în vigoare a noii directive ar fi următoarele: reglementarea a încă 3 tipuri de contracte (contractul privind produsele de vacanță cu drept de folosință pe termen lung, contractul de revânzare și contractul de schimb); înlocuirea titlaturii de „vânzător” cu cea de „comerciant” și a noțiunii de „dobânditor” cu cea de „consumator”; lărgirea domeniului material de aplicare și la bunuri mobile; reducerea duratei minime a contractului la 1 an; conceperea unui formular standard de informare (tipizat); sporirea gradului de protecție precontractuală; extinderea termenului de denunț unilateral la 14 zile și introducerea unui nou termen prelungit de denunț pentru nepunerea la dispoziția consumatorului a formularului standard de denunțare unilaterală a contractului; clarificarea modalității de calcul a termenului de denunț unilateral și trimiterea la normele Regulamentului CEE 1182/71 privind stabilirea regulilor care se aplică termenelor, datelor și expirării termenelor; indicarea mai clară a modulului de exercitare a dreptului de denunț; stabilirea faptului că „instrumentum”-ul contractului poate fi hârtia sau orice suport durabil; prevederea că invitațiile la evenimente de promovare sau alte evenimente comerciale, în cadrul cărora se vând produse timeshare, trebuie să fie caracterizate de transparență; statuarea faptului că, în anumite cazuri, prevederile directivei se răsfrâng și asupra contractelor a căror lege aplicabilă este cea a unui stat nemembru al U.E.; informarea consumatorilor asupra posibilității soluționării extrajudiciare a litigiilor; precizarea expresă a necesității aplicării de amenzi traderilor care nu se supun normelor interne de transpunere a Directivei 2008/122/CE.

Ca rezultat al impunerii obligației de a transpune Directiva 2008/122/CE în legislația statelor membre până la data de 23 februarie 2011, în ultima zi a intrat în vigoare O.G. 14/2011 cu scopul declarat în preambul de a permite comercianților să îndeplinească obligațiile prevăzute în actul normativ european, astfel încât să fie atins obiectivul de creare a pieței interne comunitare, care impune asigurarea unui cadru de reglementare unitar la nivelul

Uniunii Europene și de a se evita posibilitatea declanșării procedurii de infringement, de către Comisia Europeană, împotriva României. Ordonanța este imaginea oglindită a directivei și, pe lângă preluarea nediscriminatorie a prevederilor acesteia, adaugă două elemente privind menținerea A.N.P.C-ului ca garant al respectării dispozițiilor acesteia de către comercianți și înăsprirea sancțiunilor contravenționale aferente (cu introducerea posibilității aplicării unor sancțiuni contravenționale complementare).

Odată cu intrarea în vigoare a ordonanței, este abrogată Legea 282/2004 și se stabilește ca dispoziție tranzitorie că acelor contracte aflate în derulare la momentul în cauză li se aplică dispozițiile O.G. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, republicată, cu modificările ulterioare și ale Legii 363/2007 referitoare la combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, cu modificările ulterioare.

Pe final, se face mențiunea că prevederile O.G. 14/2011 se completează cu cele ale Codului Civil și ale O.G. 21/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În fapt, considerăm că acestea trebuiau interpretate corelativ și cu dispozițiile speciale ale Legii 296/2004 privind Codul Consumului, ale O.G. 130/2000 privind protecția consumatorilor la încheierea și exercitarea contractelor la distanță, ale Legii 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, ale Legii 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, ale Legii 245/2004 privind securitatea generală a produselor, ale Legii 240/2004 privind răspunderea producătorilor pentru pagubele generate de produsele cu defecte, ale O.G. 106/1999 privind încheierea contractelor între comercianți și consumatori în afara spațiilor comerciale, ale Legii 455/2001 privind semnătura electronică și ale Legii 365/2002 privind comerțul electronic.

Între timp, a intrat în vigoare Directiva 2011/83/UE care modifică dispozițiile Directivei 93/13/CEE privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii și ale Directivei 1999/44/CE privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe și abrogă Directiva 85/577/CEE privind protecția consumatorilor în contractele încheiate în afara spațiilor comerciale și Directiva 97/7/CE privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță. Pe 13 iunie 2014 a intrat în vigoare O.G. 34/2014 privind drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii, fiind legea de transpunere mult așteptată a Directivei 2011/83/UE, la acest moment fiind abrogate O.G. 130/2000 privind protecția consumatorilor la încheierea și exercitarea contractelor la distanță și O.G. 106/1999 privind vânzarea în afara spațiilor comerciale. La o atentă examinare a ordonanței, descoperim că prevederile O.G. 34/2014 nu sunt aplicabile contractelor care intră sub incidența O.G. 14/2011 (legea specială în materie timeshare), după cum rezultă din art. 3 alin. 3 lit. h).

Lucrarea paralelizează cele 4 acte normative, două comunitare (Directiva 94/47/CE și Directiva 2008/122/CE) și două naționale (Legea 282/2004 și O.G. 14/2011), însă pe mai departe voi face referire doar la prevederile O.G. 14/2011, legea românească în vigoare.

Este adevărat că O.G. 14/2011 reprezintă legea specială, însă presupunem că din pricina inexistenței unor dispoziții de drept comun cu care să se completeze finisat, nu să formeze o construcție legislativă diformă, similară picturilor lui Salvador Dali, instituția dreptului timeshare nici nu a cules laurii recunoașterii.

În prezent, dispoziții detaliate regăsim în N.C.C., Titlul al II-lea, Capitolul al V-lea, mai precis în art. 687-692, prevăzându-se că regimul legal al acestei instituții de drept este obligatoriu ori de câte ori dintr-o convenție reiese că sunt întrunite condițiile necesare pentru a caracteriza o proprietate ca fiind periodică. În conformitate cu art. 687 N.C.C, rezultă că în ipoteza în care există indicii de netăgăduit că un contract întrunește aceste trăsături, părțile nu pot deroga de la regimul proprietății periodice, ceea ce presupune că voința lor este încorsetată și, deci, nu se pot abate de la spiritul convenției pe care au încheiat-o, chiar dacă ei și-ar dori să o subsumeze unei alte modalități a dreptului de proprietate. Trăgând o linie, vom concluziona că prevederile art. 687-692 N.C.C. reprezintă doar dreptul general în domeniul proprietății periodice, soclul pentru legea specială, acestea venind în completarea dispozițiilor O.G. 14/2011, care și aceasta va fi interpretată prin prisma tuturor legilor speciale, care pot avea înrâurile asupra unui contract de vânzare-cumpărare în sistem timeshare și pe care le-am enunțat mai sus.

Timeshare-ul (proprietatea periodică) se exercită în limitele și condițiile impuse de actul constitutiv, fundamentat pe imperiozitatea respectării prevederilor art. 687-692 N.C.C., de unde deducem că poate izvorî exclusiv dintr-un act juridic (cu respectarea dispozițiilor în materie de Carte Funciară), nu și dintr-un fapt juridic, ceea ce contrazice opiniile unor doctrinari, care nu excludeau posibilitatea dobândirii acestui drept prin uzucapiune.

Din punct de vedere al limitelor în care poate fi exercitat dreptul timeshare, pentru tronsonul temporal care îi revine, titularul dreptului de proprietate periodică are posibilitatea de a încheia acte de conservare, administrare și dispoziție după bunul plac, atât timp cât nu depășește intervalul pe care îl deține. Orice act de administrare sau de dispoziție, care vizează exercițiul folosinței pentru un alt segment temporal decât cel propriu titularului, este considerat inopozabil titularului de drept al aceluși interval și va fi lovit de nulitate relativă în raporturile cu terții de bună-credință. Motivul determinant pentru care un act de conservare, realizat chiar și pentru intervalul care nu-i aparține, nu va avea aceeași soartă este caracterul nevătămător al acestuia, o astfel de acțiune dând naștere în numele celui care l-a executat la un drept de creanță, pentru recuperarea quantumului investit pentru efectuarea aceluși act, în raport cu valoarea drepturilor celorlalți proprietari în sistem timeshare, așa cum rezultă din lectura art. 690 N.C.C. În schimb, actele prin care se consumă în tot sau în parte substanța bunului pot fi efectuate numai cu acordul celorlalți coproprietari.

Sub aspectul naturii dreptului de folosință pe durată limitată, ordonanța nu face nicio precizare, întocmai ca predecesoarea sa, Legea 282/2004, această chestiune fiind tranșată abia

prin intrarea în vigoare a N.C.C., legiutorul român învrednicindu-se să reglementeze expres timeshare-ul abia prin adoptarea N.C.C., desemnându-l ca modalitate a dreptului de proprietate și înglobându-l în rândul celorlalte forme de coproprietate forțată, punând astfel capăt disensiunilor doctrinare cu referire la natura juridică a acestuia. În cele din urmă, N.C.C. a tăiat nodul gordian și a inserat prevederi concludente și neinterpretabile, la art. 646 alin. 1 raportat la art. 687 N.C.C. De remarcat este că, în ciuda denotației pe care o oferă art. 646 alin. 1 pct. 1 N.C.C., realitatea este că proprietatea periodică nu are caracter comun, fiind exclusiv o proprietate forțată, din moment ce exercitarea prerogativelor se realizează succesiv și repetitiv și vizează bunul în integralitatea sa. Mai concret, la finele fiecărui interval aferent unui proprietar (nu coproprietar, cum îl califică art. 689 N.C.C.), acesta cedează atributul folosinței exclusive a bunului următorului proprietar, ceea ce înseamnă că ei nu se întâlnesc niciodată pentru a putea exercita concomitent și împreună atributele dreptului de proprietate.

În ceea ce privește domeniul personal de aplicare, art. 4 lit. e) din O.G. 14/2011 desemnează ca înstrăinător al dreptului timeshare pe comerciant, acestei noțiuni subsumându-i-se orice persoană fizică ori juridică ce acționează în cadrul activității sale comerciale, industriale sau de producție, artizanale ori liberale, precum și orice persoană care acționează în numele sau pe seama acesteia (reprezentanții, mandatarii, comisionarii, consignatarii, agenții comerciale permanente și intermediarii). După cum rezultă din argumentele oferite în cuprinsul monografiei, conceptul „comerciant” nu este doar o terminologie întrebuințată de legea specială, trebuind astfel interpretată stricto sensu, ci se suprapune perfect peste limitele conceptuale ale noțiunii de comerciant din dreptul comun, așa cum este definit de N.C.C. și este în consonanță și cu dreptul consumatorului. Conform art. 4 lit. f) din O.G. 14/2011, dobânditor al dreptului de folosință pe durată limitată este „consumatorul”, calitate pe care o poate întruni orice persoană fizică ce acționează în scopuri din afara activității sale comerciale, industriale sau de producție, artizanale ori liberale. Dum cum putem observa, pe considerentul că determinarea naturii juridice a dreptului timeshare este o prerogativă a statelor membre, din rațiunea lărgirii cadrului de aplicare a dispozițiilor O.G. 14/2011 și la contractele pe termen lung privind dobândirea unor beneficii pentru produsele de vacanță, de revânzare și de schimb și din dorința uniformizării acquis-ului comunitar în materia dreptului consumatorului, O.G. 14/2011 a modificat terminologia utilizată de Legea 282/2004, care identifica aceiași doi actori cu titulatura de „vânzător” și „dobânditor”.

Modificări notabile de perspectivă consemnează și art. 4 lit. a) din O.G. 14/2011, care lărgiște domeniul material de aplicare al legii la „spațiile de cazare peste noapte”, spre deosebire de art. 3 lit. a) din Legea 282/2004, care făcea referire numai la bunurile imobiliare, în înțelesul de bun imobil sau parte a acestuia, cu destinație de locuit, asupra căruia poartă dreptul care face obiectul contractului. Rezultă că s-a înlăturat restricția ca obiectul contractului să privească exclusiv bunurile imobile, astfel deschizându-se orizonturile spre configurarea în sfera câmpului material de aplicare și a bunurilor mobile cu destinație de cazare, precum camping-urile, rulotele, caravanele, ambarcațiunile și altele asemenea care pot îndeplini această cerință.

Nu pot beneficia de protecție din partea ordonanței acei semnatori ai contractelor ce nu fac trimitere la unități de cazare, cum ar fi cele de închiriere a terenurilor pentru caravane și rulote sau de instalații pentru asigurarea pazei unor ambarcațiuni de agrement, etc. De asemenea, vor fi excluse din rândul contractelor care se bucură de susținere legislativă în materia timeshare-ului acelea prin care se închiriază sau se solicită rezervarea unei plaje acoperite în scopul derulării unor întreceri sportive, din rațiunea că art. 4 lit. a) din O.G. 14/2011 face vorbire despre obligativitatea șederii și întrebuințării unității de cazare peste noapte.

Ordonanța impune ca bunurile ce fac obiectul contractelor timeshare să fie de uz turistic, în sens contrar, întrunirea tuturor celorlate cerințe prevăzute de definiția contractului reglementată la art. 4 lit. a), rămâne fără finalitate, căci numai cumulul tuturor condițiilor stabilite de dispozițiile în materie poate atrage protecția normelor comunitare pentru consumatorii care au devenit titularii aceluși drept.

Prin semnarea contractului privind dreptul de folosință pe durată limitată, consumatorul dobândește dreptul de a utiliza una sau mai multe unități de cazare, pe care fie le alege el însuși, fie îi sunt puse la dispoziție de către furnizorul de timeshare, ceea ce nu trebuie confundat cu un contract de schimb, întrucât în ipoteza primă dreptul consumatorului se răsfrânge asupra unei pluralități alternative de unități de cazare, dreptul de a opta pentru una dintre ele aparținând unuia dintre semnatori, pe când, în cazul contractului de schimb, unitatea de cazare este cedată unui alt consumator, pentru a se putea naște un drept de folosință asupra unei alte unități de cazare, cu specificații similare, localizată în alt areal geografic sau care vizează o altă perioadă a anului.

O altă caracteristică a bunului asupra căruia se instituie dreptul de folosință pe durată limitată este aceea că permite cazarea peste noapte, pentru mai mult de o perioadă de ocupare, neprecizându-se durata efectivă a ceea ce ordonanța numește „perioadă de ocupare” și nici dacă aceasta trebuie să aibă aceeași întindere de fiecare dată. Putem deduce că în decursul unui an, consumatorul trebuie să folosească unitatea de cazare de cel puțin două ori. În vechea reglementare, se prevedea că folosința se exercită pentru o perioadă determinată sau determinabilă a anului care nu poate fi mai mică de o săptămână. Bineînțeles că ingeniozitatea operatorilor economici nu a întârziat să apară, lansând oferte cu durată de 6 zile, astfel eludând dispozițiile legilor de transpunere și nemaifiind constrânși să respecte drepturile dobânditorilor.

Directiva 2008/122/CE stabilește prin paragraful 6 al expunerii de motive că, în sensul acestui act normativ, contractul privind dreptul de folosință pe durată limitată a bunurilor nu ar trebui interpretat ca incluzând rezervările multiple de unități de cazare, inclusiv de camere de hotel, în măsura în care rezervările multiple nu implică drepturi și obligații în afara celor care decurg din rezervările separate. De asemenea, contractele timeshare nu ar trebui interpretate ca incluzând contractele obișnuite de închiriere, deoarece acestea din urmă se referă la o singură perioadă de ocupare neîntreruptă și nu la perioade de ocupare multiple. Această prevedere a scăpat atenției legiuitorului român, care a omis să o

transpună, însă suntem convinși că nu va avea aceeași soartă și din partea doctrinarilor, care o vor consemna cu deferența cuvenită.

Beneficiare ale protecției O.G. 14/2011 sunt patru contracte, dintre care ultimele trei sunt introduse cu caracter de noutate, comparativ cu Legea 282/2004: contractul privind dobândirea dreptului de folosință pe o perioadă determinată a unuia sau a mai multor spații de cazare, contractul pe termen lung privind dobândirea unor beneficii pentru produsele de vacanță, cel de revânzare și cel de schimb.

În accepțiunea art. 4 lit. b) contractul pe termen lung privind dobândirea unor beneficii pentru produsele de vacanță reprezintă acel contract cu o durată mai mare de un an, în temeiul căruia consumatorul dobândește, cu titlu oneros, în principal, dreptul de a beneficia de reduceri și de alte avantaje privind cazarea, cu sau fără excluderea transportului. Cu titlu particular, art. 26 și 27 instituie anumite dispoziții derogatorii de la regimul contractului timeshare, toate celelalte găsindu-și aplicare și în cazul său. Astfel, plățile, inclusiv acoperirea cotizației de membru, sunt eșalonate în rate anuale, de valori egale, și se efectuează numai conform unui calendar fix, pretinderea de către comerciant a achitării oricăror alte costuri suplimentare fiind prohibită. În scopul reamintirii consumatorului despre debitul periodic, comerciantul este obligat să-i trimită o solicitare scrisă de plată, pe hârtie sau pe alt suport durabil acceptat de acesta, cu cel puțin 14 zile calendaristice înainte de scadență. Din moment ce durata minimă pentru care se poate încheia un astfel de contract este de un an, ar fi inechitabil față de consumator, a cărui protecție este îndeobște clamată, să i se impună să perpetueze efectele acestuia, dacă serviciile nu-l satisfac sau s-a răzgândit. Din acest motiv, el are dreptul de a solicita încetarea contractului, fără penalizări, oricând după plata celei de a doua dintre rate, notificându-și intenția în termen de 14 zile calendaristice de la primirea solicitării de plată aferente fiecărei rate, acest drept neafectându-i posibilitatea de a solicita încetarea efectelor contractului și în temeiul dreptului comun.

Contractul de revânzare este definit de art. 4 lit. c) ca fiind acela în temeiul căruia un comerciant acordă asistență, cu titlu oneros, unui consumator pentru revânzarea sau cumpărarea drepturilor care decurg dintr-un contract privind dobândirea dreptului de folosință pe o perioadă determinată a unuia sau a mai multor spații de cazare ori dintr-un contract pe termen lung privind dobândirea unor beneficii pentru produsele de vacanță.

Conform art. 4 lit. d) contract de schimb poate fi catalogat cel în temeiul căruia un consumator participă, cu titlu oneros, la un sistem de schimb care îi permite accesul la spații de cazare peste noapte ori alte servicii, în schimbul acordării accesului temporar altor persoane la avantajele ce decurg din contractul consumatorului respectiv privind dreptul de folosință pe o perioadă determinată a unuia sau a mai multor spații de cazare.

Acestor trei contracte li se aplică același regim cu cel al contractului timeshare, în materia publicității care le poate învălui, a protecției prin elemente precontractuale și contractuale, a dreptului de retragere pe care îl poate exercita consumatorul, a prohibirii plăților în avans, a încetării contractelor accesorii (doar contractul pe termen lung privind dobândirea unor beneficii pentru produsele de vacanță), a manierei de sesizare a încălcării

dispozițiilor sale și a organului abilitat să aplice sancțiuni contravenționale, a dispozițiilor tranzitorii și de drept internațional privat, a soluționării pe cale amiabilă a eventualelor dispute și a trimiterilor la legile completatoare. Pentru această rațiune, pe mai departe voi face referire strict la contractul privind dobândirea dreptului de folosință pe o perioadă determinată a unui sau mai multor spații de cazare, cunoscut și sub titulatura de contract timeshare.

Din punct de vedere al naturii contractului timeshare, în cuprinsul lucrării se regăsesc explicații ample pentru care *genus proximum* al acestuia este contractul de vânzare-cumpărare comercială, chiar dacă obiectul acestuia din urmă nu poate fi decât un bun mobil, iar contractul timeshare poate purta și asupra unui bun imobil. Demonstrând că efectele contractului timeshare sunt cele specifice unui comercial, chiar dacă are ca obiect un bun imobil, trebuie subliniat că operatorul economic (comerciantul/profesionistul) se va supune atât rigorilor O.U.G 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale sau ale Legii 31/1990 privind societățile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cât și obligațiilor impuse de legile din materia protecției consumatorului.

Pe lângă trăsătura comercialității, cele 4 tipologii de contracte mai îndeplinesc o caracteristică relevantă, aceea de a se integra în categoria contractelor încheiate de comercianți cu consumatorii, motiv pentru care sunt incidente și prevederile speciale ale Legii 296/2004 privind Codul Consumului, ale O.G . 21/1992 privind protecția consumatorilor, ale Legii 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, ale Legii 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, cu modificările ulterioare, ale Legii 245/2004 privind securitatea generală a produselor, ale Legii 240/2004 privind răspunderea producătorilor pentru pagubele generate de produsele cu defecte, ale Legii 455/2001 privind semnătura electronică, ale Legii 365/2002 privind comerțul electronic, toate cu modificările și completările ulterioare, și ale Regulamentului Roma I.

C. com. nu oferă o definiție specială contractului de vânzare-cumpărare comercială, motiv pentru care, în temeiul art. 1 C. com. acesta va beneficia de cea statuată de art. 1650 N.C.C., în virtutea căreia contractul în cauză este acela prin care vânzătorul transmite sau, după caz, se obligă să transmită cumpărătorului proprietatea unui bun sau orice alt drept, în schimbul unui preț, pe care cumpărătorul se obligă să-l achite.

Sub aspectul regulilor formării contractului, pentru contractele timeshare încheiate între prezenți, se vor aplica regulile generale statuate de art. 1182-1203 N.C.C, iar pentru cele încheiate la distanță, normele Legii 455/2001 privind semnătura electronică și ale Legii 365/2002 privind comerțul electronic. Ca piatră de temelie pentru executarea obligațiilor contractuale stau câteva idei, ce derivă din coroborarea art. 1527 și 1516 N.C.C. Reiese că se dă curs principiului executării în natură a obligațiilor, celui privind executarea întocmai a obligațiilor și celui care impune colaborarea în executarea obligațiilor. Prin urmare, comerciantul trebuie să transmită, în termenul stabilit, dreptul de folosință pe durată limitată

asupra bunului convenit, respectând toate specificațiile și atributele, cu care a fost identificat în documentul informativ/formularul standard de informații, și la prețul înscris în contract, iar, împreună cu dobânditorul, să ia toate măsurile necesare pentru a preveni sau limita prejudiciul, pe care l-ar cauza neexecutarea sau executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligațiilor contractuale.

Neexecutarea de bunăvoie a obligațiilor asumate prin contract, antrenează, conform art. 1516 N.C.C., dreptul creditorului de a solicita sau, după caz, de a trece la executarea silită a obligației, de a obține rezoluțiunea sau reziliere contractului sau reducerea propriei obligații corelative, de a apela la orice alt mijloc prevăzut de lege pentru realizarea dreptului său sau de a solicita obligarea debitorului la plata unor daune interese. În prealabil, însă, debitorul trebuie pus în întârziere, fie printr-o notificare scrisă, prin care creditorul îi solicită executarea obligației, fie prin cererea de chemare în judecată, potrivit art. 1522 N.C.C., cu excepția cazurilor prevăzute de art. 1523 N.C.C. când punerea în întârziere operează de drept.

Coroborând dispozițiile art. 1350 și 1530 N.C.C., rezultă că răspunderea debitorului pentru neexecutarea obligațiilor contractuale constă în achitarea unor daune interese, care se manifestă sub forma dobânzilor penalizatoare (neexecutarea la termen a obligațiilor bănești), a clauzei penale (sumă convenită de părți a fi plătită în ipoteza neexecutării obligațiilor contractuale) sau a arvunei penalizatoare (sumă convenită de părți a fi plătită pentru dezicerea de contract), însă acesta va fi exonerat de răspundere, în acord cu art. 1351 și 1352 N.C.C. atunci când prejudiciul este cauzat de forța majoră, de cazul fortuit sau de fapta unui terț, cât timp aceasta din urmă are caracteristicile unui caz fortuit, iar, potrivit legii sau convenției părților, cazul fortuit este exonerator de răspundere.

Potrivit art. 1531 N.C.C., creditorul are dreptul la repararea integrală a prejudiciului pe care l-a suferit din pricina neexecutării obligațiilor contractuale, astfel că acesta trebuie să recupereze pierdea efectivă, beneficiul nerealizat, cheltuielile pe care le-a făcut, într-o limită rezonabilă, pentru evitarea sau limitarea prejudiciului, precum și prejudiciul nepatrimonial suferit. În mod excepțional, dacă neexecutarea obligației este intenționată sau se datorează culpei grave, debitorul va răspunde și pentru prejudiciile imprevizibile, însă numai în ipoteza în care sunt consecința directă și necesară a neexecutării obligațiilor.

În plus, în conformitate cu art. 1535 N.C.C., dacă obiectul obligației debitorului reprezintă o sumă de bani, iar aceasta nu este achitată, creditorul are dreptul la daune-interese moratorii, de la scadență până în momentul plății, iar articolul următor prevede că, în cazul altor obligații decât cele care au ca obiect plata unei sume de bani, executarea cu întârziere a obligației conferă întotdeauna dreptul creditorului la daune-interese moratorii egale cu dobânda legală.

Cu titlu general, voi face remarcă potrivit căreia, în cazul contractelor comerciale, libertatea contractuală funcționează în tandem cu libertatea probelor și cu libertatea soluționării litigiului pe calea arbitrajului. În consecință, în consonanță cu art. 244 și 274 N.C.C. dovada contractului de vânzare-cumpărare în sistem timeshare se poate face prin intermediul înscrisurilor, al martorilor, al prezumțiilor, al mărturisirii, al expertizei, al

registrelor întocmite și ținute cu respectarea dispozițiilor legale și cu orice alte mijloace prevăzute de lege. În plus, părțile pot apela pentru soluționarea litigiilor, ce vizează acest tip de contract și pentru care nu se ajunge la un numitor comun, pe cale amiabilă, și la arbitrajul comercial instituționalizat sau ad-hoc, prin inserarea unei clauze compromisorii.

În ipoteza O.G. 14/2011, nu mai reiese atât de lesne, precum în cazul Legii 282/2004, că prevederile ei se repercutează și asupra unui antecontract de vânzare-cumpărare în sistem timeshare, însă inspectând cu atenție textele de lege, sesizăm că, în conformitate cu art. 18 alin. 1 lit. a) și b) din ordonanță., dreptul de a denunța unilateral contractul se naște odată cu încheierea sau intrarea în posesia contractului sau a „precontractului cu caracter obligatoriu” (antecontractului), deci subliminal este indusă și această convingere.

Deși nu se prevede în rândul reglementărilor în materia contractelor timeshare, iar vânzarea-cumpărarea este eminentamente negociabilă, tindem să credem că specia contractului de vânzare-cumpărare în sistem timeshare are un iz de contract de adeziune, luând în calcul că poziția dominantă în raportul juridic îi revine comerciantului (vânzătorului), tocmai de aceea legiuitorul comunitar a introdus atât de multe obligații în sarcina acestuia, pentru a asigura protecția intereselor economice ale consumatorului (cumpărătorului). Atât timp cât comerciantul nu depășește limitele impuse de legile de transpunere, considerăm că încă are suficientă putere de manevrabilitate a clauzelor contractuale, astfel încât forma finală a contractului să îl avantajeze preponderent pe el, iar voința cumpărătorului să nu valoreze mai mult decât simpla acceptare a termenilor contractuali.

Dacă, luând în considerare adenda de mai sus, consimțământul, capacitatea și cauza contractului timeshare urmăresc îndeaproape prevederile de drept comun referitoare la condițiile de validitate a unui contract de vânzare-cumpărare comercială, sunt câteva mențiuni de efectuat sub aspectul obiectului și al formei.

Art. 4 lit. a) din O.G. 14/2011 stabilește că prin parafarea contractului timeshare, consumatorul dobândește un drept de a utiliza una mai multe unități de cazare peste noapte. Astfel, contractul poate avea drept obiect dobândirea unui drept real, care să garanteze posibilitatea de a folosi o unitate de cazare, sau un drept de creanță. Dacă ar fi vorba despre un drept real, nu există niciun obstacol în configurarea acestuia ca un drept de proprietate sau ca un dezmembrământ al acestuia. Cât despre potențialul unui drept timeshare de a fi un drept de creanță, s-ar putea interpreta că legiuitorul comunitar a avut în vedere dreptul consumatorului la prestarea unor servicii.

O.G. 14/2011 prevede în art. 4, că toate cele 4 tipuri de contracte, pe care le diriguiesc au caracter oneros, însă nu detaliază maniera în care urmează să se execute plata, lăsând în seama contractanților stabilirea clauzelor precise, singura mențiune fiind aceea că achitarea în avans a oricăror costuri este interzisă în intervalul acordat pentru manifestarea dreptului de denunțare unilaterală a contractului. Din punct de vedere economic, timeshare-ul și produsele de tip timeshare constituie un melanj între contractul de închiriere a unei proprietăți (reînnoit prin tacita relocațiune) și prestarea unui serviciu (administrarea unei proprietăți sau room service). Contractele timeshare dau naștere la angajamente financiare

substanțiale din partea consumatorilor, care sunt ținute să achite un preț inițial global, urmat de plăți anuale care se întind pe toată perioada derulării contractului. Există probabilitatea ca achizitorii să se lase amăgiți de taxa de acces la un club de travel discount care este mai scăzută decât prețul unui contract timeshare, însă în scurt timp vor fi treziți la realitate de costurile impuse de șederile efective care, comparativ cu cheltuielile anuale de manageriere pe care le datorează proprietarii de timeshare, sunt exponențial mai mari. În ipoteza în care consumatorul se alătură unei scheme de schimb, va fi nevoit să-și onoreze obligația de a vărsa o taxă de asociere, un quantum anual și o sumă distinctă pentru fiecare tranzacție în parte, în timp ce contractele de revânzare implică, în principiu, un onorariu de renunțare pe care consumatorul este obligat să o achite de la bun început, încă dinainte de perfectarea revânzării.

În urma detalierii și explicitării detaliate, în cuprinsul monografiei, a argumentelor pentru care opinăm în acest sens, am concluzionat că un contract de vânzare-cumpărare în sistem timeshare, ce are ca obiect un bun imobil, se va încheia în formă autentică, iar cel care poartă asupra unui bun mobil va respecta dispozițiile O.G. 14/2011, astfel că va garanta prezentarea în formă scrisă a acestora, pe suport de hârtie sau alt suport durabil acceptat de consumator și redactarea în mod vizibil și ușor de citit, cu font de minimum 12, pe culoare de fond contrastantă cu fontul utilizat (ad validitatem formă scrisă). Legea 282/2004 nu stabilea decât că forma pe care trebuie să o îmbrace contractul era cea scrisă. De această dată, legiuitorul a fost mai prevăzător în explicitarea noțiunii de suport durabil, stipulând la art. 4 lit. h) că înseamnă orice instrument care permite consumatorului sau comerciantului să stocheze informațiile, care îi sunt adresate personal, într-un mod accesibil pentru referințe ulterioare, pentru o perioadă de timp adecvată, în scopuri informative, și care permite reproducerea neschimbată a informațiilor stocate.

Interpretând aceste mențiuni, putem trage concluzia că documentul informativ nu trebuie să îmbrace, în mod obligatoriu, forma scrisă, o gravare pe CD sau DVD ridicându-se la standardele impuse de ordonanță. Această chestiune a stabilirii instrumentelor prin care se poate realiza informarea consumatorului a figurat chiar și în Propunerea de adoptare a Directivei privind drepturile consumatorilor, elaborată de Parlamentul European și de Consiliu, în care era introdusă o solicitare expresă ca în cuprinsul acestei definiții să se facă referire la documentele înscrise pe hârtie, memoriile USB, CD-ROM-uri, DVD-uri, stick-uri de memorie și pe hard-disk-uri, în care se păstrează corespondența electronică și fișierele PDF.

În plus, potrivit art. 1245 N.C.C. „contractele care se încheie prin mijloace electronice sunt supuse condițiilor de formă prevăzute de legea specială”. Prin art. 5 și 6 din Legea 455/2001, înscrisul în formă electronică, căruia i s-a încorporat o semnătură electronică (executată în condițiile legii), este asimilat înscrisului sub semnătură privată, iar înscrisul în formă electronică, căruia i s-a încorporat o semnătură electronică, recunoscut de cel căruia i se opune, are același efect între părți ca și actul autentic.

Din cuprinsul art. 13 din ordonanță reiese că orice contract dintre cele 4 trebuie să cuprindă, pe lângă datele din formularele standard de informații, identitatea, domiciliul sau denumirea/sediul social al părților contractante, separat formularul standard referitor la dreptul de retragere, modalitățile de notificare și semnătura fiecărei părți, precum și data și locul încheierii contractului.

În plus, art. 15 alin. 1 învederează că, încă dinaintea celebrării contractului, comerciantul are îndatorirea de a atrage atenția consumatorului, de o manieră explicită, asupra existenței dreptului de denunțare unilaterală a contractului (drept de retract) și a termenului în care acesta se poate prevala de această facilitate, precum și asupra interzicerii plăților anticipate, în intervalul conferit pentru manifestarea dreptului de retract, iar clauzele contractuale corespunzătoare trebuie semnate separat, pentru conștientizarea consumatorului cu privire la importanța acestor drepturi de care beneficiază, ba mai mult decât atât, contractul trebuie să includă distinct și un formular standard de retract.

Din dorința de a-i permite consumatorului să revizuiască oricând dorește clauzele contractuale și pentru a servi drept instrumentum probationis, art. 16 stipulează că acesta va intra, la momentul încheierii contractului, în posesia a cel puțin unui exemplar.

Art. 12 alin. 1 din ordonanță punctează că limba de întocmire a contractului este cea română, însă, în situația aparte în care consumatorul este cetățean străin sau își are reședința în străinătate, contractul se redactează, în funcție de preferința acestuia, și în limba sau una dintre limbile statului membru pe teritoriul căruia își are reședința sau al cărui cetățean este, numai dacă aceasta este o limbă oficială a U.E. Alin. 3 al art. 12 reține că, în ipoteza unui contract timeshare ce are ca obiect un singur bun imobil determinat, comerciantul trebuie să pună la dispoziția consumatorului o traducere autorizată a contractului în limba sau într-una dintre limbile statului membru în care se află bunul imobil, dacă aceasta este o limbă oficială a U.E, cu titlu gratuit și într-un termen ce nu trebuie să depășească 15 zile calendaristice, ce se contabilizează începând cu data încheierii contractului sau a unui precontract cu caracter obligatoriu sau cu data la care consumatorul intră în posesia contractului sau a oricărui precontract obligatoriu, dacă aceasta se succede momentului din teza întâi.

Art. 688 N.C.C. stipulează că proprietatea periodică se naște în temeiul unui act juridic, dispozițiile în materie de Carte Funciară aplicându-se în mod corespunzător. Considerăm că această mențiune nu are doar menirea de a fi în consonanță cu art. 885 și 877 N.C.C, care impun înscrierea cu rolul de a asigura transmiterea sau, după caz, constituirea, modificarea și stingerea drepturilor reale imobiliare și pentru a îndeplini formalitățile de opozabilitate față de terți, ci, din pricina specificului dreptului de proprietate periodică, față de care se urmărește cu dificultate rotația intervalelor de timp în care se exercită atributul folosinței, înscrierea facilitând posibilitatea de informare a terților în legătură cu situația juridică a imobilelor înscrise în Cartea funciară, permițând soluționarea conflictelor dintre terții dobânditori ai aceluiași drept sau de drepturi concurente privind același imobil, asigurând posibilitatea probării situației juridice a unui imobil și furnizând date instituțiilor publice ale statului, necesare sistemului de impozitare și pieței imobiliare.

După cum a reieșit din tratarea subiectului domeniului material de aplicare, obiectul proprietății periodice îl poate constitui un bun mobil sau imobil, intabularea dând naștere, prin efectul constitutiv, dreptului de proprietate periodică asupra bunului imobil, atât între părți, cât și față de terți, conform prevederilor art. 885 N.C.C., cu excepția cazurilor prevăzute de legiuitor în art. 887 N.C.C. Punctăm, însă că înscrierea are efect constitutiv numai după finalizarea lucrărilor de cadastru la nivelul unității administrativ-teritoriale, în care este situat imobilul, până în acel moment aceasta realizându-se numai în scopul opozabilității față de terți, potrivit art. 56 alin. 2 din Legea 71/2011 de punere în aplicare a N.C.C.

Art. 896 N.C.C. anvizajează că ori de câte ori cel obligat să transmită, să constituie sau să modifice, în folosul altuia, un drept real asupra unui imobil, nu își îndeplinește obligațiile, se va putea apela la instanță pentru ca aceasta să dispună înscrierea. Dacă acțiunea în prestație tabulară a fost notată în Cartea Funciară, hotărârea judecătorească se va înscrie din oficiu și împotriva celor care au dobândit vreun drept tabular după notare.

În raport cu art. 902 alin. 1 N.C.C., drepturile de creanță, faptele sau alte raporturi juridice privitoare la imobilele înscrise devin opozabile terților exclusiv prin notare, dacă nu se poate demonstra că s-au cunoscut pe altă cale, cu excepția cazului în care legea prevede că simpla cunoaștere a acestora nu este suficientă pentru a suplini lipsa de publicitate.

Ca orice contract de vânzare-cumpărare, cel prin care se dobândește un drept timeshare poate fi precedat de semnarea unui antecontract. Sub acest aspect, art. 906 N.C.C. trasează o serie de norme, în sensul cărora notarea promisiunii de a încheia un contract, având ca obiect dreptul de proprietate asupra unui imobil sau un alt drept, în legătură cu care se poate face o notare în Cartea Funciară, dacă promitentul este înscris ca titular al dreptului ce face obiectul promisiunii, se efectuează, sub sancțiunea respingerii cererii de notare, oricând în termenul stipulat pentru executarea promisiunii, însă nu mai târziu de 6 luni înainte de expirarea acestuia. Antecontractul va putea fi radiat, în cazul în care cel îndreptățit nu a cerut instanței pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de contract, în termen de 6 luni de la trecerea termenului fixat pentru încheierea lui sau, dacă, între timp, imobilul a fost definitiv adjudecat în cadrul vânzării silite de către un terț, care nu este ținut să răspundă de obligațiile promitentului. În schimb, din oficiu, se va dispune radierea dacă, până la expirarea termenului de 6 luni de la trecerea termenului fixat pentru încheierea contractului, nu a fost solicitată înscrierea dreptului care a făcut obiectul promisiunii, cu excepția cazului în care cel îndreptățit a cerut notarea în Cartea Funciară a acțiunii prin care a cerut pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de contract. Tot din oficiu, se va radia antecontractul în toate cazurile în care, până la încheierea contractului sau până la soluționarea definitivă a acțiunii, imobilul a fost definitiv adjudecat în cadrul executării silite de către un terț, care nu este ținut să respecte obligațiile promitentului.

În ceea ce privește bunul mobil asupra căruia poartă dreptul timeshare, nu se impune luarea unor măsuri de publicitate, întrucât posesia acestuia echivalează cu proprietatea și îi conferă aura opozabilității. Astfel, în ipoteza în care vânzătorul a transmis dreptul de proprietate periodică asupra bunului mobil la două persoane, cea pusă în posesie este preferată

și-l poate exercita, chiar dacă titlul său are o dată ulterioară, atât timp cât se dovedește buna sa credință.

Din punct de vedere al efectelor pe care le produce, contractul de vânzare-cumpărare în sistem timeshare, împrumutând 70% dintre caracteristicile contractului de vânzare-cumpărare comercială, va da naștere, în numele comerciantului, obligației de transmitere a dreptului de proprietate sau a dreptului înstrăinat, de predare a bunului, de garantare contra evicțiunii și viciilor lucrului transmis, iar, în sarcina consumatorului, obligației de plată a prețului, de luare în primire a lucrului vândut și de suportare a cheltuielilor contractului.

Adițional, comerciantului îi mai revin și niște obligații specifice, prevăzute de O.G. 14/2011, mai precis obligația de informare precontractuală și contractuală a consumatorului. Acest ultim deziderat se împlinește prin atenta veghere la respectarea dispozițiilor privitoare la forma pe care trebuie să o îmbrace contractul, limba în care trebuie redactat, setul minimal de informații pe care trebuie să-l cuprindă și la semnalarea de către comerciant, aprioric semnării contractului, a existenței dreptului de retract și implicit a duratei de timp în care consumatorul îl poate exercita și a interzicerii plăților în avans în acea perioadă. Cum secunda am prezentat-o deja în paragrafele anterioare, vom mai văbozi numai asupra obligației prime. Astfel, art. 10 alin. 1 din ordonanță învederează că informațiile precontractuale se livrează:

a) în cazul unui contract privind dobândirea dreptului de folosință pe o perioadă determinată a unuia sau a mai multor spații de cazare, prin intermediul formularului standard de informații prevăzut în anexa nr. 1 și al informațiilor enumerate în partea a 3-a a formularului respectiv;

b) în cazul unui contract pe termen lung privind dobândirea unor beneficii pentru produsele de vacanță, prin intermediul formularului standard de informații prevăzut în anexa nr. 2 și al informațiilor enumerate în partea a 3-a a formularului respectiv;

c) în cazul unui contract de revânzare, prin intermediul formularului standard de informații prevăzut în anexa nr. 3 și al informațiilor enumerate în partea a 3-a a formularului respectiv;

d) în cazul unui contract de schimb, prin intermediul formularului standard de informații prevăzut în anexa nr. 4 și al informațiilor enumerate în partea a 3-a a formularului respectiv.

Alin. 2 al art. 10 stabilește că îi mai incumbă comerciantului o obligație, și anume de a completa formularele standard din anexele I-IV cu informații suplimentare, suficiente și precise, astfel încât să nu inducă în eroare consumatorul și pentru a permite acestuia să ia decizia de a contracta în deplină cunoștință de cauză. Din moment ce formularea utilizată de O.G. 14/2011 face vorbire despre „obligația de a completa”, putem interpreta, deși nu se prevede expres, că intenția legiuitorului român a fost ca transpunerea Directivei 2008/122/CE să se asemene cu Directiva 94/47/CE și Legea 282/1994, care statuau că informațiile din anexă nu reprezintă decât un standard minimal pe care trebuie să-l îndeplinească vânzătorul-comerciant, acesta putând, din proprie inițiativă sau prin impunerea legii, să complinească eventualele lipsuri, care ar genera lacune de înțelegere din partea consumatorului, cu

informații suplimentare, totul în ideea de a asigura un grad de protecție cât mai ridicat potențialului titular al dreptului timeshare.

Conform art. 9 alin. 1 din ordonanță, comerciantul furnizează consumatorului toate informațiile prevăzute la art. 10, de o manieră care nu presupune acordarea unei retribuții, clară, ușor comprehensibilă și înmagazinată în scris, fie pe hârtie, fie pe un alt suport durabil, accesibil consumatorului, iar art. 14 alin. 2 evidențiază că modificările, survenite între momentul prezentării prospectului și parafarea contractului, se vor comunica, în scris, consumatorului, pe hârtie sau pe alt suport durabil ușor accesibil acestuia și pe care îl acceptă, înainte de încheierea contractului. De remarcat este adăugirea pe care o efectuează legea de transpunere, referitoare la faptul că acel „alt suport durabil” nu trebuie doar să confere accesibilitate neîngrădită și lipsită de obstacole la modificări, ci este obligatoriu ca el să fie acceptat de consumator, căci, e posibil, ca acel mijloc de stocare a informațiilor să întrunească criteriile pentru o persoană cu pregătire medie din punct de vedere tehnic, însă nu și cineva, care, de exemplu nu deține cunoștințe în utilizarea computerului.

În art. 9 alin. 1 lit. d) se specifică faptul că formularul standard de informații se redactează în limba română sau, în cazul în care consumatorul este cetățean străin ori își are reședința în străinătate, acesta se redactează, la alegerea lui, și în limba sau limbile oficiale ale statului pe teritoriul căruia își are reședința ori al cărui cetățean este, sub condiția ca aceea să fie o limbă oficială a U.E.

Spre deosebire de Legea 282/2004, care nu introducea un termen obiectiv, care să reprezinte un prag maximal până la care, cel mai târziu poate fi remis formularul standard de informații, art. 9 alin. 1 lit. e) și alin. 2 al aceluiași articol pun punctul pe „i” și stabilesc că informațiile precontractuale trebuie să-i parvină consumatorului, sub forma unui document scris, cu suficient timp înainte ca acesta să încheie un contract sau să accepte o ofertă, însă cu cel puțin 15 zile înainte de acest eveniment, dar perioada de 15 zile nu este obligatoriu de respectat, atât timp cât reducerea ei survine în urma acordului scris al consumatorului, nu doar al unei încuviințări verbale, deoarece neîndeplinirea obligației de informare în condițiile legii poate atrage anularea contractului.

Consumatorului îi este conferit un drept aparte și distinct de cel din dreptul comun, și anume, de a denunța unilateral contractul. În cuprinsul lucrării am realizat o dezbatere asupra sensului acestei terminologii utilizate, în contextul în care Directiva 94/47/CE instaura aceeași prerogativă, însă sub titulatura de drept de retract, iar Legea 282/2004 și ulterior Directiva 2008/122/CE și O.G. 14/2011 au preferat să o modifice cu noțiunea de „drept de denunț unilateral”. Conform art. 10 alin. 1, art. 13 lit. b) și c) și art. 15 din O.G. 14/2011, comerciantul trebuie să furnizeze comerciantului, în timp util și înainte ca acesta să încheie un contract sau să accepte o ofertă, formularele standard de informații, în partea a 2-a a cărora este inclusă informația referitoare la putința acestuia de a denunța unilateral contractul, astfel atingându-se nivelul scontat de protecție precontractuală a intereselor economice ale titularului dreptului. În plus, comerciantul trebuie să atragă atenția consumatorului, într-o manieră explicită, asupra existenței dreptului de denunțare unilaterală a contractului și a

termenului în care poate fi exercitat, iar această clauză se va semna separat, pentru conștientizarea consumatorului asupra importanței acestei facilități ce i se conferă. Mai mult decât atât, contractul e musai să cuprindă un formular standard separat de denunțare unilaterală, prevăzut în anexa V, care are scopul de a facilita exercitarea acestui drept.

Art. 17 din ordonanță subliniază că un consumator are dreptul de a se retrage din contractul privind dobândirea dreptului de folosință pe o perioadă determinată a spațiilor de cazare, contractul pe termen lung privind dobândirea unor beneficii pentru produsele de vacanță, contractul de revânzare sau din contractul de schimb, fără invocarea vreunui motiv, în termen de 14 zile calendaristice (comparativ cu termenul de 10 zile oferit de Legea 282/2004), iar art. 18 alin.1 aduce completarea potrivit căreia începutul termenului de denunțare unilaterală a contractului se va considera fie ziua încheierii contractului ori a unui precontract cu caracter obligatoriu (antecontract), fie ziua în care consumatorul intră în posesia contractului sau antecontractului, dacă aceasta este ulterioară datei semnării lor.

Art. 18 alin.2 și 3 din ordonanță prevede că, în cazul în care comerciantul a completat și a pus la dispoziția consumatorului sub formă scrisă, pe suport de hârtie sau pe un alt suport durabil, formularul standard separat de denunțare unilaterală a contractului, în termen de un an de la data încheierii contractului ori a unui antecontract sau din ziua în care consumatorul a intrat în posesia contractului sau a antecontractului, dacă este ulterioară semnării lor, termenul de denunțare unilaterală a contractului curge de la data la care consumatorul primește acest formular (sporește termenul de 3 luni prevăzut de Legea 282/2004).

Același raționament se aplică și în ipoteza în care informațiile menționate la art. 4 alin. 1, inclusiv formularul standard prevăzut în anexele I-IV, au fost puse la dispoziția consumatorului sub formă scrisă, pe suport de hârtie sau pe un alt suport durabil, în termen de trei luni de la data încheierii contractului ori a unui antecontract sau din ziua în care consumatorul a intrat în posesia contractului sau a antecontractului, dacă este ulterioară semnării lor.

Spre deosebire de art 6 alin. 2 din Legea 282/2004, care dispunea că, în cazul în care, la finele termenului de trei luni în care dobânditorul poate rezilia, acesta nu a fost complinit cu informațiile enunțate la literele a), b), c), d) punctele 1 și 2, h), i), k), l) și m) din anexă, iar dobânditorul nu și-a exercitat dreptul de reziliere, acesta poate denunța unilateral contractul în termen de 10 zile, care încep să curgă din ziua următoare expirării termenului de trei luni (în fapt, termenul era de 3 luni și 10 zile), art. 19 lit. a) și b) din ordonanță instituie un termen prelungit de retract, pentru situația în care obligația de informare precontractuală sau contractuală nu se execută deloc.

a) un an și paisprezece zile calendaristice de la data încheierii contractului ori a unui antecontract sau din ziua în care consumatorul a intrat în posesia contractului sau a antecontractului, dacă este ulterioară semnării lor, în cazul în care comerciantul nu a completat și nu a pus la dispoziția consumatorului sub formă scrisă, pe suport de hârtie sau pe un alt suport durabil, formularul standard separat de denunțare unilaterală a contractului, prevăzut la art. 5 alin. 4;

b) trei luni și paisprezece zile calendaristice de la data încheierii contractului ori a unui antecontract sau din ziua în care consumatorul a intrat în posesia contractului sau a antecontractului, dacă este ulterioară semnării lor, în cazul în care informațiile menționate la art. 10, inclusiv formularul standard prevăzut în anexele I-IV, nu au fost puse la dispoziția consumatorului sub formă scrisă, pe suport de hârtie sau pe un alt suport durabil.

Cât privește modul de calcul al termenului de denunț, din moment ce ordonanța nu realizează nicio mențiune specială, intuim că se vor aplica prevederile dreptului civil. Drept urmare, potrivit art. 2553 alin. 1, 2 și 3 N.C.C., pentru determinarea duratei termenului nu se va ține cont de prima și ultima zi a acestuia și se va considera împlinit la ora 24:00 a ultimei zile, cu excepția situației în care este vorba despre un act ce trebuie îndeplinit într-un loc de muncă, ipoteză în care termenul se va împlini la ora la care încetează programul normal de lucru. Dacă ultima zi a termenului este una nelucrătoare, termenul se consideră împlinit la sfârșitul primei zile lucrătoare care îi urmează. În conformitate cu art. 2554 N.C.C., actele de orice fel se socotesc făcute în termen, dacă înscrisurile care le constată au fost predate oficiului poștal sau telegrafic cel mai târziu în ultima zi a termenului, până la ora la care încetează, în mod obișnuit, activitatea la acel oficiu, iar această normă se răsfrânge și asupra actelor ce trebuie îndeplinite într-un loc de muncă.

Din moment ce, în opinia noastră, termenul de denunț prevăzut de O.G. 14/2011 este unul de decădere, neexercitarea acestuia în intervalul instituit de legiuitor atrage împiedicarea efectuării retractului la o dată ulterioară.

Art. 21 alin. 1 și 2 din O.G. 14/2011 anvizajează că încunoștințarea comerciantului despre denunț se realizează prin remiterea notificării în formă scrisă pe suport de hârtie sau alt suport durabil sau consumatorul poate utiliza formularul standard de denunțare unilaterală a contractului prevăzut în anexa V. Termenul întrebuintat este acela de „poate”, ceea ce presupune că și o simplă notificare realizată după o schemă personală a consumatorului produce același efect precum completarea formularului standard de denunț. Notificarea se transmite înainte de expirarea termenului de denunț.

Art. 22 și 23 din ordonanță este mult mai generos decât predecesorul său, art. 6 alin. 4 și 5 din Legea 282/2004, care prevedea că exercitarea dreptului la retract dă naștere din partea dobânditorului la obligația de rambursare numai a cheltuielilor care, în conformitate cu dreptul intern, sunt ocazionate de încheierea contractului și retractarea din contract și care corespund formalităților legale care trebuie îndeplinite înainte de expirarea termenului de manifestare a retractului, acestea fiind expres stabilite prin contract. Actuala reglementare statuează că exercitarea dreptului de denunțare unilaterală a contractului conduce la încetarea obligației părților de a executa contractul și nu îl angajează pe consumator la suportarea vreunui cost sau a vreunei sume aferente eventualelor servicii prestate înainte de denunțarea unilaterală a contractului. Alineatul 1 nu reprezintă decât o reeditare a regulilor de drept comun în materia cauzelor de ineficacitate a contractelor, derogarea de la prevederile generale fiind instituită de alin. 2, care îl exonerează complet pe consumator de orice răspundere patrimonială pentru exercitarea dreptului de denunț.

Interpretând formularea directivei care statuează că niciun consumator „nu este răspunzător pentru plata vreunei sume aferente eventualelor servicii prestate înainte de denunțarea unilaterală a contractului”, putem deduce că exercitarea dreptului de folosință asupra bunului ce face obiectul contractului în intervalul care reprezintă termenul de denunț, are caracter gratuit și orice alt serviciu complementar, care s-ar presta în acest segment temporal, se efectuează pe riscul comerciantului.

Un aspect pe care simțim să-l punem în evidență este acela că legea de transpunere nu stipulează că acest drept îi revine consumatorului în completarea acțiunilor de care poate dispune, conform dreptului comun, însă luând în considerare că ordonanța reprezintă o lege specială, iar art. 40 prevede că dispozițiile acesteia se completează cu cele ale Codului Civil și ale O.G. 21/1992 privind protecția consumatorilor, cu modificările și completările ulterioare, deducem că legiuitorul a considerat că acest element se deduce de la sine, nefiind necesară inserarea în mod expres a specificației.

Art. 24 și 25 din O.G. 14/2011 mai stipulează un efect special al contractului de vânzare-cumpărare în sistem timeshare, și anume, că sunt interzise orice plăți în avans, acordarea de garanții, rezervarea de bani prin intermediul conturilor, recunoașterea explicită a datoriilor, precum și orice alte plăți efectuate de consumator către comerciant sau către orice alt terț înainte de sfârșitul termenului de denunțare unilaterală a contractului, în cazul contractelor privind dreptul de folosință a bunurilor pe durată limitată, a contractelor privind produsele de vacanță cu drept de folosință pe termen lung și a contractele de schimb și că sunt interzise orice plăți în avans, acordarea de garanții, rezervarea de bani prin intermediul conturilor, recunoașterea explicită a datoriilor sau orice alte plăți efectuate de consumator către comerciant sau orice alt terț, înainte de efectuarea efectivă a vânzării respective sau de încetarea contractului pe alte căi, în ceea ce privește contractele de revânzare.

O modificare importantă survenită prin revizuirea Directivei 94/47/CE constă în faptul că art. 4 alin. 1 din O.G. 14/2011 consfințește că atât contractul timeshare, cât și contractul pe termen lung privind dobândirea unor beneficii pentru produsele de vacanță trebuie să depășească pragul de un an, pentru a se putea încadra în standardul definiției și a se bucura de protecția în materia contractelor timeshare. Astfel, art. 4 lit. a) stipulează că un contract privind dreptul de folosință a bunurilor pe durată limitată înseamnă un contract cu durata mai mare de un an, prin care consumatorul dobândește, cu titlu oneros, dreptul de a utiliza una sau mai multe unități de cazare peste noapte, pentru mai mult de o perioadă de ocupare. În schimb, Legea 282/2004 stabilea o durată minimă de 3 ani a contractului și o perioadă minimă de utilizare a bunului de o săptămână pe an.

Din moment ce art. 646 alin. 1 pct. 1 N.C.C. a instituit regim de coproprietate forțată asupra bunurile prevăzute la art. 687 N.C.C., devine evident că niciun proprietar care, fie din pricina dezvoltării unor relații conflictuale cu ceilalți proprietari, fie pe considerentul că nu își mai dorește perpetuarea unei astfel de construcții juridice, nu are posibilitatea de a solicita ieșirea din coproprietate, prin promovarea unei acțiuni de partaj.

Posibilitățile cele mai evidente de care dispune, într-o asemenea conjunctură, sunt să înstrăineze dreptul asupra cotei sale părți de timp sau să le reunească pe toate celelalte în proprietatea sa, astfel proprietatea devenind pură și simplă, conform art. 692 N.C.C., care stipulează că „proprietatea periodică încetează prin radiere din Cartea Funciară în temeiul dobândirii o singură persoană a tuturor cotelor-părți din dreptul de proprietate periodică, precum și în alte cazuri prevăzute de lege”, aceste prevederi fiind în consonanță cu art. 885 alin. 2 N.C.C., care punctează că drepturile reale se vor pierde sau stinge numai prin radierea lor din Cartea Funciară cu consimțământul titularului dat prin act autentic notarial.

Cum putem lesne observa, această dispoziție se referă strict la situația în care bunul ce face obiectul derivat al contractului este unul imobil, atunci rămânându-ne să verificăm care sunt acele „alte cazuri prevăzute de lege” la care face referire art. 692 N.C.C. Deducem că acestea ar putea fi, spre exemplu, pieirea bunului, exproprierea pentru cauză de utilitate publică sau actul prin care părțile convin asupra transformării proprietății periodice într-una obișnuită, cu mențiune specială privind modul în care coproprietarii transformă cotele-părți de timp (intervalele) în cote-părți de drept.

Așa cum reiese din interpretarea art. 6 alin. 1 din Directiva 2008/122/CE, dispozițiile acesteia cu privire la denunțarea unilaterală a contractului sunt complementare normelor statelor membre, care stabilesc modalitățile de încetare a contractului de vânzare-cumpărare timeshare. Art. 3 lit. a) din O.G. 14/2011 reflectă faptul că aplicarea normelor speciale ale acesteia se va realiza cu respectarea modalităților de reparare a prejudiciului prevăzute în dreptul comun (prejudiciul se poate preîntâmpina sau repara prin desființarea contractului), iar art. 40 punctează că prevederile acesteia se completează cu dispozițiile Codului civil și cu prevederile O.G. 21/1992 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cum legiuitorul român nu s-a preocupat de adoptarea unor prevederi concrete în materia desființării contractului, limitându-se la trasarea din condei doar a cauzele de încetare a dreptului de proprietate periodică, după cum am arătat anterior, nu ne rămâne decât să identificăm aceste cauze de încetare a contractului, prin apelarea la modalitatea de interpretare prin analogie, concluzionând, în urma argumentelor emunerate în cuprinsul lucrării, că ele se regăsesc printre cele specifice contractului de vânzare-cumpărare comercială și ale contractului de locațiune de drept comun, acestea fiind: anularea contractului, rezilierea pentru neexecutarea obligațiilor, pieirea bunului, desființarea titlului, înstrăinarea bunului, expirarea termenului contractual și denunțarea de drept comun a contractului încheiat.

Ca urmare a desființării contractului de vânzare-cumpărare în sistem timeshare, se vor stinge și contractele accesorii, conform dreptului comun și art. 28 din O.G.14/2011, ultimul enunțând că orice contract de schimb care depinde de acesta sau orice alt contract accesoriu este reziliat în mod automat, fără costuri pentru consumator.

O.G. 14/2011 învederează că în ipoteza în care un consumator a încheiat, cu un comerciant (operatorul economic care îi transmite dreptul timeshare) sau cu un terț, care are o înțelegere cu traderul, un contract de credit prin care a dobândit o sumă cu care a achitat în parte sau integral un contract privind dreptul de folosință a bunurilor pe durată limitată/ un

contract privind produsele de vacanță cu drept de folosință pe termen lung/ un contract de revânzare/ un contract de schimb, iar într-un final se decide să-și exercite dreptul de denunț cu privire la acesta, contractul de credit se reziliază fără costuri pentru consumator.

În corpul textului art. 29 alin. 1, ordonanța face o mențiune cu privire la faptul că această dispoziție acordă prevalență art. 63-65 din O.G. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, aprobată cu modificări și completări prin Legea 288/2010, de unde deducem că în cazul unui conflict de norme, acestea se vor aplica cu întâietate. O.G. 14/2011 face și câteva adende prin alin. 2 al aceluiași art. 29 cu privire la obligativitatea inserării în conținutul contractului dintre comerciant și terț a clauzei care îl deresponsabilizează pe consumator de achitarea vreunui cost, în cazul în care decide să denunțe unilateral contractul pe care îl încheie cu comerciantul.

Mai mult decât atât, art. 30 îi trasează și consumatorului o însărcinare de a-l notifica pe terț, în cazul în care s-a retractat din contractul al cărui preț a fost achitat cu un quantum bănesc ce provine de la acesta, iar această notificare trebuie să îndeplinească anumite exigențe, și anume: să se realizeze pe hârtie sau pe un alt suport durabil aflat la îndemână creditorului și accesibil acestuia, să se comunice prin mijloace care asigură transmiterea acesteia, să se expedieze înainte de expirarea termenului de retragere din contract, așa cum figurează el în art. 17-19 din ordonanță. Dreptul de retragere produce efecte, în acest caz, de la data expedierii notificării de către consumator.

Coroborând prevederile art. 688 și art. 689 alin.1 N.C.C., rezultă că proprietatea periodică se naște în temeiul unui act juridic, în privința intervalului de timp ce îi revine, titularul dreptului timeshare putând să încheie, în condițiile legii, acte precum închirierea, vânzarea, ipotecarea și altele asemenea. Din moment ce formularea întrebuintată de legiuitor este pur exemplificativă, deducem că atâta vreme cât respectă rigorile dreptului comun și ale legilor speciale în domeniu și este compatibil cu trăsăturile definitorii ale dreptului de proprietate periodică, orice act juridic de administrare sau dispoziție va fi valabil, ținând cont de limitele în care poate fi exercitat acest drept. Din moment ce legiuitorul lasă o listă deschisă, în privința actele juridice ce pot fi încheiate cu privire la dreptul de proprietate periodică, considerăm că principalele ar fi: donarea bunului deținut în proprietate periodică, sublocațiunea bunului asupra căruia poartă dreptul de folosință pe durată limitată, cesiunea contractului timeshare, transmiterea dreptului de proprietate periodică mortis causa și realizarea ipotecii imobiliare sau mobiliare asupra bunului ce face obiectul contractului timeshare, ca modalități uzuale de înstrăinare a unui drept și revânzarea și schimbul, ca modalități prevăzute de O.G. 14/2011.

Luând în considerare că am realizat referiri directe la hotărârile pronunțate de C.J.C.E. și de instanțele statelor membre de-a lungul lucrării, în momentul tratării diverselor aspecte teoretice, pe final de monografie ne-am rezumat la a efectua o prezentare a datelor statistice cu privire la plângerile depuse, cu scopul relevării, și pe această cale, a rațiunilor determinante pentru adoptarea Directivei 2008/47/CE. Una dintre pietrele de temelie pentru luarea deciziei de a adopta un nou act normativ comunitar a constat în analizarea

implementării prevederilor Directivei 94/47/CE și raportarea la realitățile pieței timeshare, a produselor similare celor timeshare, a produselor de vacanță cu drept de folosință pe termen lung, a revânzărilor și a schimbului de astfel de produse. Dovada cea mai grăitoare a complexității situației și a impasului în care se aflau piețele interne și chiar și comercianții onești, care fuseseră ostracizați de concurența neloială pe care le-o făceau acei comercianți rebeli, este devoalată de magnitudinea numărului de plângeri formulate de consumatorii escrocați.

Nu în ultimul rând, am precizat care sunt normele conflictuale în materia contractelor încheiate cu consumatorii, elementele de drept internațional privat justificându-se prin caracterul, în proporție covârșitoare, transfrontalier al contractului de vânzare-cumpărare în sistem timeshare și am identificat sancțiunile aplicabile în caz de încălcare a prevederilor în domeniu, cu punctarea căilor de atac judiciare și administrative și sublinierea posibilității soluționării extrajudiciare a litigiilor.

Pe lângă sancțiunile contravenționale pe care le poate aplica Agenția Națională pentru Protecția Consumatorilor, pentru nerespectarea dispozițiilor O.G. 14/2011, art. 691 N.C.C. prevede că aceeași atitudine de frondă față de obligațiile prevăzute în Capitolul al V-lea, care reprezintă sediul materiei proprietății periodice, atrage plata de despăgubiri. Luând în calcul formularea generalistă (încălcarea oricărui obligații) și amplasarea în pagină ulterior art. 689 N.C.C., unde se stipulează că sancțiunea aplicabilă actelor, încheiate pentru un alt interval decât cel ce-i aparține înstrăinătorului sau constituitorului, este nulitatea relativă, putem deduce că plata despăgubirilor se va cumula cu declararea nulității contractului, această variantă părându-ni-se și în asentimentul regimului nulității relative, care permite exprimarea pretențiilor la despăgubiri, chiar dacă actul juridic a fost confirmat, sub condiția suferirii unui prejudiciu. Pentru tulburări grave ale exercitării proprietății periodice, conform art. 691 alin. 2 N.C.C., proprietarul culpabil de această conduită poate fi exclus prin hotărâre judecătorească, instanța fiind investită de către proprietarul vătămat.

Pentru a avea o privire de ansamblu asupra instituției, am considerat de cuviință să introduc și informații statistice despre consolidarea pieței imobiliare timeshare de-a lungul anilor, declinul acesteia datorat, pe de-o parte, anacronismului său anterior revizuirii Directivei 94/47/CE, iar pe de alta, deprecierei pieței imobiliare în general și renașterea din propria cenușă.

Teza se încheie circular cu adresarea unor sfaturi persoanelor care doresc să devină titulari de drepturi timeshare, emiterea unor concluzii și efectuarea unor propuneri de lege ferenda.

BIBLIOGRAFIE

LEGISLAȚIE, DOCUMENTE OFICIALE

- Codul civil român 1864, cu modificările și completările ulterioare
- Legea 287/2009 privind Codul Civil (Codul Civil român 2009), cu modificările și completările ulterioare
- Legea 71/2011 de punere în aplicare a Noului Cod Civil, cu modificările și completările ulterioare
- Directiva 2008/122/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția consumatorilor în ceea ce privește anumite aspecte referitoare la contractele privind dreptul de folosință a bunurilor pe durată limitată, la contractele privind produsele de vacanță cu drept de folosință pe termen lung, precum și la contractele de revânzare și de schimb
- Directiva 94/47/CE privind protecția dobânditorilor referitoare la contractele privind dobândirea dreptului de folosință pe durată limitată a bunurilor imobile
- Ordonanță de urgență 14/2011 pentru protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor privind dobândirea dreptului de folosință pe o perioadă determinată a unui sau a mai multor spații de cazare, a contractelor pe termen lung privind dobândirea unor beneficii pentru produsele de vacanță, a contractelor de revânzare, precum și a contractelor de schimb
- Legea 282/2004 privind protecția dobânditorilor cu privire la unele aspecte ale contractelor purtând asupra dobândirii unui drept de utilizare pe durată limitată a unor bunuri imobiliare
- Raport privind aplicarea Directivei 94/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 1994
- Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 22 octombrie 2008 privind Documentul de lucru al personalului Comisiei care acompaniază Propunerea de elaborare a unei directive a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția consumatorilor sub aspectul produselor timeshare, a revânzărilor și a schimbului acestora și a contractelor încheiate pe termen lung, având obiect material produsele de vacanță (COM(2007)0303 - C6-0159/2007 - 2007/0113(COD))
- Documentul de lucru al personalului Comisiei care acompaniază Propunerea de elaborare a unei directive a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția consumatorilor sub aspectul produselor de tip timeshare, a revânzărilor și a schimbului acestora și a contractelor încheiate pe termen lung, având obiect material produsele de vacanță (COM (2007) 303 final - SEC(2007) 744)
- Contractul de folosință partajată a unui imobil (aplicare în Germania), Ministerul de Justiție din Franța- Serviciul de Afaceri Europene și Internaționale, Direcția Statistică, de cercetare și documentare, Paris, 2007
- Contractul de folosință partajată a unui imobil (aplicare în Grecia), Ministerul de Justiție din Franța- Serviciul de Afaceri Europene și Internaționale, Direcția Statistică, de cercetare și documentare, Paris, 2007
- Luări de poziție rezumative din partea Spaniei, în cadrul Consiliului de Miniștri în materie de concurență, exprimate pe durata derulării președinției franceze

- Divizia statistică a Departamentului pentru Afaceri Economice și Sociale din SUA- Comentarii asupra documentelor provenind de la Organizația Mondială pentru Turism (statistici și măsurători asupra fenomenului timeshare), New York, ESA/STAT/AC.103/BK.5, 31 mai 2005
- Corporations Act 2001
- Directiva 2011/83/UE privind drepturile consumatorilor
- Directiva 93/13/CEE privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii
- Directiva 1999/44/CE privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe
- Directiva 85/577/CE privind protecția consumatorilor în contractele încheiate în afara spațiilor comerciale
- Directiva 97/7/CE privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță
- Codul Comercial, cu modificările și completările ulterioare
- O.G. 34/2014 privind drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii
- O.U.G. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, cu modificările și completările ulterioare
- Legea 26/1990 privind registrul comerțului, cu modificările și completările ulterioare
- Legea 31/1990 privind societățile, cu modificările și completările ulterioare
- Legea 296/2004 privind Codul Consumului, cu modificările și completările ulterioare
- Legea 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, cu modificările și completările ulterioare
- Legea 245/2004 privind securitatea generală a produselor, cu modificările și completările ulterioare
- Legea 240/2004 privind răspunderea producătorilor pentru pagubele generate de produsele cu defecte, cu modificările și completările ulterioare
- Legea 193/2000 privind clauzele abuzive în contractele încheiate între comercianți și consumatori, cu modificările și completările ulterioare
- O.G. 130/2000 privind protecția consumatorilor la încheierea și exercitarea contractelor la distanță, cu modificările și completările ulterioare
- O.G. 87/2000 privind răspunderea producătorilor, cu modificările și completările ulterioare
- O.G. 107/1999 privind activitatea de comercializare a pachetelor de servicii turistice, cu modificările și completările ulterioare
- O.G. 106/1999 privind vânzarea în afara spațiilor comerciale, cu modificările și completările ulterioare
- O.G. 21/1992 privind protecția consumatorilor, cu modificările și completările ulterioare
- Legea 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare
- Legea 348/2004 privind denominarea monedei naționale, cu modificările și completările ulterioare
- Legea 365/2002 privind comerțul electronic, cu modificările și completările ulterioare

- Legea 455/2001 privind semnătura electronică, cu modificările și completările ulterioare
- Legea 148/2000 privind publicitatea, cu modificările și completările ulterioare
- O.G. 9/2000 privind dobânzii legale pentru obligațiile bănești, cu modificările și completările ulterioare
- Regulamentul Roma I
- Convenția de la Roma din 1980
- Jurnalul Oficial al Comunităților Europene
- Monitorul Oficial al României

CURSURI, TRATATE, MONOGRAFII, LUCRĂRI GENERALE

Doctrină românească

A

- ALEXANDRESCO D., *Explicațiune teoretică și practică a dreptului civil român în comparațiune cu legile vechi și cu principalele legislațiuni străine*, volumul V, Editura Tipografia Națională, Iași, 1900
- AMZA T., AMZA C. A., *Semnătura electronică*, Ed. Lumina Lex, București, 2008
- ANGHELESCU V., DETEȘAN A., HUTIRA E., *Contracte comerciale internaționale*, Ed. Academiei, București, 1980
- ANGHENI S., *Raporturile juridice dintre profesioniștii-comercianți*, Ed. C.H. Beck, București, 2014
- ANGHENI S., *Drept comercial. Profesioniștii-comercianți*, Ed. C.H. Beck, București, 2013
- ANGHENI S., VOLONCIU M., STOICA C., *Drept comercial*, ed. a 4-a, Ed. C.H. Beck, București, 2008
- ANGHENI S., VOLONCIU M., STOICA C., *Drept comercial*, Ed. All Beck, București, 2004
- ANGHENI S., *Clauza penală în procesul civil și comercial*, Ed. Oscar Print, București, 2000
- ANGHENI S., *Drept comercial*, Ed. Oscar Print, București, 1997

B

- BABIUC V., *Dreptul comerțului internațional*, Ed. Atlas Lex, București, 1994
- BABIUC V., *Problemes de droit international privé concernant les risques contractuels dans le cadre de la vente internationale*, în R.R.S.S.-S.J. NR. 2/1978
- BAIAS. F. A., CHELARU E., CONSTANTINOVICU R., MACOVEI I. (coord.), *Noul cod civil. Comentariu pe articole*, Ed. C.H. Beck, București, 2012
- BĂCANU I., *Regimul juridic al dobânzilor*, ed. a II-a, Ed. Lumina Lex, București, 2000
- BELEIU GH., *Drept civil român*, Ed. Universul juridic, București, 2001
- BELEIU GH., *Drept civil român. Introducere în dreptul civil. Subiectele dreptului civil*, ed. a XI-a revăzută și adăugită de M. Nicolae și P. Trușcă, Ed. Universul Juridic, București, 2007
- BELEIU GH., *Drept civil român. Introducere în dreptul civil. Subiectele dreptului civil*, ed. a VI-a revăzută și adăugită de M. Nicolae și P. Trușcă, Ed. Șansa, București, 1999
- BELO MAGDO M. L., *Drept comercial*, Ed. Holding G., București, 2003

- BĚLOHLÁVEK A. J., *Convenția de la Roma-Regulamentul Roma I*, vol. 1 și 2, Ed. C.H. Beck, București, 2012
- BÎRSAN C., GAIȚĂ M., PIVNICERU M. M., *Drepturile reale*, Institutul European Iași, 1997
- BÎRSAN C., *Drept civil. Drepturi reale principale*, Editura All Beck, București, 2001
- BÎRSAN C., *Drept civil. Drepturile reale principale*, ed. a 2-a revăzută și adăugită, Editura Hamangiu, 2007
- BLEOANCĂ AL., *Contractul în formă electronică*, Ed. Hamangiu, București, 2010
- BOBEI R. B., *Calificarea și conflictul e calificări în dreptul internațional privat*, Ed. All Beck, București, 2005
- BOROI G., ANGHELESCU C., *Curs de drept civil. Partea generală. Conform Noului Cod Civil*, ed. a 2-a revizuită și adăugită, Ed. Hamangiu, București, 2012
- BOROI G., STĂNCIULESCU L., *Instituții de drept civil, în reglementarea Noului Cod Civil*, Ed. Hamangiu, București, 2012
- BOROI G., ANGHELESCU C. A., *Curs de drept civil. Partea generală*, Ed. Hamangiu, București, 2011
- BOROI G., *Drept civil. Partea generală. Persoanele*, ed. a 2-a, Ed. All Beck, București, 2002
- BUGLEA C. P., *Drept internațional privat*, Ed. Universul Juridic, București, 2013

C

- CĂRPENARU ST. D., *Tratat de drept comercial român. Conform Noului Cod Civil*, Ed. Universul Juridic, București, 2012
- CĂRPENARU ST. D., STĂNCIULESCU L., NEMEȘ V., *Contracte civile și comerciale, cu modificările aduse de Codul civil 2009*, Ed. Hamangiu, București, 2009
- CĂRPENARU ST. D., *Tratat de drept comercial român*, Ed. Universul Juridic, București, 2009
- CĂRPENARU ST. D., *Drept comercial român*, ed. a 6-a revăzută și adăugită, Ed. Universul Juridic, București, 2007
- CĂRPENARU ST. D., *Drept comercial român*, ed. a 5-a, Ed. All Beck, București, 2004
- CĂRCEI E., *Drept comercial român*, Ed. All Beck, București, 2000
- CERCEL S., *Codul civil și legile uzuale*, Ed. ALL BECK, București, 2003
- CHELARU E., *Curs de drept civil. Drepturi reale principale*, Editura All Beck, București, 2000
- CHELARU E., *Drept civil. Drepturile reale principale*, ed. a 3-a, Editura C. H. Beck, București, 2009
- CHIRICĂ D., *Drept civil. Contracte speciale*, Ed. Lumina lex, București, 1997
- COJOCARU A., *Drept civil. Partea generală*, Ed. Lumina lex, București, 2000
- COSMOVICI P. M., *Introducere în dreptul civil*, Ed. ALL, București, 1994
- COSMOVICI P. M., *Drept civil. Drepturi reale. Obligații. Legislație*, Ed. All, București, 1994
- COSTIN M., *Marile instituții de drept civil român*, vol I, Edutura Dacia, Cluj-Napoca, 1982

D

- DEAK FR., *Tratat de drept civil. Contracte speciale*, ed. a IV-a, Ed. Universul Juridic, București, 2006
- DEAK FR., *Tratat de drept civil. Contracte speciale*, Editura Actami, București, 1999

- DIMITRIU R., *Curs de drept civil*, Ed. Tribuna Economică, București, 2002
- DIMITRIU R., ȘTEFĂNESCU B. (coord.), *Drept civil pentru învățământul superior economic*, Ed. Lumina Lex, București, 2002
- DOGARU I., *Drept civil. Contracte speciale*, Ed. All Beck, București, 2004
- DUMITRU M., *Regimul juridic al dobânzilor legale*, Ed. Hamangiu, București, 2008

F

- FILIPESCU I., *Drept civil. Dreptul de proprietate și alte drepturi reale*, ediție revăzută, Editura Actami, București, 1996
- FLOREA A., *Drept civil. Drepturile reale principale*, Editura Universul Juridic, București, 2011

G

- GEORGESCU I. L., *Drept comercial român*, Ed. C.H. Beck, București, 2002
- GOICOVICI J., *Formarea progresivă a contractului- noțiune și sferă de aplicare*, Ed. Wolters Kluwer, București, 2009

H

- HAMANGIU A., ROSETTI BĂLĂNESCU I., BĂICOIANU A., *Tratat de drept civil român*, vol II, București, 1929
- HAMANGIU A., ROSETTI BĂLĂNESCU I., BĂICOIANU A., *Tratat de drept civil român*, vol I, Ed. ALL, București, 1996
- HAMANGIU A., ROSETTI BĂLĂNESCU I., BĂICOIANU A., *Tratat de drept civil român*, vol II, Ed. ALL, București, 1997
- HAMANGIU C., GEORGEAN N., *Codul civil adnotat*, vol I, II, III, ALL BECK, București, 1999

I

- IOAN M., TROFIN H., *Contractul*, Ed. Universitară, București, 2013
- IOAN M., DUMITRESCU A. D., IORGA I., *Drept civil. Teoria generală a obligațiilor*, Ed. Universul Juridic, București, 2012
- IOAN M., *Drept civil. Drepturi reale principale*, Ed. Pro Universitaria, București, 2011

L

- LULĂ I., *Observații asupra reglementării proprietății periodice în noul Cod civil*, Noile coduri ale României. Studii și cercetări juridice, Ed. Universul Juridic, București, 2011
- LUPAȘCU D., *Drept internațional privat*, Ed. Universul Juridic, București, 2008
- LUPULESCU D., *Introducere în dreptul civil*, Ed. Lumina Lex, București, 1998

M

- MICESCU I., *Curs de drept civil*, Ed. ALL BECK, București, 2003
- MOTICA R.I., BERCEA I., *Drept comercial român și bancar*, vol. I, Ed. Lumina Lex, București, 2001
- MOTICA R.I., MOȚIU F., *Contractul de vânzare-cumpărare*, Ed. Lumina Lex, București, 2001
- MOTICA R.I., MOȚIU F., *Contractul de vânzare-cumpărare. Teorie și practică judiciară*, Ed. Lumina Lex, București, 1999

- MOTICA R.I., MOȚIU F., *Contracte civile. Sinteză teoretică și practică judiciară*, Ed. LuminaLex, București, 1998
- MOȚIU F., *Contracte speciale în Noul Cod Civil*, Ed. Wolters Kluwer, București, 2010
- MUREȘAN M., *Contracte civile speciale*, vol. II, Ed. Cordial Lex, Cluj Napoca, 1999

N

- NECULAESCU S., *Curs de drept civil*, Ed. ALL BECK, București, 2003
- NEMEȘ V., *Drept comercial. Conform Noului Cod Civil*, Ed. Hamangiu, București, 2012
- NICOLAE M., *Publicitatea imobiliară și noile cărți funciare*, Ed. Press Mihaela, București, 2000

P

- PETRESCU R., *Drept comercial român*, Ed. Oscar Print, București, 1996
- PIPEREA GH., *Drept comercial. Întreprinderea în reglementarea Noului Cod Civil*, Ed. C.H. Beck, București, 2012
- PIPEREA GH., *Introducere în Dreptul contractelor profesionale*, Ed. C.H. Beck, București, 2011
- PIPEREA GH., *Drept comercial român*, vol. I, Ed. C.H. Beck, București, 2008
- POENARU E., *Drept civil. Teoria generală. Persoanele*, ALL BECK, București, 2002
- POP L., POPA I. F., VIDU S. I., *Tratat elementar de drept civil. Obligațiile*, Ed. Universul Juridic, București, 2012
- POP L., *Dreptul de proprietate și dezmembrămintele sale*, Editura Lumina Lex, București, 2001
- POP T., *Drept civil român. Teoria generală*, Ed. Lumina Lex, București, 1993
- POPA I. F., *Rezoluțiunea și rezilierea, în noul Cod civil*, Ed. Universul Juridic, București, 2012
- POPESCU-BRĂILA T., *Drept civil I*, București, 1993

R

- RARINCESCU M. G., *Noțiuni de drept civil*, vol. I, București, 1940
- RĂUSCHI S., POPA GH., RAUSCHI. ST., *Drept civil. Teoria generală. Persoana fizică. Persoana juridică*, Editura Junimea, Iași, 2000
- RĂUSCHI S., *Drept civil. Partea generală. Persoana fizică. Persoana juridică*, Ed. Fundației Chemarea, Iași, 1993
- ROSETTI-BĂLĂNESCU I., BĂICOIANU A., *Tratat de drept civil*, vol. I, Ed. All Beck, București, 1996
- ROȘ V., *Arbitrajul comercial internațional*, Ed. Monitorul Oficial, București, 2000

S

- SAFTA-ROMANO A. E., *Dreptul de proprietate privată și publică în România*, Editura Graphix, Iași, 1993
- SCHIAU I., *Drept comercial*, Ed. Hamangiu, București, 2009
- SITARU D. A., *Drept internațional privat. Partea generală. Partea specială- Normele conflictuale în diferite ramuri și instituții ale dreptului privat*, Ed. C.H. Beck, București, 2013
- SITARU D. A., *Drept internațional privat. Tratat*, Ed. Actami, București, 2000

- SITARU D.A., *Drept civil. Teoria generală. Persoanele*, Fundația de drept și relații internaționale Nicolae Titulescu, București, 1994
- STĂNCIULESCU L., *Drept civil. Partea specială. Contracte și succesiuni*, ed. a 3-a revizuită și actualizată, Ed. Hamangiu, București, 2006
- STĂNCIULESCU L., *Drept civil. Contracte Speciale. Succesiuni*, Editura All Beck, București, 2002
- STĂTESCU C., BÎRSAN C., *Drept civil. Teoria generală a obligațiilor*, ed. a VIII-a, Ed. All Beck, București, 2002
- STOICA V., *Drept civil. Drepturile reale principale*, Editura. C.H. Beck, București, 2009
- STOICA V., *Drept civil. Drepturile reale principale*, Editura Humanitas, București, 2006
- STOICA V., *Drept civil. Drepturi reale principale*, vol. 1, Editura Humanitas, București, 2004
- STOICA V., *Rezoluțiunea și rezilierea contractelor civile*, Ed. All, București, 1997

T

- TITULESCU N., *Drept civil*, Ed. ALL BECK, București, 2004
- TOADER C., *Drept civil. Contracte speciale*, Ed. All Beck, București, 2003
- TOADER C., *Acquis-ul comunitar în domeniul dreptului privat – o sinteză*, Editura All Beck, București, 2002
- TURCU I., *Vânzarea în noul Cod civil*, Ed. C.H. Beck, București, 2011

U

- ULIESCU M., GHERGHE A., *Drept civil. Drepturi reale principale*, Editura Universul Juridic, București, 2011
- UNGUREANU O., MUNTEANU C., *Tratat de drept civil. Bunurile. Drepturile reale și principale*, Editura Hamangiu, București, 2008
- UNGUREANU O., *Manual de drept civil. Partea generală*, Ed. ALL BECK, București, 1998
- URS I., ANGHENI S., *Drept civil. Partea generală. Persoanele*, vol. I, Ed. Oscar Print, București, 1998

V

- VASILESCU P., *Drept civil. Obligații*, Ed. Hamangiu, București, 2012
- VONICA R.P., *Drept civil. Partea generală*, Lumina Lex, București, 2001

Z

- ZINVELIU I., *Contractele civile, instrumente de satisfacere a intereselor cetățenești*, Ed. dacia, Cluj-Napoca, 1978
- ZLĂTESCU V. D., *Tratat elementar de drept civil român*, vol. I, Casa Editorială Calistrat Hogaș, București, 2000

Doctrină străină

A

- ANTONMATTEI P.H., RAYNARD J., *Droit civil. Contrats spéciaux*, Litec, Paris, 2002
- ATIAS C., *Le copropriétaire face à l'assemblée générale: comment se défendre?*, Edilalix, 2008
- ATIAS C., *Droit civil - Les Biens*, 9ème éd., Litec, Paris, 2007

- ATIAS C., *La Copropriété des immeubles bâtis dans la jurisprudence*, Librairies techniques, 1979
- AUBRY et RAU, *Droit civil français*, t.II, 7ème éd., par P. Esmein, Paris, 1961
- AUDIT B., *Droit international privé*, 4ème éd., Economica, 2006

B

- BALMORI PADESCA A.-L., *Multipropiedad, time-sharing y habitacion periodica en la Union Europea, Suiza, Turquia, Estados Unidos de América y Argentina*, Thèse, Facultad de Derecho, Extramadura, 2000
- BAR S., *Les effets du contrat*, Kluwer, 2006
- BARRIERE F., *La réception du trust au travers de la fiducie*, Thèse, Litec, Bibliothèque du droit de l'entreprise, 2004
- BASQUE, *De la distinction des droits réels et des obligations*, Thèse, Montpellier, 1914
- BATIFFOL H., *Traité élémentaire de droit international privé*, 2ème édition, 1955
- BATIFFOL H., LAGARDE P., *Droit International Privé*, t. II, 7ème éd., Economica, 1983
- BAUDRY-LACANTINERIE G., *Précis de droit civil*, tome deuxième, Librairie de la société du recueil G-al des lois et des arrêts, Paris, 1898
- BAYARD-JAMMES F., *La nature juridique du droit du copropriétaire immobilier. Analyse critique*, Thèse, Toulouse, 2002
- BEAUCHET L., *Histoire du droit privé de la République athénienne*, Le droit de propriété III, Réimprimé en 1969, Amsterdam, 1897
- BÉGUIN J., MENJUCQ M., *Droit du commerce internationale*, Ed. Litec, Paris, 2005
- BENNE J., *La propriété spatio-temporelle*, La vie professionnelle, Imprimerie G. de Bussac, Clermont-Ferrand
- BENNE J., *La propriété spacio-temporelle*, Rapport, 1976
- BERAUDO J.-P., *Les trusts anglo-saxons et le droit français*, L.G.D.J., Collection Droit des Affaires, 1992
- BERGEL J.-L., BRUSCHI M., CIMAMONTI S., *Traité de droit civil, Les biens*, L.G.D.J., 2000
- BESSON L., *Rapport de l'assemblée nationale n°2739 fait au nom de la commission des lois constitutionnelles, de législation et de l'administration générale de la République sur le projet de loi n°2589, relatif aux sociétés d'attribution d'immeubles en jouissance à temps partagé*
- BEUDANT et LEREBOURS-PIGEONNIERE, *Cours de droit civil français*, t.4 Les Biens, par Voirin, 1938
- BIGOT J., BEAUCHARD J., HEUZÉV., KULLMANN J., *Traité droit des assurances, Tome 3, Le contrat d'assurance*, L.G.D.J., 2002
- BISHOP. J. P., *The Doctrines of the law of contracts: in their principal outlines, stated, illustrated and condensed*, F.H. Thomas, 1878
- BONNECASE J., *Traité théorique et pratique de droit civil*, Tome 5, Réimpression 2001
- BOULANGER F., *Tourisme et Loisirs dans les droits privés européens*, Economica, 1996
- BOULANGER F., *Tourisme et loisirs dans les droits privés européens*, Ed Economica, Paris, 1996
- BOUYERE J.-R., PELLETIER J. P., *Reflexions sur la jouissance d'imobles à temps partagé*, Gazzette du Palais, vol 2, Doctrine, Paris, 1976

- BRETEAU J.-L., *Le contrat dans les pays anglo-saxons: théories et pratiques*, Presses Univ du Mirail, 1995
- BUFFELAN-LLANORE Y., LARRIBAU-TERNEY V., *Droit civil. Les obligations*, 12ème éd., Sirey, 2010

C

- CAIN C. & Co. Limited, *A simple guide to Timesharing and clubsharing through the medium of a club*, Isle of Man, 1998
- CAMOUS E., *Règlements non-juridictionnels des litiges de la consommation – Contribution critique à l’analyse des modes alternatifs de règlement des conflits*, Thèse 2002
- CAPITANT H., *Introduction à l’étude du droit civil. Notions générales*, éditeur A. Pedone, Paris, 1921
- CARBONNIER J., *Droit civil, Les biens-Les obligations*, 1ère éd., P.U.F., 2004
- CARBONNIER J., *L’immeuble urbain à usage d’habitation*, Tome 49, L.G.D.J., Bibliothèque de droit privé, Paris, 1963
- CASELLI G., *La multiproprietà. La direttiva comunitaria 94/47 del 26 ottobre 1994. Dottrina Giurisprudenza Proposte di legge in Italia*, Giuffrè editore, 3ème édition, 1995
- CECCALDI-PAVART P., *Rapport du Sénat 1985, n° 27, fait au nom de la commission des lois constitutionnelles, de législation, du suffrage universel, du règlement et d’administration générale, sur le projet de loi adopté par l’Assemblée Nationale, relatif aux sociétés d’attribution d’immeubles en jouissance à temps partagé*
- CÉRÉ J. P., COHET/CORDEY F., *Le droit de la copropriété: les assemblées de copropriétaires*, L’Harmattan, 2006
- CHAPPUIS J., *La résidence secondaire dans le droit immobilier, Aspects juridiques de la résidence secondaire*, ASERJ, Université de Savoie, 1991
- CLÉON P., *Copropriété, mode d’emploi: les guides Cléon 2007-2008*, Groupe Express Editions, 2007
- COHET-CORDEY F., *Les droits de l’acquéreur d’un bien immobilier*, Harmattan, 2003
- COLIN A., CAPITANT H., *Cours élémentaire de droit civil français*, tome deuxième, Librairie Dalloz, Paris, 1924
- COLLON L., *Le statut juridique de l’agent immobilier*, Larcier, 2004
- CONDUCHÉ SIMONE, *Les cobayes de la copropriété*, Denoël, 1968
- CONFORTINI M., *La multiproprietà*, Cedam, Padova, 1983
- CORDERO I., *El derecho de aprovechamiento por turno en la Ley 42/1998, de 15 de diciembre*, Tirant lo blanc, Valencia, 2003
- COSTAS L., *Los derechos de aprovechamiento por turno*, Comares, Granada, 2003
- COUSY H., *Droit des contrats France, Belgique*, Editions Larcier, 2005
- CUENA M., *La pretendida protección al consumidor en la Ley de derechos de aprovechamiento por turno de bienes inmuebles de uso turístico* în AA. VV., Homenaje al Profesor Lluís Puig Ferriol, v. I, Tirant lo Blanc, Valencia, 2006
- CUENCA D., *El tiempo compartido: la nueva Ley sobre derechos de aprovechamiento por turno de bienes inmuebles de uso turístico*, Tirant lo Blanc, Valencia, 2000
- CUFFARO V. (A cura di), ERMINI M., LASCIALFARI M., PANDOLFINI V., *I contratti di multiproprietà*, Giuffrè editore, 2003

D

- DAVID R., JAUFFRET-SPINOSI C., *Les grands systèmes de droit contemporain*, 10ème éd., Précis Dalloz
- DE LEÓN ARCE A., *La Ley 42/1998, de 15 de diciembre, sobre adquisición de derechos de aprovechamiento por turno sobre bienes inmuebles de uso turístico* în DE LEON ARCE A. y GARCIA GARCIA L. M. (coord.), *Derechos de los consumidores y usuarios: (doctrina, normativa, jurisprudencia, formularios)*, Tirant lo Blanc, Valencia, 2000
- DE PAGE P., ouvrage collectif, Sindic B., Marr C., *Droit des contrats*, Anthemis, 2007
- DELHAY F., *La nature juridique de l'indivision – Contribution à l'étude des rapports de la notion d'indivision avec les notions de société civile et de personnalité morale*, Thèse Lille, 1965, publiée par L.G.D.J., Bibliothèque Droit privé t. 89, 1968
- DE NOVA G., GUGGIOLI P.-F., LEO C., *La multiproprietà D.Lgs 9/11/1998*, n. 427, IPSOA 1999
- DESCHÉ B., *Traité des contrats*, vol. 1, Librairie générale de droit et de jurisprudence, 1990
- DESURVIRE D., *Le timeshare ou la multipropriété échangée - Les nouveaux droits des acquéreurs Directive C.E. du 26 Octobre 1994*, L'Harmattan – Logiques juridiques, 2000
- DESURVIRE D., LECHAU M., *Les vacances en temps partagé - Guide d'achat et d'utilisation de la multipropriété*, L'Harmattan, 2ème édition, 2000
- DEWAS-CLEMENT C., *La multipropriété*, Thèse, Paris II, 1974
- DIAS URBANO DE SOUSA M. C., *Das Timesharing an Feriennimmobilien in der EU*, Nomos Verlag, Baden-Baden, 1998
- DIAZ M. J., *Información y voluntad en la contratación de derechos de aprovechamiento por turno*, Tirant lo Blanc, Valencia, 2003
- DUBUISSON B., WÉRY, *La mise en vente d'un immeuble: hommage au professeur Nicole Verheyden-Jeanmart*, Éditions Larcier, 2005
- DUKEMINIER J., KRIER J. E., *Property*, ed. a 4-a, Aspen Law & Business, 1998
- DUPONT DELESTRAINT P., *Doit civil: les obligations*, Dalloz, 1986
- DURANT I., *La vente, un contrat usuel très réglementé*, Editions Larcier, 2006
- DUTILLEUL F.C., DELEBECQUE P., *Contrats civils et commerciaux*, 6e éd. Ed. Dalloz, 2002, Paris

E

- EDMONDS J., *International Timesharing*. 3rd edition, Longman Group, Londra, 1991
- EL AWADY A. H., *La propriété à temps partagé (Timeshare) – Etude comparative de droit français et de droit égyptien*, Thèse, 1992
- EUTHIMIATOU-POULAKOU A., *Timesharing in tourism* (ΕΥΘΥΜΙΑΤΟΥ– ΠΟΥΛΑΚΟΥ Α., Το time-sharing στον τουρισμό), Sakkoulas Publishers, Atena, 2003
- EUTHIMIATOU-POULAKOU A., *Tourism law* (ΕΥΘΥΜΙΑΤΟΥ– ΠΟΥΛΑΚΟΥ Α., Τουριστικό δίκαιο), Sakkoulas Publishers, Atena, 1997

F

- FONTAINE M., CAVALERIE R., FOUILHÉ, *Droit*, Les éditions Poucher, Paris, 1990
- FILIPOS P., *Droit spécial des obligations*, t. A/1, 4ème éd., 1997 (ΦΙΛΙΟΣ Π. Ενοχικό #ίκαιο, Ειδικό Μέρος, τό ος Α'1, 4η εκδ., 1997)

- FLOUR J., AUBERT J.-L., *Acte juridique: le contrat- formation- effets, actes unilatéraux, actes collectifs*, Armand Colin, 1994

G

- GALLEGO I., *La facultad de desistimiento en la ley sobre derechos de aprovechamiento por turno de bienes inmuebles de uso turístico de 1998* în AA.VV., Homenaje al Profesor Bernardo Moreno Quesada, Servicio publicaciones U. Almería, Almería 2000
- GAUDEMET J., *Les naissances du droit*, 4ème éd., Montchrestien, 2006
- GAUDEMET E., *Etude sur le transport de dette à titre particulier*, Thèse Dijon, 1898
- GAUDEMET J., *Le régime juridique de l'indivision en droit romain*, Thèse, Strasbourg, 1934
- GAZZONI F., *Manuale di diritto privato*, 9ème éd., Napoli, 2001
- GHESTIN J., GOUBEAUX G., FABRE-MAGNAN M., *Traité de droit civil – Introduction générale*, 4ème éd., LGDJ, 1994
- GHESTIN J., *Traité de droit civil: la formation du contrat*, Librairie générale de droit et de jurisprudence, 1993
- GHESTIN J., JAMIN C., BILLIAU M., *Traité de droit civil : les effets du contrat*, 3ème éd., LGDJ, 2001
- GIFFARD A.-E., VILLERS R., *Droit romain et ancien droit français (obligations)*, 4ème édition, Dalloz, 1976
- GINOSSAR S., *Droit réel, propriété et créance : élaboration d'un système rationnel des droits patrimoniaux*, L.G.D.J., 1960
- GIRARD P. F., *Manuel élémentaire de droit romain*, 8ème édition, Dalloz, 2003
- GIUGGIOLI P.-F., *Timesharing e multiproprietà*, Guiffirè editore, 2003
- GIVORD Fr., GIVERDON Cl., CAPOULADE P., *La copropriété*, 6ème éd., Dalloz action 2006/2007
- GODECHOT J., GODECHOT Th., *Les constitutions de la France depuis 1789*, GF-Flammarion, 1995
- GODRET P., *Le contrat de vente: coût, assurance, fret*, Librairie générale de droit et de jurisprudence, 1925
- GUIBILATO G., *L'immobilier de loisir : Résidence secondaire ou temps partagé ?* Thèse, Aix-Marseille, 1977
- GUILLIEN R. et VINCENT J., *Lexique des termes juridiques*, 12ème éd., Dalloz
- GUILLOUARD L., *Traité de la vente et de l'échange: livre III, titre VI et VII du Code civil*, vol. 2, G. Pedone/Lauriel, 1891
- GUINCHARD S., BANDRAC M., DOUCHY M., *Droit processuel, droit commun et droit comparé du procès*, 2ème éd., Précis Dalloz, 2003
- GUINCHARD S., BANDRAC M., DOUCHY M., *Droit et pratique de la procédure civile*, Dalloz Action, 2001-2002
- GUYOT C., *Le droit de tourisme*, Editions Larcier, 2004
- GUYON Y., *Droit des affaires*, Ed. Economica, Paris, 1994

H

- HELLMANN W., *Die Multipropriété in Frankreich*, Frankfurt am Main/Berna/New York/Paris, 1989

- HILDENBRAND T., KAPPUS A., MÄSCH G., *Time-sharing und Teilzeit-Wohngesetz*, Ed. Richard Boorberg, Stuttgart, München, Hannover, Berlin, Weimar, Dresden, 1997
- HUET J., *Traité de droit civil. Les principaux contrats spéciaux*, LGDJ, Paris, 2001

I

- IMBERT J., *Le droit antique - Que sais-je ?*, 4ème édition, Presses universitaires de France, 1994

J

- JACQUEMIN H., *Le formalisme contractuel: mécanisme de protection de la partie faible*, Editions Larcier, 2010
- JALLU, *Essai critique sur l'idée de continuation de la personne*, Thèse, Paris, 1902
- JAUFFRET A., *Manuel de droit commercial*, Paris, 1973

K

- KEETON G.-W., *The Law of Trusts, A statement of the rules of law and equity applicable to trusts of real and personal property*, 8ème éd., Londra, 1963
- KELP U., *Time-Sharing-Verträge*, Baden-Baden, 2005
- KENDRICK J., *Providing start – up capital for developers. Finance for consumers*. Minutes of the Interval International “Timeshare in Greece” Conference, Atena, 29 martie 1988
- KIOCHOS P., *Methodology of the research*, Stamoulis, Atena, 1997
- KOHLI D., *L'immeuble en temps partagé - Prémisses en droit suisse*, Thèse, Lausanne, 1990, Imprimerie Chabloz S.A.
- KORNILAKIS P., *Droit spécial des obligations*, tome II, 2005 (ΚΟΡΝΗΛΑΚΗΣ Π., Ειδικό Ενοχικό #ίκαιο, II, 2005).
- KYRIAZI N., *Sociological Research. A Critical Review of Methods and Techniques*, Hellenic Scientific Editions, 1998

L

- LABARTHE F., *La notion de document contractuel*, Librairie générale de droit et de jurisprudence, 1994
- LAFOND P.-C., *Le recours collectif comme voie d'accès à la justice pour les consommateurs*, Thèse, Montpellier I, 1995
- LANDO O., BEALE H., *Principles of European Contract Law*, Ed. Martinus Nijhoff Publishers, Dordrecht-Netherlands, 2000
- LARROUMET CH., *Droit civil. Les biens. Droits réels principaux*, ed. Economica, 2006
- LEFEBVRE F., *Successions et libéralités-Nouveau régime juridique et fiscal*, Dossiers pratiques, 2007
- LEFEBVRE F., *Memento pratique Fiscal*, 2005
- LEPAULLE P., *Traité théorique et pratique des trusts en droit interne, en droit fiscal et en droit international*, Paris, 1932
- LEVY J.-P., CASTALDO A., *Histoire du droit civil*, 1ère éd., Précis Dalloz, 2002
- LEWISON K., *The interpretation of contracts*, Sweet & Maxwell, 2004

M

- MAITLAND F., *Trust and corporation*, 1914

- MALAURIE P., AYNES L., GAUTIER P. Y., *Contractele speciale*, Ed. Wolters Kluwer, București, 2009
- MALAURIE P., AYNES L., *Les biens*, 2ème éd., Defrénois, 2005
- MALAURIE P., AYNES L., GAUTIER P. Y., *Cours de droit civil. Les contrats spéciaux*, Ed. Cujas, Paris, 2001
- MALAURIE PH., AYNES L., *Cours de droit civil. Contracts spéciaux*, 10e éd., Ed. Cujas, Paris, 1996
- MALINVAUD P., JESTAZ P., *Droit de la promotion immobilière*, 7ème éd., Précis Dalloz, 2004
- MARTINEK M., *Das Recht der Europäischen Union-Kommentar*, de E. Grabitz, M. Hilf, vol 3, ed. C.H.Beck, München, 2003
- MARTINEK M., *Teilnutzung an Immobilien in Das Recht der Europäischen Union* de E. Grabitz, M. Hilf, Band III, Sekundärrecht, A.13, München, 1999
- MARTINEK M., in *Das Recht der Europäischen Union- Kommentar*, nr. 106, de E. Grabitz, M. Hilf, Beck, 1984
- MARTÍNEZ A., VERDERA B., MUNAR P. A., *Derechos de aprovechamiento por turno*, in MUNAR BERNAT P. A. (coord.), *Derecho Privado del Turismo. Estudio jurisprudencial*, Thomson Aranzadi, Pamplona, 2008
- MARTY, RAYNAUD, *Droit civil – Les biens*, 2ème éd., 1980
- MASCALE C., SAINT –ALARY.HOUIN C., *Droit civil: les contrats civil et commerciaux*, 4e éd., Ed. LGDJ Paris, 2003
- MAZEAUD H., MAZEAUD L., MAZEAUD J., CHABAS F., *Leçons de droit civil - Introduction à l'étude du droit*, 12ème éd., Montchrestien, 2000
- MERCHERS Y., *Les contrats spéciaux: Chronique de jurisprudence 1996-2000*, Editions Larcier, 2002
- MERCHERS Y., DE POUVER M.-F., *La vente- Les contrats spéciaux: chronique de jurisprudence 1988-1995*, Editions Larcier, 1997
- MERLE P., *Droit commercial. Sociétés commerciales*, ed. a 8-a, Dalloz, Paris
- MICHAS H., *Le droit réel considéré comme une obligation passivement universelle*, Thèse, 1900
- MINEI B., *Essai sur la nature juridique des droits réels et des droits de créance*, Thèse, Paris, 1912
- MITCHELL L., *A conceptual matrix for the study of tourism*, Cahiers du Tourisme, Serie C, No 146, Centre des Hautes Etudes Touristiques, 1991
- MOLFESSIS C. N., *Le Conseil constitutionnel et le droit privé*, LGDJ, 1997
- MOSTIN C., FERON B., *Le timesharing : une nouvelle forme de propriété ? Analyse en droit belge et en droit comparé*, Annales de droit de Louvain, 1994
- MOURA RAMOS R.M., *La transposition des directives communautaires en matière de protection du consommateur et le droit international privé portugais*, Festschrift für Erik Jayme, Sellier. European Law Publisher, München, 2004
- MUNAR P. A., *Regímenes jurídicos de multipropiedad en Derecho comparado*, Ministerio de Justicia, Madrid, 1991

- MUNAR P. A., *La regulación española de la “multipropiedad”*: La Ley de derechos de aprovechamiento por turno de bienes inmuebles de uso turístico y normas tributarias, 2ª edición, Thomson Aranzadi., Pamplona, 2003

N

- NASH, *Vacation – ownership industry needs global thinking to thrive in the new millennium*, Lodging Unlimited Quarterly, 1997
- NATUCCI A., *La tipicità dei diritti reali*, Padova, Cedam, 1988
- NOBLOT C., *La qualité du contractant comme critère légal de protection: essai de méthodologie législative*, LGDJ, 2002

O

- OTTE K, *Answerbare Recht bei grenzüberschreitendem Timesharing*, *RabelsZeitschrift für ausländisches und internationales Privatrecht*, 1998

P

- PAINCHAUX M., *Les droits réels de jouissance sur l'immeuble*, Thèse, Université de droit, d'économie et des sciences d'Aix-Marseille III, Faculté de droit et de science politique d'Aix-Marseille, 2002
- PANTAZIS S., *Timesharing: the role of information communication technologies in the Greek Timesharing industry*, Master's Thesis, University of Surrey, 2003
- PARISH A., *Timesharing: A market evaluation*, M.Sc. Thesis, University of Surrey, 1993
- PAPANDREOU-DETERVILLE M.-F., *Le droit anglais des biens*, Thèse, L.G.D.J., Bibliothèque de droit privé, Tome 418, 2004
- PAPARSENIΟΥ P., *Les directives communautaires et les droits des particuliers*, 2002 (ΠΑΠΑΡΣΕΝΙΟΥ Π. Κοινοτικές οδηγίες και δικαιώ στα ιδιωτών, 2002)
- PARPAIRIS P., *The Timesharing system, Informative paper before the O.C. studying Timeshare*, Atena, 1984
- PATAULT A.-M., *Introduction historique au droit des biens*, P.U.F., Collection Fondamental, 1989
- PERRET A., *La multijouissance périodique dite multipropriété*, Thèse, Bordeaux, 1983
- PETEL Ph., *Le contrat de mandat*, *Connaissance du droit*, Dalloz, 1994
- PLANIOL M., *Traité élémentaire de droit civil*, tome deuxième, Librairie Cotillon, Paris, 1902
- PLANIOL M., *Traité élémentaire de droit civil*, 1ère éd., t.I, 4ème éd., Librairie Cotillon, Paris 1906
- PLANIOL M., *Traité élémentaire de droit civil*, tome premier, Librairie générale de droit et de jurisprudence, Paris, 1911
- PLANIOL M., RIPERT G., *Traité élémentaire de droit civil*, tome premier, Paris, 1921
- PLANIOL M., RIPERT G., *Traité pratique de droit civil*, tome sixième, Paris, 1930
- POURQUIER C., *Propriété et perpétuité - Essai sur la durée du droit de propriété*, Thèse, P.U.A.M., 2000
- PRODAN C., *Essai d'une théorie générale des droits réels*, Thèse, Paris, 1909
- PY P., *Droit du Tourisme*, 5ème éd., Dalloz, Collection Dalloz Références, 2002

Q

- QUERU R., *Synthèse du droit réel et du droit personnel*, Thèse, Caen, 1905, V. GIARD et E. BRIERE Editeurs

R

- RAYNAUD P., VANEL M., *Répertoire de droit civil*, 2009
- REINHARD Y., *Droit commercial, ed. a 3-a, Litec, Paris, 1993*
- RIGAUX F., *Droit international privé*, t.I, 2ème éd
- RIPERT G., ROBLOT R., *Traité de droit commercial*, ed. a 15-a, L.G.D.J., Paris, 1993
- RODIERE R., *Mélanges René RODIERE : Etudes offertes à René RODIERE*, Dalloz, Paris, 1981
- ROUSSEAU-HOULE T., *Précis du droit de la vente et du louage*, Presses Univ. Laval, 1986
- ROUSSELLE J. P., *La multipropriété*, La revue du Notariat, Montreal, vol 87, nr 5-6/1985
- ROUX X., Rapport n° 3655 sur la proposition de loi, adoptée par le Sénat, instituant la Fiducie on <http://www.assemblee-nationale.fr/12/rapports/r3655.asp>
- RUIZ-RICO J. M., CAÑIZARES A., *Multipropiedad y aprovechamiento por turno. Comentarios sistemáticos a la Ley sobre derechos de aprovechamiento por turno*, Civitas, Madrid, 2000

S

- SABATIER R., LALOUP J. M., *Droit commercial. Actes de commerce, commerçants, fonds de commerce*, ed. a 3-a, Paris, 1993
- SAINT-ALARY-HOUIN C., *Multipropriété de loisirs*, Droit et Ville, 1986
- SALEILLES, *Etude sur la théorie générale de l'obligation d'après le premier projet de Code civil pour l'Empire allemand*, 3ème éd., 1923
- SAVATIER R., *L'évolution contemporaine du droit des contrats*, Presses universitaires de France, 1986
- SAVAUX E., *La théorie générale du contrat, myth ou réalité?*, LGDJ, 1997
- SCACCHI A., *La proprietà temporanea*, Giuffrè, 2005
- SCHMIDT-SZALEWSKI, *Négociation et conclusion de contrats*, Dalloz, 1982
- SCHULTE-NOLKE H., TWIGG-FLESNER C., EBERS M., *Compendium CE du droit de la Consommation - Analyse Comparative, avril 2007*, disponible pe www.ec.europa.eu/consumers/cons_int/safe_shop/timeshare/consultation2006_fr.htm
- SCHULTE-NOLKE H., BÖRGER A., FISCHER S., *Consumer Law Compendium - Comparative Analysis*, disponible pe http://www.eu-consumer-law.org/consumerstudy_part2d_en.pdf
- STAMATIADIS D., *Le contrat en temps partagé (time-sharing)*, 2003 (ΣΤΑΜΑΤΙΑ#ΗΣ #., Η σύ βαση χρόνο επισ ού (time-sharing), 2003)
- STATHOPOULOS M., *Droit général des obligations*, 2004 (ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ Μ., Γενικό Ενοχικό #ίκατο, 2004)
- STAUDINGER A., *Teilzeit-Wohnrechterverträge*, Gebauer/Wiedmann (Hrsg.), Zivilrecht unter Europäischen Einfluss, Kap.10, Stuttgart 2005
- STAVRINOUDIS T., *Timeshare and the possibilities of a more effective operational application in Greece*, Doctoral Dissertation, University of the Aegean, 2004

- STOFFEL-MUNCK, *L'abus dans le contrat:essai d'une théorie*, LGDJ, 2000
- STRICKLER Y., *Les biens*, Presses Universitaires de France

T

- TAMAYO I. L., MADRIDEJOS A., TENA R., *Aprovechamiento por turno de bienes inmuebles. Legislación comentada*, Sepin, Madrid, 2000
- TERRE F., SIMLER P., LEQUETTE Y., *Introduction générale au droit*, 3ème éd., Précis Dalloz, 1996
- TERRÉ F., SIMLER P., *Droit civil. Les biens*, 5 ème édition, Dalloz, 1998
- TERRÉ F., SIMLER P., LEQUETTE Y., *Droit civil – Les obligations*, 9ème éd., Précis Dalloz, 2005
- TERRÉ FR., SIMLER PH., *Droit civil. Les biens*, ed. Dalloz, 2006
- TERRÉ F., *L'influence de la volonté individuelle sur les qualifications*, Thèse, Paris, 1956
- *The American Heritage Dictionary*, SoftKey International Inc, 1995
- THEMELI C., *Le contrat de location à temps partagé (time-sharing)*, 2003 (ΘΕΜΕΛΗ Χ., Η σύ βαση της χρόνο εριστικής ίσθωσης(time-sharing), 2003
- THEMELI C., *Timesharing according to the Greek law*, Thessaloniki, 1992
- THIREAU J.-L., *Introduction historique au droit*, Flammarion - Champs Université, 2001
- THOMAT-RAYNAUD A.-L., *L'unité du patrimoine : essai critique*, Thèse, Defrénois, Collection de thèses, Tome 25, 2007
- TILLEMANN B., VERBEKE A.-L., VERKINDT P.Y.- *Droit des contrats France, Belgique*, Editions Larcier, 2006
- TORTORICI G.-V., *Manuale del condominio*, Giurisprudenza Formulario Normativa, 4ème éd., 2006
- TOUSIS A., *Droit des biens*, 4ème éd., 1998 (ΤΟΥΣΗΣ Α., Ε πράγ ατο #ίκαιο, 4η έκδ. 1998)

U

- UGLART M., IPPOLITO B., *Cours de droit commercial*, vol. I, ed. a 8-a, Ed. Actes de commerce et commerçants. Fonds de commerce et entreprises. Effets de commerce, Paris, 1984
- UPCHURCH R., LASHLAY C., *Timeshare resort operation*, Elsevier, Oxford, 2006

V

- VANBRABANT B., *Time-sharing*, Éditions Larcier, 2006
- VAN DE WIELE P., *La vent d'immeubles*, De Boeck, 2001
- VANWIJCK-ALEXANDRE M., *Le processus de formation du contrat*, Larcier, 2004

W

- WÉRY P., *La nullité des contrats*, Larcier, 2006
- WÉRY P., *La fin du contrat*, Edition Formation permanente CUP, 2001
- WEYTS L., *Vente immobilière*, Kluwer, 2002

Z

- ZACHARATOS G., *Tourist Consumption. A calculation method and its usefulness to investigate the effects of tourism in the Greek economy*. Scientific Papers 25, Centre for Planning and Economic Research, Atena, 1986

- ZACHARATOS G., KALOKARDOU R., KOMILIS P., TSARTAS P., HATZINIKOLAOU E., *Timesharing in Europe and Greece. Current status– perspectives*, E.T.V.A, Atena, 1992
- ZANELLI E., *La nozione di oggetto sociale*, Milano, 1962
- ZATTARA A.-F., *La dimension constitutionnelle et européenne du droit de propriété*, Thèse, 2001, L.G.D.J. Bibliothèque de droit privé, Tome 351

ARTICOLE, STUDII, REVISTE, PERIODICE, CULEGERI DE STUDII, COMPENDII DE SPECIALITATE, GHIDURI

Doctrină românească

A

- ALBU I., *Libertatea contractuală*, Dreptul 3/1993

B

- BABIUC V., STOICA V., *Libertatea contractulă și dreptul constituțional*, Dreptul 7/1995
- BĂCANU I., *Arbitrajul ad-hoc și arbitrajul instituțional în legislația română actuală*, Dreptul 8/1995
- BERCEA R., *Momentul încheierii contractelor la distanță*, R.D.C. 6/2004
- BURIC M., *Aspecte juridice ale negocierii contractelor*, R.D.C. 11/2004

C

- CĂRPENARU S. D., *Drept comercial în condițiile noului Cod civil*, în Curierul Judiciar 10/2010
- CHIRICĂ D., *Principiul libertății de a contracta și limitele sale, în materie de vânzare-cumpărare*, R.D.C. 6/1999
- CIUBOTĂ C., *Clauzele abuzive în contractele comerciale*, R.R.D.A. 2/2004
- CIULEI C. T., *Probleme juridice legate de introducerea semnăturii electronice și folosirea ei în tranzacțiile încheiate pe internet*, R.D.C. 6/2001
- CONSTANTINOVICI R., *Equity și Trust*, Dreptul 1/2004
- COSTEA S. L., *Cumulul dobânzilor și penalităților de întârziere*, Curierul Judiciar 10/200

D

- DELEANU S., *Scrisorile de intenții*, R.D.C. 1/1995
- DUMITRACHE B., *Antecontractul de vânzare-cumpărare și promisiunea sinalagmatică de vânzare.cumpărare*, Dreptul 2/2009
- DUMITRU M., *Reevaluarea judiciară a clauzei penale*, Dreptul 4/2008

E

- ENACHE D. G., *Denunțarea unialterală a contractului încheiat între comercianți și consumatori*, Dreptul 4/2009

G

- GHEORGHE C., *Concepte ale noului drept comercial: Profesionistul*, Curierul Judiciar 4/2012
- GHEORGHE C., *Concepte ale noului drept comercial: Întreprinderea*, Curierul Judiciar 6/2012

- GHEORGHE C., *Regulile speciale privind contractele profesioniștilor*, R.D.C. 11/2011
- GLODEANU R., *Discuții în legătură cu clauzele abuzive în contractele comerciale*, Dreptul 8/2009

M

- MACOVEI C., *Perspectivile unui drept european al contractului*, R.D.C. 7-8/2004
- MĂGUREANU F., *Semnătura electronică. Admisibilitatea ei ca mijloc de probă*, R.D.C. 11/2003
- MIHAI E., *Clauzele abuzive sau avatarul consumerist al echilibrului contractual*, Pandectele române 10/200

N

- NICULEASA M., *Regimul juridic al contractelor încheiate la distanță*, R.R.D.A. 3/200

O

- OPREA A., *Aspecte juridice ale contractelor electronice*, Pandectele române 6/2005

P

- PAPU G., *Despre excluderea imobilelor din domeniul dreptului comercial*, R.D.C. 2/1998
- PĂTULEA V., *Legea 282/2004 privind protecția dobânditorilor unui drept de utilizare limitată a unor bunuri imobile*, Dreptul 1/2005
- PĂTULEA V., *Principiul libertății de a contracta și limitele sale*, Dreptul 10/1997
- POP L., *Executarea contractului sub autoritatea principiului solidarismului contractual*, Dreptul 7/2011
- POP L., *Reglementarea clauzei penale în textele noului Cod civil*, Dreptul 8/20011
- POP L., *Încercare de sintetizare a principalelor teorii referitoare la fundamentele contractului, cu privire specială asupra teoriei autonomiei de voință și teorie solidarismului contractual*, R.R.D.P. 5/2007
- POPA I., *Coproprietatea spațio-temporală*, Pandectele române 5/2004
- POPA I., *Reprimarea clauzelor abuzive*, Pandectele române 2/2004
- PREDOIU C., ȘANDRU A. M., *Comerțul prin internet. Studiu economic și juridic*, Juridica 10/2000

S

- SAVU T. G., *Unele considerații pe marginea efectelor noii reglementări privind comerțul electronic asupra regulilor în materia formării contractului*, R.D.C. 9/2002
- SÂMBRIAN T., *Proprietatea în sistem time sharing – proprietatea periodică-, o nouă modalitate a dreptului de proprietate*, Dreptul 5/1997
- STAN S., *Evaluarea time-sharing-ului – optica cumpărătorului și optica investitorului*, Tribuna economică nr. 36/2001
- STANCU GH., *Unele considerații privind comerțul electronic*, R.D.C. 7-8/2003
- STĂNCIULESCU L., *Particularitățile contractelor de locațiune sezonieră, reglementate de Legea 282/2004 privind protecția dobânditorilor cu privire la unele aspecte ale contractelor purtând asupra dobândirii unui drept de utilizare pe durată limitată a unor bunuri imobiliare*, R.D.C. 9/2004

- STOICA C., STOICA S., *Discuții privind proprietatea în sistem time sharing. Investițiile imobiliare în regim timeshare – între miraj și posibilități de implementare*, Pandectele române 5/2004
- STOICA C., STOICA S., *Reglementarea în legislația română a noțiunii de întreprindere, fond de comerț și patrimoniu de afectatiune*, Curierul Judiciar 9/2009
- STOICA V., *Proprietatea periodică*, Pandectele române 4/2005
- STOICA V., BLEOANCĂ AL., *Enumerarea cuprinsă în anexa la O.G. 130/2000 privind regimul juridic al contractelor la distanță este limitativă sau exemplificativă?*, R.D.C. 11/2002

T

- TOADER C., *Contractul de time-sharing, acum reglementat și în România*, R.D.C. 9/2004
- TOADER C., *Considerații asupra ordonanței privind contractele încheiate în afara spațiilor comerciale*, R.D.C. 12/1999
- TOADER C., *Pierderea plăcerii vacanței trebuie despăgubită*, R.D.C. 11/2003
- TOADER C., CIOBANU A., *Un pas important spre integrarea europeană: Legea 193/2000 privind clauzele abuzive, Ordonanța guvernului nr. 87/2000 privind răspunderea producătorilor și Ordonanța guvernului nr. 130/2000 privind contractele la distanță*, R.D.C. 3/2001

Doctrină străină

A

- ALTENKIRCH M., *Habitual residence*, în Rome II Regulation, Culegere de studii, Sellier, 2011
- *Analysis and forecast of China's social situation*, Chinese Academy of Social Sciences Press, Beijing, 2004
- ARDA, *The World Wide Shared Vacation Ownership Report: 2012 Edition* pe <http://www.arda.org/aif-foundation/research/worldwidestudy.aspx>
- ARDA, *U.S. timeshare industry sales total \$10.6 billion in 2007* pe http://www.arda.org/AM/Template.cfm?Section=June_30_2008
- ARDA, *Holiday season reminds us to spend more time with family* pe http://www.arda.org/AM/Template.cfm?Section=December_2_2008
- ARDA, *The timeshare industry resource manual*, Washington D. C., 2005
- ASIC (Australian Securities and Investments Commission), *Submission 9 și 10*
- ASIC Class Order 04/1204, *Time-Sharing Schemes- Extension of Time until 30 June 2005 to belong to an ASIC Approved Industry Supervisory Body, 30 September 2004*
- ASIC Instrument 05/403, *Time-Sharing Schemes- Extension of Time until 31 March 2006 to belong to an ASIC Approved Industry Supervisory Body, 22 April 2005*
- ASIC Media and Information Release IR 03-05, *ASIC Grants Further Extension of Interim Relief for Non-Transitioning Managed Investment Schemes*, 5 martie 2003
- ATIAS C., *Copropriété*, Répertoire civil Dalloz, 2007
- ATHOC, *Timeshare and Holiday Ownership at a Glance*, pe www.athoc.com.au

- BOURGEOIS M.-J., *La loi n° 98-566 du 8 Juillet 1998 relative à la protection des acquéreurs de l'utilisation à temps partiel de biens immobiliers*, J.C.P. G., 1998
- BRAUCH M., *Problèmes pratiques posés par l'application de la Convention de Rome - I En Allemagne*, P.A. 16 Décembre 1998, n° 150
- BULGARELLI A., *Contratti relativi all'acquisizione di un diritto di godimento a tempo parziale di beni immobili: note in tema di tutela dell'acquirente*, Rivista del notariato, 2000, n° 3

C

- CABALLERO Fr., *Plaidons par Procureur ! De l'archaïsme procédural à l'action de groupe*, R.T.D.Civ. 1985
- CADIET L., *Illusoire renforcement du droit des actions de groupe*, Chronique de Droit judiciaire privé, JCP G 1992
- CALAIS-AULOY J., *Les actions en justice des associations de consommateurs*, D. 1988, Chron.
- CALO E., *Multiproprietà azionaria accolta in cassazione*, Giurisprudenza italiana, Vol. 1998, n°3
- CAMPMANY E., *La Ley 42/1998, de 15 de diciembre, sobre derechos de aprovechamiento por turno de bienes inmuebles de uso turístico y normas tributarias: Proceso de elaboración in Derecho y Turismo .I y II Jornadas de Derecho Turístico*. Málaga 1998-1999, Junta de Andalucía, Málaga
- CARRASCOSA J., *Problemas jurídicos de la multipropiedad en Derecho internacional privado*, Actualidad Civil 45/1992
- CAYLA O., *Ouverture : la qualification ou la vérité du droit*, Droits, 1993
- CEPAS R., *La modificación de la Directiva comunitaria de tiempo compartido in AURIOLES MARTIN A. J. (coord.), Derecho y Turismo .I y II Jornadas de Derecho Turístico*. Málaga 1998-1999, Junta de Andalucía, Málaga
- CERDEIRA G., *La multipropiedad: su problemática ante el Registro de la Propiedad*, Revista Crítica de Derecho Inmobiliario 1996
- CERDEIRA G., *Multipropiedad: Constitución e inscripción registral en el nuevo aprovechamiento por turno*, Actualidad Civil 44/1999
- CERDEIRA G., *El arrendamiento vacacional por turno: una alternativa legal a la multipropiedad*, Anuario de Derecho civil 2/2003
- CHABOT G., *L'action des associations agréées de consommateurs en suppression de clauses abusives (article L. 421-6 du Code de la consommation)*, P.A. 10 Octobre 2000, n° 202
- *China Domestic Tourism Sample Survey*, China National Tourism Administration, Beijing, 1998
- CHRISTIANOS V., *La recevabilité des actions de groupe devant la Cour de Justice des Communautés Européennes*, Collection Droit et consommation Centre de droit de la consommation CDC28
- COLLART-DUTILLEUL Fr., *Jouissance à temps partagé*, Répertoire civil, févr. 2000
- Companies and Securities Advisory Committee (CASAC) and the Australian Law Reform Commission (ALRC) report *Collective Investments: Other People's Money*, 1993
- CONFORTINI M., *Multiproprietà*, Enc. Giur. XX, Roma

- CORNU G., *Les modes alternatifs de règlement des conflits - Rapport de synthèse*, R.I.D.C. n° 2, 1997
- CLARK C., *Brainstorming*, Doubleday, New York, 1958
- COSTAS L., *La protección de los consumidores en la adquisición de derechos sobre inmuebles sometidos al régimen de aprovechamiento por turno*, in SANCHEZ ARTISTI R. y MARIN LOPEZ M. J. (coord.), *La protección jurídica de los consumidores*, Dykinson, Madrid, 2000
- COWAN E., *Actions collectives : rapport de la Scottish Law Commission*, R.E.D.C., 1996
- CRUZ T., *Timeshare stands tall. Hotels – Special report*, February 2000
- CROTTIS J. C., RAGATZ R. L., *Recent US timeshare purchasers: who are they, what are they buying and how can they be reached*, International Journal of Hospitality Management, 21(3), 2002

D

- DACORONIA E. G., *Time-sharing in Greece*, Revue hellénique de droit international, Vol. 1991
- DAGOT M., SPITERI P., *A la recherche de la multipropriété*, Doctr., 2481, J.C.P. G. 1972
- DE CONINCK H., *Belgique : la Commission de Litiges Voyages renouvelée et officialisée*, R.E.D.C., 1994
- DE CUPIS A., *Multipropriété e comproprietà*, Riv.trim.dir.proc.civ., 1982
- DE JESUS ROQUE J. G., *Avantages et inconvénients des procédures extrajudiciaires dans le règlement des litiges de consommation : l'expérience de Lisbonne*, Conférence européenne sur l'accès des consommateurs à la justice 21-23 Mai 1992 Lisbonne, 1992
- DESURVIRE D., *Paiement des charges de multipropriété et convocation de l'assemblée générale des associés-attributaires : nul n'est censé ignorer ses obligations*, note sous arrêt Cour de cassation. 3ème civ., 20 novembre 1996, P.A. 21 février 1997, n° 23
- DESURVIRE D., *Droit et fiscalité autour du concept de vacances à temps partagé*, P.A. 30 septembre 1996, n° 118
- DESURVIRE D., *Les applications fiduciaires du "temps partagé" en droit anglo-américain*, A.J.P.I. 10 février 1996
- DESURVIRE D., *La propriété spatio-temporelle ou le time-sharing*, P.A. 11 juin 1993, n° 70
- DESURVIRE D., *Bientôt un trust franco-français ? (1ère partie)*, P.A., 22 février 1993, n° 23
- DESURVIRE D., *Bientôt un trust franco-français ? (suite et fin)*, P.A., 26 février 1993, n° 25
- DESURVIRE D., *Quand la multipropriété se marie au temps partagé*, A.J.P.I. 10 février 1993
- DESURVIRE D., LECHAU M., *Réflexions autour de l'application de la loi du 8 juillet 1998 relative au concept de vacances à temps partagé*, P.A. 17 août 1999, n° 163
- DIAZ-AMBRONA D., *Apuntes sobre la multipropiedad*, Revista Crítica de Derecho Inmobiliario 658/2000
- DIEZ-PICAZO L., *Una nueva doctrina general del contrato?*, Anuario de Derecho Civil, octubre-diciembre 1993
- DONA M., *La tutela collettiva del turista ed il ruolo delle associazioni di consumatori*, Rivista Diritto del Turismo, n. 3/2004
- DOWNES N., *A quest for transparency in the Spanish timeshare market. What will EU Directive 94/47 bring?*, Journal of consumer policy/1995

- DOWNES N., *Un mercado común de derechos de utilización de inmuebles en régimen de tiempo compartido? (Comentario a la Ley 42/1998, de 15 de diciembre, sobre derechos de aprovechamiento por turno de bienes inmuebles turísticos y normas tributarias)*, La Ley/ 31 marzo 1999
- DOWNES N., *Una nueva vía para la protección de los consumidores de multipropiedad: a propósito de la STJCE (Sala 3.ª) de 22 de abril de 1999*, La Ley 4/1999
- DOWNES N., Brief reflexions submitted by an independent observer (2006) (accesible en http://ec.europa.eu/consumers/cons_int/safe_shop/timeshare/list_submissions_timehare.doc)

E

- ECHEZARRETA T., *La protección del adquirente en un supuesto internacional de aprovechamiento por turnos*, Actualidad Jurídica Aranzadi 410/1999
- EDLING A., *Suède : Actions collectives - Rapport d'une commission ad hoc*, R.E.D.C., 1995
- EL-HAKIM J., *Les modes alternatifs de règlement des conflits dans le droit des contrats*, R.I.D.C. n° 2, 1997
- ELSON J. M., MULLER C. C., *Including the restaurant mix in vacation ownership and resort development planning*, International Journal of Hospitality Management, 21(3), 2002
- ERB J., *Le problème de la répartition des charges de l'immeuble en multipropriété et l'information préalable de l'acquéreur*, Gaz. Pal., 6 octobre 1992, Chron.
- Ernst & Young, *State of the vacation timeshare industry: United States study 2007*, American Resort Development Association, Washington D.C., 2008

F

- FACH K., *Transposición de la Directiva 94/47: la Ley española 42/98 sobre derechos de aprovechamiento por turno de bienes inmuebles de uso turístico. Algunos aspectos de Derecho internacional privado*, Noticias de la Unión Europea, n° 187-188/2000
- FELIU M. I., *Ventas fuera de establecimiento y multipropiedad (Asunto Travel Vac)*, Derecho de los Negocios 111/1999
- FERRI G.-B., *Della società, art. 2247-2324*, Comm. Cod. Civ. Sciolozja-Branca, Bologna – Roma, 1981
- FRANCK J., *Action de groupe : les initiatives européennes en droit interne et en droit communautaire*, P.A. 10 juin 2005, n° 115
- FRANCK J., *Un premier pas vers la reconnaissance d'une action collective transfrontière*, R.E.D.C., 1993
- FRISON-ROCHE M.-A., *Le pouvoir processuel des associations et la perspective de la 'Class action'*, P.A. 24 avril 1996, n° 50

G

- GALE D., *Life in the fast lane*, Hotels, 40(2), 2006
- GALGANO Fr., *Le società di persone*, Tratt. dir. Civ. comm., Cicu-Messineo, XXVIII, Milano, 1982.
- GANDRUD D., BROWN B., BIONDI L., *Internet a powerful sales tool for vacation ownership*, Hotel & Motel Management, 215(1), 2000
- GARRON Fr., *Protection du consommateur et du marché européen des droits de séjour à temps partagé*, R.T.D.eur., avr.-juin 2002
- *Gen X interest in timeshare grows*, Lodging Hospitality, 63(12), 2007

- GIVERDON Cl., *L'action individuelle des membres d'un groupement*, D.1955,I, 1244
- GLENN H. P., *A propos de la maxime "Nul ne plaide par procureur"*, R.T.D.Civ., janv. mars 1988
- GOLDSMITH J.-Cl., *Droits de jouissance à temps partagé et « timeshare » : réflexions comparatives*
- *sur le système élaboré par la loi du 6 janvier 1986 et celui du club trustee*, Gaz. Pal. 15 mai 1993, Doctr.
- GONZÁLEZ I. C., *La protección del consumidor versus responsabilidad del empresario en el contrato de aprovechamiento por turno de bienes inmuebles de uso turístico*, La Ley/25 de octubre de 2004
- GOYENS M., *L'action en cessation des organisations de consommateurs à l'épreuve du Marché Unique*, Revue européenne de droit de la consommation, 1995
- GOYENS M., *Recevabilité des actions des organisations de consommateurs devant la Cour de Justice des Communautés Européennes*, Collection Droit et consommation Centre de droit de la consommation CDC 28
- GRANELLI C., *Le cosiddette vendite in multiproprietà*, Rivista di diritto civile, 1979, Tome 2
- GRITTI F., *L'era dell'accesso. A proposito di multiproprietà, diritti reali e nuove frontiere...*, Guirispudenza di merito, 2001, Febr. 1
- GUASTAMACCHIA D., *Multiproprietà – problemi civilistici e fiscali*, Foro, 1983
- GUINCHARD S., *Une class action à la française ?*, D. 2005, Doctr.
- GUINCHARD S., *Pour mieux réparer les préjudices collectifs – Une « Class Action » à la française? Table ronde organisée par Droit et Démocratie*, Gaz. Pal. sept./oct. 2001
- GUINCHARD S., *L'action de groupe en procédure civile française*, R.I.D.C. n° 2, 1990
- GUINCHARD S., *Grandeur et décadence de la notion d'intérêt général : la nouvelle recevabilité des actions civiles en cas d'infraction à la législation économique*, Mélanges dédiés à Jean Vincent, 1981

H

- HAHM J., LASTEN E., UPCHURCH R. S., PETERSON R., *State of the timeshare industry in Aruba-a call for research*, Journal of Retail & Leisure Property, 6(3), 2007
- *Hapimag's Halcyon Days Developments (2002-2007)*
- HAYLOCK R., *The European timeshare market: the growth, development, regulation and economic benefits of one of tourism's most successful sectors*, Tourism Management, 15/1994
- HEBRAUD, *A propos d'une forme particulière de copropriété : la copropriété par appartement*, R.T.D.Civ. 1938
- HICKMAN J., *Timeshare today: a snapshot of emerging markets*, Developments, 68(3), 2008
- HICKS G. J., WALKERS M. D., *Training in the timeshare industry*, Tourism and Hospitality Research, 6(4), 2006
- HOUTCIEFF D., *Les class actions devant le juge français : rêve ou cauchemar*, P.A. 10 juin 2005, n° 115
- HUIMIN G., KAVANAUGH R., *A critique of market analysis for suburban tourism in Beijing, China*, Journal of Vacation Marketing, 12(1), 2005

I

- IONASCO A., *La copropriété par appartements*, Etudes offertes à René RODIERE, Dalloz, 1981
- INS 05/403, *Time-Sharing Schemes—Extension of Time until 31 March 2006 to belong to an ASIC Approved Industry Supervisory Body*, 22 avril 2005

J

- JAHEL S., *Le trust et la fiducie dans les systèmes arabo-musulmans*, le Trust et la fiducie – Implications pratiques
- JARROSSON Ch., *Les modes alternatifs de règlement des conflits : présentation générale*, R.I.D.C. n° 2, 1997
- JAUSSERAND L., *Essai sur la Propriété collective*, Le Code civil, Livre du Centenaire, Tome premier, Paris, 1904.
- JIMÉNEZ J., *Algunos aspectos de la nueva regulación de la llamada multipropiedad*, Actualidad civil 2000

K

- KAUFMAN T. J., SCANTLEBURY M., *Culture tourism and the vacation ownership industry*, Journal of Retail & Leisure Property, 6(3), 2007
- KAUFMAN T. J., UPCHURCH R., *Vacation ownership: gender positioning*, Journal of Retail & Leisure Property, 6(1), 2007
- KAUFMAN T. J., UPCHURCH R., SEVERT D., *Vacation ownership: understanding the senior market*, Journal of Retail & Leisure Property, 5(2), 2006
- KIM W. G., MA X., KIM D. J., *Determinants of Chinese hotels costumers' e-satisfaction and purchase intentions*, Tourism Management, 27(5), 2006
- KUHN C., *Une fiducie française*, Droit et Patrimoine avril 2007, n° 158

L

- LADKI S. M., MIKDASHI T. S., FAHED W., ABBAS H., *Arab tourists and the Lebanese vacation ownership industry: a quality of life perspective*, International Journal of Hospitality Management, 21(3), 2002
- LAFOND P.-C., *Le recours collectif et le juge québécois : de l'inquiétude à la sérénité*, P.A. 10 juin 2005, n° 115,
- LANDI P., *L'expérience italienne de règlement de litiges de consommation*, IIIème conférence européenne sur l'accès des consommateurs à la justice, Lisbonne 21-23 mai 1992, Instituto do Consumidor, 1994
- LAROCHE-GISSEROT F., *Les class actions américaines*, P.A. 10 juin 2005, n° 115
- LAWTON L. J., WEAVER D., FAULKNER B., *Consumer satisfaction in Australian timeshare industry*, Journal of Travel Research, 37(1), 1998
- LEONG C. C., *Marketing timeshare in singapore: an Analysis of potential costumers and present owners*, Asia pacific Journal of Tourism Research, 6(2), 2001
- LEPOSKY G., *Timeshare Basics from TimeSharing Today* pe <http://www.tstoday.com/timesharebasics.pdf>
- LETE J., *A propósito del derecho de desistimiento unilateral en materia de multipropiedad: la Directiva 94/47/CE del Parlamento Europeo y del Consejo de 26 de octubre de 1994 y su aplicación en el Derecho español*, Actualidad Civil 1-7-junio 1998

- LETE J., *La configuración de la multipropiedad en España: la Ley 42/1998, de 15 de diciembre*, Actualidad Civil 5/1999
- LEVY J.-G., *La position du Conseil national des barreaux (à propos de la class action)*, P.A. 10 juin 2005, n° 115
- L'HEUREUX N., *L'action collective au Québec*, Collection Droit et consommation Centre de droit de la consommation CDC 28
- LIU J., PRYER M., ROBERTS A., *Timeshare opportunities in China: an evaluation of the conditions for market development*, Journal of Vacation Marketing, 8(1), 2001
- LÓPEZ J., *La venta fuera de establecimiento mercantil y su relación con los supuestos de aprovechamiento por turno de bienes inmuebles: Comentario de la sentencia del Tribunal de Justicia de las Comunidades Europeas de 22 de abril de 1999*, Revista Crítica de Derecho Inmobiliario 660/2000
- LU J., *Future strategic challenges for hotel industry in Asia*, Asia Pacific Journal of Tourism Research, 10(1), 2005
- LUZÓN, *Publicidad y técnicas de venta en la multipropiedad. La protección del adquirente*, Poder Judicial 30/1993

M

- MAGNIER V., *Les class actions d'investisseurs en produits financiers*, P.A. 10 iunie 2005, n° 115
- MALCOLM P., *Luxury chains target China for hotel expansion*, Business Travel World, 8/2003
- MALINVAUD P., *La distinction des meubles et des immeubles à l'épreuve des sociétés d'attribution*, Etudes offertes à Roger Hoin, 1985
- MARASCO P.-G., *Multiproprietà*, Contratto e impresa, 2000, Fasc. 2
- MARÍN LOPEZ M.-J., *Le nouveau régime de la multipropriété en droit espagnol*, R.E.D.C., 1999
- Marriott Vacation Club International, *Timeshare History* pe www.vacationclub.com
- MARSAN J., *The timeshare oasis*, Hotels, 23(2), 2002
- MARTIN R., MARTIN J., *L'action collective*, JCP G 1984
- MARTIN R., *Société d'attribution d'immeubles en jouissance à temps partagé*, Guide de la promotion immobilière, Rev. Annales des Loyers 2001, n° 4, Chapitre XVII
- MARTIN R., *L'action en représentation conjointe des consommateurs*, J.C.P. G. 1994
- MARTIN R., *Le recours collectif au Québec et prospective pour la France* », D. 1986, Doctr., n° 3255; J.C.P. G., 1986
- MARTINEK M., *Teilzeitigentum an Immobilien in Der Europäischen Union- Kritik des Timesharing-Richtlinienvorschlags der Europäischen Kommission*, ZeuP, 1994
- MÄSCH, *Das deutsche Time-Sharing-Recht nach dem neuen Teilzeit-Wohnrechte-Gesetz*, DnotZ (Reviste notarilor germani), 1997
- MATHEWS N., *China's opening markets spur growth*, Business Travel News, 20(23), 2003
- MAZEN N. J., *Le recours collectif : réalité québécoise et projet français*, R.I.D.C. n° 2, 1987
- MAZIS P., *Les contrats de timeshare relatifs aux logements touristiques*, Nomiko Vima, 1998 (MAZHΣ, Π., Χρονο επιστηκές ισθώσεις σε ξενοδοχειακά ακίνητα, Νο ικό Βή α 1998)

- McCAIN S. C., HU. C., WOODS R. H., *Examining job-related factors perceived by salespersons in the U.S. timeshare industry: a path analysis*, Journal of Travel & Tourism Marketing, 19 (1), 2005
- MEINERTZHAGEN-LIMPENS A., *Timesharing en droit comparé*, Les copropriétés - Les conférences du Centre de droit privé - Vol. VIII, Collection de la faculté de droit de l'université libre de Bruxelles - Bruylant 1999
- MICALEFF E., *L'accès des consommateurs maltais à la justice*, R.E.D.C., 2001
- MICHELS J., *Mariott expanding to China*, Travel Agent, 321(1), 2005
- MINTEL, *Timeshare*, Leisure Intelligence, 1990
- MORACE-PINELLI A., *Riflessioni in tema di multiproprietà azionaria*, RaDC, 1997
- MORIN A., *L'action d'intérêt collectif exercée par les organisations de consommateurs avant et après la loi du 5 janvier 1988*, Collection Droit et consommation CDC 28 Centre de droit de la consommation
- MOTULSKY, *De l'impossibilité juridique de constituer un « Trust » anglo-saxon sous l'empire de la loi française*, Revue Critique de Droit International Privé, 1948
- MÚGICA E., *Organización registral de la multipropiedad*, Boletín del Colegio de Registradores de España 50/1999
- MUNAR BERNAT P. A., *La Directiva 94/47 sobre protección de los adquirentes de multipropiedad. Análisis de sus aspectos más relevantes*, Gaceta Jurídica de la C.E. y de la Competencia. Boletín 99/ noviembre/diciembre 1994
- MUNAR BERNAT P. A., *Sobre la aplicabilidad de la Directiva 85/577/CE, de contratos negociados fuera de los establecimientos comerciales, a un contrato de multipropiedad. Comentario a la Sentencia del Tribunal de Justicia de las Comunidades Europeas, de 22 de abril de 1999*, Derecho Privado y Constitución 13/1999
- MUNAR BERNAT P. A., *Estudio sobre la Directiva 2008/122/CE, de 14 de enero de 2009, relativa a la protección de los consumidores en los contratos de aprovechamiento por turnos de bienes de uso turístico, adquisición de productos vacacionales de larga duración, de reventa e intercambio*, InDret 4/2009

N

- NABAWANUKA C. M., LEE S., *Impacts of timeshare operation on publicity traded U.S. hotels' firm value, risk and accounting performance*, International Journal of Hospitality Management, 28(2), 2009
- *New Look of Timeshare* in Hotels Magazine nr. 2/1/2005
- News24, *Internet booms in China* pe http://www.news24.com/news24/Technology/0,,2-13_1308398,00.html.
- NFO Plog Research, *Year 2001 Traveler Survey*, Los Angeles, 2001
- NORUSIS M. J., *SPPSS 12.0 Guide to Data Analysis*, Prentice hall, New Jersey, 2004
- NUYTS A., *Le time-sharing et le rattachement en matière immobilière dans les conventions européennes de droit international privé*, Les copropriétés – Les conférences du Centre de droit privé - Vol. VIII, 1999, Collection de la faculté de droit de l'université libre de Bruxelles – Bruylant, 1999

O

- O'CALLAGHAN X., *La Directiva comunitaria sobre multipropiedad de 26 de octubre de 1994*, Actualidad y Derecho, 48/1994
- Office of Fair Trading, *Timeshare. A report by the General Director of Fair Trading under section 2 (3) of the Fair Trading Act 1973*, London, 1990
- OPPETIT B., *Les modes alternatifs de règlement des différends de la vie économique*, Revue Justices n°1 janv/juin 1995
- O'SHEA P., *Transcript of evidence*, 28 aprilie 2005

P

- PAANANEN D., *Condominiums and Timesharing in the lodging industry. A how – to manual on operations and management*, The Educational Institute of the American Hotel and Motel Association, 1984
- PAPADOGAMBROU V., *Les contrats de location à temps partagé*, D.E.E., 1999 (ΠΑΠΑ#ΟΓΑΜΒΡΟΥ Β., Χρονο επιστηκές ισθώσεις, #. Ε. Ε. 1999)
- PASTORE D., RE A., *La multiproprietà Problemi e prospettive*, Rivista del notariato, 2000, n° 4
- PATETA G., *Le point de vue des consommateurs (A propos de la class action)*, P.A. 10 juin 2005, n° 115
- PAU A., *El nuevo derecho real de aprovechamiento por turno: su configuración y protección en el anteproyecto de ley*, La Ley/ 6 de marzo 1996
- PIEDELIEVRE A., *La copropriété par appartements*, Etudes de droit privé sous la direction de J. Carbonnier: L'immeuble urbain à usage d'habitation, L.G.D.J., Bibliothèque de droit privé Tome 49, Paris, 1963
- PERINET-MARQUET H., *La transposition de la directive sur l'utilisation à temps partiel de biens immobiliers*, Rev. Droit imm. 1998
- PHILIPPE D., *Le Trust, le Trust et la fiducie – Implications pratiques*
- POWANGA A., POWANGA L., *An economic analysis of a timeshare ownership*, Journal of Retail & Leisure Property, 7(1), 2007
- POWERS A., *China's emerging travel market*, Developments, 68(3), 2008
- Price Waterhouse Cooper, *Financial performance of the U.S. timeshare industry*, ARDA International Foundation, Washington D.C., 2008
- Price Waterhouse Cooper, *The changing face of Timeshare in Europe*, Hospitality Directions Europe Edition. Issue 12, septembre 2005
- PROTO M., *Nuove prospettive in tema di multiproprietà azionaria (in attesa dell'intervento del legislatore)*, Giustizia civile, 1998, n° 4.1
- PRYCE A. H., *Timeshare industry structure and competitive analysis*, International Journal of Hospitality Management, 21(3), 2002
- PUENTE L., *Los derechos de aprovechamiento por turno de bienes inmuebles en la propuesta de Directiva europea de 7 de junio de 2007*, La Ley 6832/30 noviembre 2007

R

- RAGATZ R. L., *A survey of non-buyers of resort timeshare*, ARDA International Foundation, Washington D.C., 2006

- RAGATZ R. L., *Resort timeshare consumers: who they are, why they buy*, ARDA International Foundation, Washington D.C., 2006
- RAGATZ R. L., *The public image on resort sharing*, North Course Leisure Real Estate Solutions, 2004
- Ragatz Associates, *Resort Timesharing in Spain: Industry size, market characteristics and economic impacts*, 2003, studiu realizat pentru OTE
- RAGNO F., *The Law Applicable to Consumer Contracts under the Rome I Regulation*, în Rome I Regulation, Culegere de Studii, Sellier, 2009
- Revision of the Timeshare Directive pe www.ec.europa.eu
- R.C.I., *Resort Timesharing Worldwide: 2003 Edition Summary Report*, Parsippany, NJ, 2003
- R.C.I., *History of timeshare* pe <http://www.rciaffiliates.com/industryOverview/timeshareHistory.asp>
- R.C.I., *Resort Timesharing in Australia and New Zealand*, Ragatz Associates, aprilie 2002
- R.C.I., *Minutes of the 11th world R.C.I. conference "Applying tomorrow's ideas today"*, San Diego, 1995
- REZAK S., *Consumer research sheds light on all aspects of resort timesharing business*, International Journal of Hospitality Management, 21(3), 2002
- RIGAUX F., *Rapport général*, Rapport aux journées de Liège t. 16, Travaux de l'Association Henri Capitant, 1965
- RUIZ-RICO J. M., *Multipropiedad y ley sobre derechos de aprovechamiento por turno: la incomprensible voluntad de poner puertas al campo*, La Ley din 29 iunie 1999
- RUSHMORE S., *How to participate in India, China middle class*, Hotels 41(3), 2007

S

- SAINT-ALARY R., *La jouissance de biens immobiliers à temps partiel et la loi n° 98-566 du 8 juillet 1998*, D., Chron.. 1999
- SAVATIER, *Vers de nouveaux aspects de la conception et de la classification juridique des biens corporels*, R.T.D.Civ. 1958, n° 8 bis
- SCAGLIONE F., *Collegamento negoziale e multiproprietà azionaria*, Vita Notarile, 1997
- SCHNEBELLEN P., *Mais qu'est-ce qu'un resort?*, Cahier Espaces, n°27, iunie 1992
- SCOVIAK M., *New look of timeshare*, Hotels, 39(2), 2005
- SERIAUX A., *V°Propriété*, Rép.civ. Dalloz, ianuarie 2003
- SIMON E. Y., *International timeshare industry looks for growth beyond U.S. borders*, ianuarie 2013 pe www.hotelmanagement.net
- SIZAIRE D., *Immeubles à temps partagé : protection indifférenciée des acquéreurs*, J.C.P. N., 1999, n° 1
- SPARKS B., BUTCHER K., BRADLEY G., *Dimensions and correlates of consumer value: an application to the timeshare industry*, International Journal of Hospitality Management, 27(1), 2008
- SPARKS B., BUTCHER K., PAN G., *Understanding customer-derived value in the timeshare industry*, Cornell Hotel & Restaurant Administration Quarterly, 48(1), 2007
- STATHOPOULOS M., *Les problèmes nés de l'application de la loi sur les contrats de location à temps partagé*, Nomiko Vima, 1994 (ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ Μ., Προβλή ατα από την εφαρ ογή του νό ου για τις χρονο εριστικές ισθώσεις, Γνω οδότηση, Νο ικό Βή α 1994)

- STAUDENMEYER D., *UN instrument optionnel en droit européen des contrats*, R.T.D. civ. 4/2003
- STAVRINOUDIS T., *Timeshare in Greece, an investigation of the causes for its unsatisfactory development*, Tourism Today, 2006
- STRINGAM B. B., *A comparison of vacation ownership amenities with hotel and resort hotel amenities*, Journal of Retail & Leisure Property, 7(3), 2008

T

- Table ronde organisée par Droit et démocratie, *Pour mieux réparer les préjudices collectifs. Une "Class Action" à la française ?*, Gaz. Pal. 28 et 29 septembre 2001
- TALLON D., *L'harmonisation des règles du droit privé entre pays de droit civil et common law*, R.I.D.C. n° 2, 1990
- TESTU Fr., *Indivision*, Rép.civ. Dalloz, 1997
- Timeshare Consumers Association, *Timeshare in Europe – 2005*
- *Timeshare's popularity flourishing within numerous demographics*, Hotel Business, 16(15), 2007
- *The European Timeshare Industry in 2001* pe www.ote-info.com
- TORRES J.Á., *Métodos agresivos de venta y multipropiedad*, Aranzadi Civil 20/febrero 2001
- TORRES J.Á., *Acerca de los condohoteles en el ordenamiento jurídico español* (2008), (accessible pe http://www.ibcdtur.org.br/downloads/ed11_art04.pdf)
- *Transforming timeshare trends*, Lodging Hospitality, 63(2), 2007
- TROCCOLI Fr., *Les procédures de conciliation et d'arbitrage de la Compagnie des téléphones – SIP (Italie)*, IIIème conférence européenne sur l'accès des consommateurs à la justice, Lisbonne 21-23 mai 1992, Instituto do Consumidor, 1994
- TSE T. S. M., *China's outbound tourism: review of the 2nd international forum of Chinese outbound tourism – Beijing, China, 20-21 November 2005*, Journal of Travel & Marketing, 20(3/4), 2006
- TURNBULL M., *Review of the Managed Investment Act 1998*, 2001

U

- UPCHURCH R. S., *product design evolution in the vacation ownership industry: from fixed weeks to points and vacation clubs*, Journal of Leisure Property, 2(3), 2002
- UPCHURCH R. S., GRUBER K., *The evolution of a sleeping giant: resort timesharing*, International Journal of Hospitality Management, 21(3), 2002
- UPCHURCH R. S., ROMPF P., *Postpurchase behaviour: a case study into a vacation club product*, Tourism Analysis, 11(1), 2006
- UPCHURCH R. S., ROMPF P., STEVERT D., *Segmentation and satisfaction preferences of specific looking glass cohorts profiles: a case study of the timeshare industry*, Journal of Retail & Leisure Property, 5(3), 2006
- *U.S. Timeshare Securization Performance Index* in Standard & Poor's
- *U.S. Timeshare ABS Year-Over-Year Defaults up Significantly* in Reuters din 29 octombrie 2008
- *Western hotels chains build on China's change* in USA Today din 27 iunie 2007

V

- VAREILLES-SOMMIERES (Marquis de), *De la copropriété*, Rev.Crit.Législ. et Jur., 1907, n°9
- VAREILLES-SOMMIERES (Marquis de), *Définition et notion juridique de la propriété*, R.T.D.Civ. 1905
- VIITANEN K., *Accès à la justice - Refus du Ministère de la Justice de présenter un projet de loi sur l'action collective en réparation*, R.E.D.C., 1999
- VIITANEN K., *Les commissions scandinaves publiques de règlement des litiges : objectifs, situation actuelle et avenir*, R.E.D.C., 1996
- VINEY G., *Un pas vers l'assainissement des pratiques contractuelles : La loi du 5 janvier 1988 relative aux actions en justice des associations agréées de consommateurs*, JCP G, 1988
- VON BAR C., CLIVE E., SCHULTE-NÖLKE H., BEALE H., HERRE J., HUET J., STORME M., SWANN S., VARUL P., VENEZIANO A., ZOLL F., *Principles, definitions and model rules of European private law. Draft Common Frame of Reference (DCFR)*

W

- WARLAND R.H., HERRMANN R.O, WILLITS J., *Dissatisfied Consumers: Who gets upset and who takes action*, The Journal of Consumer Affairs, 1975
- W.T.O., *Timeshare: the new force in tourism*, Madrid, 1996
- WOODS R. H., *Important issues for a growing timeshare industry*, Cornell Hotel and Restaurant Administration Quarterly, 42(1), 2001
- WU B., ZHU H., XU X., *Trends in China's domestic tourism development at the turn of the century*, International Journal of Contemporary Hospitality Management, 12(5), 2000

Z

- ZACHARATOS G., STAVRINOUDIS T., *The standards-characteristics matrix. A methodological tool for the codification and evaluation of the international operational implementation of timeshare*, 4th International Scientific Conference "Planning for the future, learning from the past: Contemporary Developments in Tourism, Travel and Hospitality ", University of the Aegean, Rhodes Island, Grecia, 3-5 aprilie 2009

JURISPRUDENȚĂ

Jurisprudență comunitară

- C-127/09, Cauza Coty Prestige Lancaster Group GmbH c. Simex Trading AG din 3.06.2010
- C-270/09, Cauza MacDonald Resort din 16.12.2010
- C.J.C.E., 13/10/2005, Cauza C-73/04, Klein, Jurisclasseur Europe n° 12, decembrie 2005, Comentarii, note IDOT L.; textul integral pe <http://curia.europa.eu>
- C-350/03, Cauza Schulte din 25.10.2005
- C.J.C.E., 11/07/2002, JDI 2003, p. 651-652, note LECLERC
- C.J.C.E., 5/04/2001, JDI 2002, p. 621, obs. Huet, JCP G 2001, II, 10638, note BRUNEAU, HUET A., JDI 2004, p. 209
- C.J.C.E., 5/04/2001, J.C.P. G 2001, II, 10638, note BRUNEAU, J.D.I. 2002, p. 621, note HUET

- STJCE, 22.04.1999, publicată în EDJ 1999/4568
- C-481/99 Georg Heininger și Helga Heininger vs. Bayerische Hypo și Vereinsbank AG
- C.J.C.E., 14 septembrie 1999, Cauza C-401/98 Comisia c. Grecia, concl. A. Saggio
- C-319/98 Comisia Comunităților Europene c. Belgia din 25.02.1999
- C-423/97, Cauza Travel Vac din 26.11.1998
- C-96/95 Comisia vs. Germania din 20 martie 1997
- C.J.C.E., « George Webb c. Lawrence D. Webb », 1ère espèce, Rev. Crit.D.I.P. 1995, p.125-126
- C.J.C.E., Cauza C-318/93, « Wolfgang Brenner și Peter Nommer c. Dean Witter Reynolds Inc. » din 15/09/1994
- C.J.C.E., 17 mai și 9 iunie 1994, Bischoff J.-M, Rev. Crit. Droit international privé 1995, p. 123, note BERAUDO J.-P., J.D.I. 1995, p. 477.
- C-192/94, El Corte Inglés/Cristina Blázquez Rivero.
- C.J.C.E., 14 martie 1991, Cauza C-361/89, di Pinto
- C.J.C.E. 22 octombrie 1991, Cauza C. 44/89, Rec. n°18-91
- C.J.C.E., 10/01/1990, Rev. Crit. D.I.P. 1991, p. 151, note ANCEL B.; J.D.I. 1990, p. 503, note BISCHOFF;

Jurisprudență românească

- Î.C.C.J. s. com., dec. nr. 35/2009 în Buletinul Casației 3/2009
- C.A.B. s. A VI-a com., dec. nr. 198/2009 în R.D.C. 7-8/2011
- C.A.B. s. A V-a com., dec. nr. 211/2007 în R.R.D.A. 7/2009
- C.A.B. s. A VI-a com., dec. nr. 76/2007 în C.A.B. Culegere, II, 2007
- Î.C.C.J. s. com., dec. nr. 1051/2006 în R.R.D.A 6/2006
- Î.C.C.J. s. com și propr. int., dec. nr. 1597/2006 în Dreptul 1/2007
- Î.C.C.J. s. com., dec. nr. 98/2006 în R.R.D.A. 5/2006
- Î.C.C.J. s. com., dec. nr. 1205/2006 în R.R.D.A 1/2007
- Î.C.C.J. s. com., dec. nr. 14/2004 în R.D.C. 9/2006
- Î.C.C.J. s. com., dec. nr. 20/2004 în R.D.C. 2/2005
- Î.C.C.J. s. civ., dec. nr. 51/2003
- C.A.B. sent. nr. 257/2003 în R.D.C. 4/2004
- C.S.J. s. com., dec. nr. 2479/2003 în Curierul Judiciar 10/2003
- C.S.J. s. com., dec. nr. 876/2002 în R.R.D.A. 3/2004
- C.S.J. s. com., dec. nr. 2858/2002 în R.R.D.A. 73/2003
- C.S.J. s. com., dec. nr. 2584/2002 în R.D.C. 7/2001
- C.S.J. s. com., dec. nr. 1633/2002 în Pandectele române 1/2003
- C.S.J. s. com., dec. nr. 4102/2001 în Curierul Judiciar 3/2002
- C.S.J. s. com., dec. nr. 6251/2001 în Curierul Judiciar 8/2002
- C.S.J. s. com., dec. nr. 3208/2000 în Pandectele române 4/2001
- C.S.J. s. com., dec. nr. 1125/2000 în R.D.C. 2/2001
- C.S.J. s. com., dec. nr. 3816/2000 în R.D.C. 4/2002, pag. 173

- C.A. Braşov, s. com. şi cont. adm. dec. nr. 258/A/2000 în R.D.C. 12/2000
- C.S.J. s. com., dec. nr. 337/1999 în R.D.C. 11/2000
- C.A.B. sent. nr. 158/1999 în R.D.C 4/2000
- C.S.J. s. com., dec. nr. 323/1999 în RDC 11/2000
- C.S.J. s. com., dec. nr. 6/1999 în R.D.C. 4/1999
- C.S.J. s. com., dec. nr. 562/1999 în R.D.C. 4/2001
- C.S.J. s. com., dec. nr. 368/1998 în R.D.C. 9/2004
- C.S.J. s. com., dec. nr. 1632/1998 în R.D.C. 4/1999
- C.S.J s. com., dec. nr. 117/1998, în R.D.C. 3/1999
- Trib. Bucureşti s. a IV-a civ., dec. nr. 3641/1998 în C.P.J.C. 1998
- C.S.J. s. com., dec. nr. 264/1997 în R.D.C. 9/2000
- C.S.J. s. com., dec. nr. 801/1997 în Dreptul 10/1997
- C.A. Bucureşti s. civ., dec. nr. 1269/1996 în C.P.J.C. 1993-1998
- C.S.J. s. com., dec. nr. 435/1995 în Dreptul 3/1996
- C.S.J. s. com., dec. nr. 790/1995 în R.D.C. 4/1996
- C.S.J. s. com., dec. nr. 46/1995 în Dreptul 12/1995
- C.S.J. s. com., dec. nr. 336/1993 în Dreptul 8/1994
- C.S.J. s. civ., dec. nr. 1641/1993 în Dreptul 7/1994
- C.S.J. s. civ., dec. nr. 2197/1993 în Dreptul 8/1993
- C.S.J. s. civ., dec. nr. 2221/1993 în Buletinul jurisprudenţei 1993
- C.S.J. s. ec., dec. nr. 92/1992 în Dreptul 5-6/1993
- Trib. Bucureşti sec. a IV-a civilă, dec. nr. 1406/1992 în Culegere de practică judiciară în materie civilă pe anul 1992 a Tribunalului Bucureşti
- C.S.J. s.civ., dec. nr. 2447/1991 în Dreptul 7/1992

Jurisprudenţă franceză

- CA paris- PÔLe 02 CH. 02- 28 juin 2013- n° 11/18463
- CA Nimes- chambre commerciale- 20 juin 2013- n° 10/04450
- CA Bourges- chambre civile- 13 juin 2013- n° 12/01300
- CA Poitiers- chambrecivile 03- 12 juin 2013- n° 12/00467
- CA Chambéry- CH. Civile sect. 01- 21 mai 2013- n° 12/00623
- CA Montpellier- CH. 02- 23 avril 2013- n° 12/01300
- CA Chambéry- CH. 02- 18 avril 2013- n° 12/00775
- CA Chambéry- CH. 02- 11 avril 2013- n° 12/00445
- CA Chambéry- CH. 02- 28 mars 2013- n° 11/02778
- Cour de cassation- 1re chambre civile- 6 février 2013- n° 12-15.154
- CA Chambéry- CH.civile sect. 01- 12 février 2013- n° 11/02726
- CA Aix-en-Provence- CH. 15 A- 18 janvier 2013- n° 10/16234
- CA Montpellier- CH. 01 D- 15 janvier 2013- n° 11/05746
- CA Nimes- chambre civile 01- 20 décembre 2012- n° 12/00796
- CA Greboble- chambre civile 01- 18 décembre 2012- n° 11/00473

- CA Paris- PÔLE 05 CH. 09- 20 décembre 2012- n° 11/20610
- CA Paris- PÔLE 04 CH. 09- 8 novembre 2012- n° 11/19699
- CA Montpellier- CH. 02- 20 novembre 2012- n° 11/04875
- CA Aix-en-Provence- CH. 01 B- 11 octobre 2012- n° 12/05678
- CA Chambéry- CH. 02- 30 août 2012- n° 10/02092
- CA Aix-en-Provence- CH. 08 A- 5 juillet 2012- n° 11/13933
- CA Versailles- CH. 01 sect. 02- 26 juin 2012- n° 11/01806
- CA Toulouse- CH. 01 sect. 01- 4 juin 2012- n° 10/ 03783
- CA Paris- PÔLE 05 CH. 09- 7 juin 2012- n° 2011/13421
- CA Chambéry- CH. 02- 7 juin 2012- n° 11/00459
- CA Nancy- chambre civile 02- 31 mai 2012- n° 11/02275
- CA Aix-en-Provence- CH. 04 B- 29 mai 2012- n° 11/03110
- Cour de cassation- chambre commerciale- 27 mars 2012- n° 11-12.903
- CA Nimes- chambre civile- 22 mars 2012- n° 11/00556
- CA Metz- CH. Des urgences- 6 mars 2012- n° 08/03457
- Cour de cassation- 3ème chambre civile- 7 février 2012- n° 11- 11.692
- CA Chambéry- CH. 02- 6 décembre 2011- n° 11/00160
- CA Chambéry- CH. 02- 6 décembre 2011- n° 11/00113
- CA Chambéry- CH. 02- 1 décembre 2011- n° 10/02091
- CA Chambéry- CH. 02- 15 décembre 2011- n° 10/01998
- CA Aix-en-Provence- CH. 17- 20 septembre 2011- n° 10/10666
- CA Paris- PÔLE 05 CH. 06- 29 septembre 2011- n° 08/13430
- CA Pau- CH. 01- 25 juillet 2011- n° 10/01506
- CA Chambéry- CH. 02- 7 juillet 2011- n° 10/00197
- CA Caen- CH. 01 sect. civile et commerciale- 8 juillet 2011- n° 09/03401
- CA Chambéry- CH. 02- 30 juin 2011- n° 10/01190
- CA Grenoble- chambre civile 01- 15 mars 2011- n° 09/00209
- CA Toulouse- CH. 03 sect. 01- 1 mars 2011- n° 09/03146
- CA Rennes- CH. 01 A- 15 mars 2011- n° 09/04324
- CA Chambéry- CH. 02- 17 mars 2011- n° 09/02333
- CA Chambéry- CH. 02- 17 mars 2011- n° 10/02452
- CA Chambéry- CH. 02- 17 février 2011- n° 10/00293
- Cour de cassation- 3ème chambre civile- 26 janvier 2011- n° 09-71.836
- CA Chambéry- chambre civile- 7 janvier 2010- n° 08/01901
- CA Paris- PÔLE 05 CH. 08- 7 décembre 2010- n° 09/09920
- CA Versailles- CH. 12 sect. 01- 16 décembre 2010- n° 09/09427
- CA Rennes- CH. 03 commerciale- 2 novembre 2010- n° 09/05546
- CA Aix-en- Provence- CH. 04 B- 15 novembre 2010- n° 09/01386
- CA Montpellier- CH. O2- 12 octobre 2010- n° 09/06667
- CA Chambéry- chambre civile- 16 septembre 2010- n° 09/01133
- CA Paris- PÔLE 04 CH. 09- 22 septembre 2010- n° 08/16427
- CA Amiens- CH. 01 sect. 01- 16 septembre 2010- n° 09/02581

- Cour administrative d'appel de Marseille- 4ème chambre-formation à 3- 8 juillet 2010- n° 07MA01097
- Cour administrative d'appel de Marseille- 4ème chambre-formation à 3- 8 juillet 2010- n° 07MA01111
- CA Poitiers- CH.02- 8 juin 2010- n° 09/00853
- CA Chambéry- chambre civile- 18 mai 2010- n° 09/02837
- CA Aix/en-Provence- CH. 11 A- 14 mai 2010- n° 08/06386
- CA Chambéry- chambre civile- 9 mars 2010- n° 09/00303
- Conseil d'Etat- 8ème et 3ème sous-sections réunies- 17 mars 2010- n° 308257
- CA Toulouse- CH. 01 sect. 01- 8 mars 2010- n° 09/01617
- CA Chambéry- chambre civile- 9 mars 2010- n° 08/00707
- CA Aix-en-Provence- CH. 11 A- 5 mars 2010- n° 08/00006
- CA Chambéry- chambre civile- 29 avril 2010- n° 08/03052
- CA Chambéry- chambre civile- 9 mars 2010- n° 08/00621
- CA Basse-Terre- CH. Civile 01- 29 mars 2010- n° 08/00842
- CA Chambéry- chambre civile- 9 mars 2010- n° 09/00165
- CA Amiens- CH. 01 sect. 01- 28 janvier 2010- n° 08/05401
- CA Aix-en-Provence- CH. 03 B- 21 janvier 2010- n° 09/19416
- CA Chambéry- chambre civile- 19 janvier 2010- n° 08/02609
- CA Aix-en-Provence- CH. 04 A- 16 octobre 2009- n° 08/08659
- CA Paris- Pôle 05 Ch. 11- 2 octobre 2009- n° 07/07245
- CA Aix-en Provence- Ch. 01 A- 6 octobre 2009- n° 08/17548
- CA Paris- PÔLE 03 Ch. 02- 2 septembre 2009- n° 08/20081
- Ca Poitiers- chambre civile 01- 3 septembre 2009- n° 07/00609
- CA Paris- PÔLe 03 CH. 02- 23 septembre 2009- n° 08/11885
- CA Caen- CH. 01 sect. civile et commerciale- 3 septembre 2009- n° 08/00580
- CA Douai- CH 07 sect. 01- 11 juin 2009- n° 08/03864
- Cour de casation- 3ème chambre civile-19 mai 2009- n° 08-15.406
- CA Chambéry- chambre civile- 19 mai 2009- n° 08/00509
- Cour d'appel de Nimes- CT0004- 20 novembre 2008- n° 05/00738
- CA Poitiers- chambre civile 01- 29 octobre 2008- n° 06/03343
- Cour de cassation- chambre commerciale- 17 juin 2008- n° 06-15.045
- CA Chambéry- chambre civile- 20 mai 2008- n° 07/00866
- CA Versailles- CH. 19- 18 avril 2008- n° 07/03770
- CA Toulouse- CH. 02 sect. 01- 30 avril 2008- n° 07/00731
- CA Aix-en-Provence- CH. 04 A- 14 mars 2008- n° 06/01439
- Cour de cassation-3ème chambre civile- 12 septembre 2007- n° 06-12.933
- CA Lyon- 20 juin 2007- n° 1563/00006
- CA Versailles- CH. 03- 1 juin 2007- n° 06/03170
- Cour administrative d'appel de Nantes- Ire chambre- 29 mai 2007- n° 05NT01249
- CA Paris- CH. 01 K- 4 mai 2007- n° 06/00181
- Cour administrative d'appel de Versailles- 3ème chambre- 3 avril 2007- n° 05VE01716

- CA Aix-en-Provence- CH. 04 A- 2 février 2007- n° 04/15572
- CA Montpellier- CH. 01 D- 11 octobre 2006- n° 05/05309
- Cour de cassation- chambre commerciale- 19 septembre 2006- n° 05-13.264
- Cour de cassation- 3ème chambre civile- 27 septembre 2006- n° 05-16.573
- CA Versailles- 29 septembre 2006- n° 316/06
- Cass. 1ère civ., 12/07/2005, J.D.I. n° 1/2006, p: 179 s., note HUET A
- CA Montpellier- CH. 05 A- 12 juin 2006- n° 04/02393
- CA Rouen- CH. 01 CABINET 01- 24 mai 2006- n° 04/00839
- Cass. 1ère civ., 23/05/2006, D. 2006, I.R., p: 1561, JP., p: 1880, obs. I. Gallmeister; note AUDIT B., « La fin attendue d'une anomalie jurisprudentielle: retour à la lettre de l'article 15 du Code civil », D. 2006, Chron., p: 1846 à 1854
- C.A.A. Marseille, 4ème ch., 14/03/2006, n° 02-1275, Sté Port de Menton Garavan: Juris-Data n° 2006-315911, Revue de Droit fiscal, n° 49, 7 décembre 2006, n° 766, p: 2093 à 2096, note BONNET A., « L'exonération prévue en faveur des sociétés de multipropriété ne porte pas sur l'activité lucrative »
- Cour administrative d'appel de Lyon- 2ème chambre- formation a 5- 30 juin 2005- n° 98LY02113
- Cour de cassation- chambre criminelle- 1 juin 2005- n° 04-85.179
- Conseil D'Etat- 6ème et 1re sous-sections reunies- 31 mars 2004- n° 248266
- Cour d'appel de Versailles- 16 janvier 2004- n° 2002-01771
- Cour de cassation- 3ème chambre civile- 2 juillet 2003- n° 02-12.140
- CY Ltd », J.C.P. G. 2003, IV, 2180; note HUET A., « Chronique de jurisprudence française », J.D.I. 2004, p: 207 à 212
- Cour de cassation- 3ème chambre civile- 4 decembre 2002- n° 01-03.602
- Cour d'appel de Versailles/ 13 septembre 2002/ n° 2000-6394
- Cour de cassation- 1re chambre civile- 18 septembre 2002- n° 00-15.792
- Cour d'appel de Grenoble (2ème chambre) 24 septembre 2002 00/04650 SCI Résidence Multivacances Avoriaz 2
- CA Pau, 1ère ch., 24/09/2002, « Epoux Beloqui c/ Nobel Vacances S.L. C.I.F.B. et Beaulieu
- Cour administrative d'appel de Nancy- 2e chambre/ 8 août 2002- n° 98NC01240
- Cass. 3ème civ., 19/06/2002, Bull.civ. III, n° 145, JCP G 2003.I.117, n° 6, note PERINET-MARQUET H., Defrénois, 2003, art. 37649, n° 1, note ATIAS Ch.
- Cour de cassation- 3ème chambre civile- 29 mai 2002- n° 00-22.830
- Cour de cassation- 3ème chambre civile- 29 mai 2002- n° 00-20.619
- Cass.; 3ème civ. 29/05/2002, SCI Chamerousse c/ Jacques (M.) et Mme Hally, Cass. 3ème civ., 29/05/2002, Merlot (Epx) c/ SCI Résidence Multivacances Avoriaz, A.J.P.I. Septembre 2002, JP, pp: 637-638, note PORCHERON S., « Multipropriété : justificatif de charges, « forfait-loisir » et retrait d'un associé »
- Cour de cassation- 3ème chambre civile- 23 janvier 2002- n° 00-10.000
- Cass. 1ère civ., 2/10/2001, Bull.civ. I, n° 235, p: 149
- Cour d'appel d'Angers- 15 janvier 2001- n° 2000/00524
- Cour d'appel Montpellier, Société Habitat / Boy din 21.05.2001

- Cass. 1ère civ., 23/01/2001, Bull.civ. I, n° 11
- Cour de cassation- 3ème chambre civile- 19 juillet 2000- n° 98-10.469
- Cour d'appel de Versailles (4e chambre) 13 mars 2000 SCI Multivacances Avoriaz 2 c/ Mme Delaruelle
- Cour de cassation- chambre commerciale- 13 janvier 1998- n° 96-14.841, Bulletin Dalloz 1998 IV N° 13 p. 9
- C.A. Versailles, 26/06/1998, JCP E, n° 43
- C.A. Aix-en-Provence, 5ème ch., 11/12/1997, n° 761, note BONFILS Ph., Considérations jurisprudentielles sur l'immobilier en jouissance à temps partagé, Bull. d'Aix, 1998/1, p: 183 à 194
- Cour de cassation- 3ème chambre civile- 3 décembre 1997- n° 96-11.274, Bulletin Dalloz 1997 III N° 214 p. 144
- Cour de cassation- 3ème chambre civile- 8 octobre 1997- n° 95-14.089, n° 95/17.456, Bulletin Dalloz 1997 III N° 192 p. 127
- Cass. 3ème civ., 20/11/1996, P.A. 21/02/1997, n° 23, p: 22 à 24, note DESURVIRE D., « Paiement des charges de multipropriété et convocation de l'assemblée générale des associés-attributaires: nul n'est censé ignorer ses obligations »
- Cour de cassation- 3ème chambre civile- 20 novembre 1996- n° 94-20.102, Bulletin Dalloz 1996 III N° 223 p. 146
- Cass. 1ère civ., 27/06/1995, n° 92-19.856, Bull. civ. I, n° 288, p: 200, Contrats, conc., consom. 1995, n° 191, note RAYMOND G. *in* Lamy droit économique, n° 6145, p : 2085
- Cour de cassation- 1re chambre civile- 27 juin 1995- n° 92-19.856, Bulletin Dalloz 1995 I N° 288 p.200
- Cour de cassation- 3ème chambre civile- 22 mars 1995- n° 92-22.018, Bulletin Dalloz 1995 III N° 86 p.58
- Cour D'Appel de Paris (13ème chambre, sect. B) 9 mars 1995 94/03200 Pitet c/SARL Design Vacances Incorporated
- Cass. 3ème civ., 22/03/1995, SCI Résidence Multivacances Avoriaz contre Epoux Orlianges, D. 1996, JP, note CAPOULADE P., p: 93 à 95
- Cass. civ. 3ème, 15/06/1994, Bull. civ. III, n° 124, D. 1994.IR.221; J.C.P. 1994 IV. 2058; RTDCiv. 1995 note ZENATI
- Cour de cassation- 2ème chambre civile- 9 juin 1993- n° 91-22.170
- Cour de cassation- 3ème chambre civile- 20 janvier 1993- n° 90-17.491, Bulletin Dalloz 1993 III N° 7, p. 5
- Cass. civ. 1ère, 15/01/1992, Bull. civ. I, n° 26, Bulletin Dalloz 1993 II N° 199, p. 107
- Cass. 3ème civ., 14/02/1990, n° 88-18.422, JCP G 1990, IV, 140
- Cass. 3ème civ., 24/02/1988, Loyers et copr. mai 1988, n° 250
- Cass. civ. 3ème, 25/04/1984, n° 82-16.573, Bull. civ. III, n° 91, p : 72, Lamy Droit économique, p: 1996, n° 6052
- Cass. civ. 3ème, 9/03/1982, Bull. civ. III, n° 63
- Cass. 3ème civ., 28/04/1981, JCP 81, IV, p: 248
- Cass, 1ère civ., 13/01/1981, RC 81.331 n. Gaudemet, Tallon, J.D.I. 1981.360, note HUET A.

- Civ.I, 6/11/1979, Nassibian, JDI 80.95 rapp. Ponsard, RC 80.88 note COUCHEZ, GA n° 59 (Arrêt intervenu postérieurement au NCPC)
- Cass. 3ème civ., 30/03/1978, Bull.civ. III, n° 134, p : 105, JCP 78, IV, p: 176
- Paris, 5/10/1964, JCP 1965.II. 14045, note BULTE
- Cass. 1ère civ., 30/10/1962, D. 63.109 n. G. Holleaux, RC 63.387 note FRANCESCAKIS, JDI 63.1072 note SIALELLI, GA n° 37
- Cass. 1ère civ., 19/10/1959, D.60. 37 note G. HOLLEAUX, RC 60.215 note Y.L., J.D.I. 60, 486, note SIALELLI
- Civ. 21/06/1948, JCP 48.II.4422, note LEREBOURS-PIGEONNIERE, S. 49.1.121 note NIBOYET, RC 49.557 note FRANCESCAKIS
- Dec. 15.2.1813, citată în W. Hellmann, Die Multipropriété in Frankreich, Frankfurt am Main/Berna/New York/Paris, 1989, pag 1, nota 6

Jurisprudență spaniolă

- AP Cantabria, 196/2004 Sergio și Carmela c. Free Enterprise S. L. din 24.05.2004
- AP Las Palmas, 682/2003 Benedicto și Margarita c. Palm Oasis Maspalomas S. L. din 22.11.2003
- SAP Valencia, Sec. 8^a, 20.01.2003 în JUR 2003/114826
- SAP Valladolid, Sec. 3^a, 3.03.2003 în JUR 2003/123157
- SAP Tarragona, Sec. 3^a, 13.03.2003 în JUR 2003/193793
- SAP Valladolid, Sec. 3^a, 12.05.2003 în EDJ 2003/57867
- SAP Málaga, Sec. 4^a, 10.06.2003 în JUR 2004/11559
- SAP Málaga, Sec. 4^a, 30.06.2003 în AC 2003/1983
- SAP Castellón, Sec. 3^a, 15.09.2003 în JUR 2003/226110
- AP Alicante, 545/2002 Sain 333 S. L. vs. Francisco Javier G. B. și Amparo M. G. din 19.09.2002
- AP Santa Cruz de Tenerife, 344/2002 Günter Johann și Gabriele Gertrude P. c. Turventa S. L. U. și Nove Ferien Plus Est din 16.09.2002
- AP Las Palmas, 343/2002 Klaus P. E. și Annedore E. c. Palm Oasis Maspaloma, S. L. din 13.07.2002
- SAP Valencia, Sec. 7^a, 11.01.2002 în AC 2002/813
- SAP Valladolid, Sec. 1^a, 18.02.2002 în JUR 2002/102269
- SAP Barcelona, Sec. 17^a, 20.03.2002 în AC 2002/926
- SAP Barcelona, Sec. 17^a, 13.05.2002 în JUR 2002/188221
- SAP Barcelona, Sec. 16^a, 17.05.2002 în JUR 2002/189432
- SAP Valencia, Sec. 7^a, 4.12.2002 în JUR 2004/33885
- CA Castellon din 4 mai 2001, Fernando R. M. și Jacinta F. P. c. Mundivac S. A. și Aqualandia S. A.
- CA Valencia din 16 iulie 2001, Hermann T. și Imgard T. v Oliva Beach Title Limited și Amapola Holiday Marketing Ltd.
- SAP Barcelona, Sec. 1^a, 10.05.2000 în EDJ 2000/2572
- SAP Málaga, Sec. 6^a, 6.09.2000 în JUR 2001/1

- SAP Valladolid, Sec. 3^a, 11.10.2000 în JUR 2000/310428
- SAP Madrid, Sec. 25^a, 16.12.2000 în AC 2001/895
- SAP Cantabria, Sec. 4^a, 20.12.2000 în JUR 131224
- SAP Valladolid, Sec. 1^a, 4.12.2000 în JUR 2001/64367
- AP Málaga, 509/1999 Frank H și Anke Christine H. c. Rockwell International Ltd. din 09.07.1999
- AP Castellón, 340/1999 Juan Bautista R. R. și Teresa G. M. c. Mundivac, S. A. și Acualandia, S. A. din 01.07.1999
- AP Santa Cruz de Tenerife, 135/1999 Wolfgang J și Barbel J. c. Club Casablanca Ltd. Și Club Casablanca Management Limited
- SAP Vizcaya, Sec. 4^a, 12.02.1999 în AC 1999/617
- SAP Zaragoza, Sec. 5^a, 16.02.1999 în AC 1999/7206
- SAP Zaragoza, Sec. 5^a 19.02.1999 în EDJ 1999/5649
- SAP Las Palmas, Sec. 2^a, 5.06.1999 în AC 1999/1243
- SAP Islas Baleares, Sec. 4^a, 11.06.1999 în Roj SAP IB 1607/1999
- SAP Las Palmas, Sec. 4^a, 6.07.1999 în AC 1999/2123
- SAP Las Palmas, Sec. 1^a, 3.09.1999 în AC 1999/8341
- SAP Las Palmas, Sec 2^a, 12.02.1998 în EDJ 1998/4474
- SAP Zaragoza, Sec 4^a, 2.05.1998 în AC 1998/983
- RDGRyN, 4.03.1993 în RJ 1993/24

Jurisprudență maghiară

- Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróság, EBH 2008.71Legf. Bír. Gfv. IX. 30.027/2007
- Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróság, EBH 2007.57
- Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróság, EBH 2006.1519
- Fővárosi Ítéltábla, 2. Kf.27.379/2003/3. Holiday Club Hungary Kft, Proinvest 2001 Kft gg. Wirtschaftswettbewerbsamt (GVH) din 01.12.2004

Jurisprudență italiană

- Corte di cassazione, no. 5494/1999 Soc. Aurora c. Bigliardi și alții din 04.06. 1999
- Corte di cassazione, no. 4088/1997 Storace c. Soc. Cortina Tre Croci, F.I., 1998, din 10.05. 1997
- Corte d'Appello di Venezia, 30/06/1994, RaDC, 1997, 192
- Cass. Sez. Pen., 31 Janvier 1987, Banca Borsa e Titoli di Credito, 1988, t.II, pp: 178-179

Jurisprudență grecească

- TGI Atena, decizia n° 2517/2006
- Eirinodikeio Athens, EirAthinon 686/2002
- CA Atena, decizia n° 6563/1999
- Tr. paix Thessalonique, decizia n° 1549/1997

Jurisprudență olandeză

- Hoge Raad, Cauza 09/01062 X c. Akgi Royal Palm CVOA din 11. 02.2011
- Hoge Raad, Cauza R06/016HR X c. Hotel Kura Hulanda (Westpunt) din 26.10.2007
- Gemeenschappelijke Hof Nederlandse, Cauza H336/01 Pelican Resort Club tegen Edward Reahl din 27.09.2002

Jurisprudență austriacă

- Oberster Gerichtshof, 6 Ob 104/01i din 06.06.2001
- Oberster Gerichtshof, 8 Ob 286/98m din 26.11.1998

Jurispridență nemțească

- BGH, VIII ZR 316/96 din 19.03.1997

Jurisprudență portugheză

- Supremo Tribunal de Justiça, 04B074 din 04.03. 2004

Jurisprudență britanică

- High Court Queen's Bench Division, 2002 EWHC (QB)195 Thoburn c. Sunderland City Council din 18.02.2002

SURSE INFORMATICE

- www.eur-lex.europa.eu
- www.curia.europa.eu
- www.ec.europa.eu
- www.europarl.europa.eu
- www.eu-consumer-law.org
- www.icj-cij.org
- www.es-ue.org
- www.jurisprudencedo.com
- www.ote-info.com
- www.timeshare.org.uk
- www.thetimeshareauthority.com
- www.rci.com
- www.arda.org
- www.rmiconsortium.com
- www.tmc-partners.com
- www.ragatzassociates.com

- www.bis.gov.uk
- www.clublacosta.com
- www.cendant.com
- www.anfi.com
- www.amdetur.org.mx
- www.airda.org
- www.wesrespartners.com
- www.hotelmanagement.net
- www.ibcdtur.org
- www.eccromania.ro
- www.protectia-consumatorilor.ro